

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Quart període

Sèrie P - Número 46
15 de març de 2012

Ple del Parlament

Presidència de la M. H. Sra. Núria de Gispert i Català

Sessió núm. 26, segona i darrera reunió

SUMARI

Interpel·lació

al Govern sobre les polítiques industrials i turístiques (tram. 300-00132/09) p. 3

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques amb relació a la dona (tram. 302-00109/09) p. 8

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la reforma laboral (tram. 302-00110/09) p. 14

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la renda mínima d'inserció (tram. 302-00112/09) p. 22

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la seguretat del món rural (tram. 302-00113/09) p. 29

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la repercussió del tancament de Spanair en les finances (tram. 302-00116/09) p. 36

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el garantiment dels drets lingüístics dels consumidors catalans (tram. 302-00115/09) p. 45

Declaració

del Parlament de Catalunya sobre Síria (tram. 401-00029/09) p. 53

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació econòmica i els escenaris previstos per al 2012 (tram. 302-00111/09) p. 53

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la política energètica (tram. 302-00114/09) p. 60

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès a Multitext, SL

ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7984 (sèrie P) · DL: B-27.966-1980 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 26.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a dos quarts de deu del matí i quatre minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Al banc del Govern seuen la vicepresidenta del Govern i titular del Departament de Governació i Relacions Institucionals, i els consellers d'Economia i Coneixement, d'Interior, de Territori i Sostenibilitat, d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, de Benestar Social i Família i d'Empresa i Ocupació.

La presidenta

Senyores diputades, senyors diputats, es reprèn la sessió plenària amb el novè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre les polítiques industrials i turístiques.

Interpellació

al Govern sobre les polítiques industrials i turístiques (tram. 300-00132/09)

Presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Sergi de los Ríos.

Sergi de los Ríos Martínez

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, honorable conseller, sortim al faristol avui a fer-li aquesta interpellació. Som conscients que com ho hem anunciat –política industrial, política turística– en tindríem per fer un ple monogràfic, pràcticament, sobre cadascuna. Però sí que ho voldrem sintetitzar, bàsicament fent una sèrie de reflexions sobre el projecte de la companyia Las Vegas Sands Corporation, per un costat, i posteriorment introduint alguns elements de reflexió respecte al pla industrial que recentment vostès han presentat.

Honorable conseller, és obvi. La situació econòmica que viu el país coincidirem a qualificar-la de molt greu: xifres d'atur disparades, asfíxia financera de la Generalitat de Catalunya –fa pocs dies el mateix conseller Mas-Colell ens donava les xifres d'aquest dèficit fiscal, 16.000 milions d'euros que es recapten en el nostre país marxen i no tornen– i, a més de tot això, per acabar-ho d'amanir, perspectives de creixement econòmic per a aquest 2012 negatives.

El Govern va arribar el desembre del 2010 dient que en quatre anys reduiria a la meitat la taxa d'atur. Senyor conseller, han passat catorze mesos i observem com el Govern comença a sentir-se pressionat, perquè les coses estan com estan. Senyor conseller, en aquesta situació, la temptació d'agafar-se a qualsevol clau, encara que aquest clau sigui roent, és molt gran. I entenem des del nostre grup parlamentari, des d'Esquerra Republicana, que, precisament, quan posen sobre la taula aquest projecte de la companyia Las Vegas Sands

Corporation, l'anomenat popularment com a «projecte Eurovegas», realment fan això. Davant d'aquesta situació greu, davant d'aquesta situació d'enorme feblesa, s'agafen a un ferro roent.

Parlem d'un projecte, un macrocomplex de joc, oci, convencions, que segons el que hem pogut veure a través dels mitjans de comunicació s'ha d'executar en el període del 2012 al 2022. Per tant, parlariem d'una execució per diverses fases de deu anys: una construcció inicial d'un primer casino, i posteriorment s'aniria complementant amb 12 *resorts*, 36.000 habitacions, 5 casinos amb més de 1.000 taules i 18.000 màquines recreatives, 9 teatres, fins a 3 camps de golf, espais escènics, etcètera. Parlo dels objectius que hem pogut llegir a través dels mitjans de comunicació. I apunten una xifra, una xifra màgica, que és aquesta: una inversió d'entre 15 i 18.000 euros, però amb la xifra màgica de la creació de 160.000 llocs de treball.

Des del nostre grup parlamentari, senyor conseller, volem fer una seriosa reflexió sobre l'aplicabilitat i la viabilitat d'aquest projecte.

I, en primer lloc, la primera reflexió, quant a la creació de llocs de treball, aquesta xifra màgica del voltant de 160.000 llocs de treball. Sincerament, senyor conseller, veiem que és una xifra que no semblaria suficientment justificada –suficientment justificada. I ho argumento: el conjunt de treballadors del sector turístic a Catalunya, per exemple, agafant el pic de la temporada 2010, va ser de 390.000 persones –390.000 persones– entenent que hi ha més de mig milió de places d'allotjament reglat. Com justifica 160.000 persones quan aquest complex, quan estigui desenvolupat en la seva totalitat, només tindrà 36.000 llits?, per molts camps de golf, casinos, etcètera. No ens quadren els números, senyor conseller. I entenem que s'ha de fer una profunda –una profunda– reflexió, perquè aquesta xifra màgica dels 160.000 llocs de treball, realment, senyor conseller, no la veiem per enlloc.

I a més a més una pregunta, també: per què el promotor d'aquest projecte reclama una flexibilització de les condicions de contractació de treballadors estrangers o fins i tot preveu en aquest complex la creació d'habitatges per als mateixos treballadors? Que no tenim un 20 per cent d'atur aquí? Al Baix Llobregat, sense anar més lluny. Ens agradaria, senyor conseller, que ens ho aclarís –que ens ho aclarís. Per què volen una flexibilització de les condicions de contractació de treballadors estrangers o fins i tot de la normativa laboral?

Segona reflexió: el model de turisme. Vostès diuen que aquest projecte ajudaria a liderar, que Catalunya liderés. Però si ja ho som, de líders! Només l'Île de France està per davant nostre. Només l'Île de France. Nosaltres, amb vint-i-tres milions de turistes anuals –vint-i-tres milions de turistes anuals. I, a més a més, la proximitat amb la mateixa ciutat de Barcelona. En observar com espais de convencions com el Fòrum o el..., de Catalunya..., aquí a Barcelona, romanen bona part del temps sense ocupació suficient, podríem entrar en el model de *resort*. És un model tancat en ell mateix. El turista viuria en un espai tancat i gastaria d'esquena al territori, tot en aquell interior. I, de fet,

els mateixos projectes desenvolupats per aquesta companyia, fixi-s'hi: Las Vegas, enmig del desert; Nevada, prou allunyat de tot; Macau és un illot amb règim d'excepcionalitat econòmica; Singapur és una ciutat estat. Parlem de quatre destinacions mundials on han fet aquest tipus de projecte que són tancades en elles mateixes. I, per tant, això va en contra del model que ens fa ser líders amb vint-i-tres milions de turistes anuals.

Senyor conseller, trobem a faltar una argumentació seriosa que analitzi el cost-benefici –que analitzi el cost-benefici– i que no doni per fetes determinades dades, com la dels llocs de treball. No quadra –no quadra– de cap de les maneres, i, si no, fixi's en aquells estudis de la mateixa Reserva Federal dels Estats Units en què destaquen, referint-se a aquests tipus de projectes, els escassos resultats en reducció de l'atur en els *resorts* de casinos d'implantació en àrees urbanes als Estats Units –estudis fets per la mateixa Reserva Federal dels Estats Units.

Senyor conseller, molts dubtes. Els demanem transparència. Facin una estimació real dels costos-beneficis derivats d'aquest projecte. El Govern també ha de garantir, ha de ser el garant davant la llei i que no es facin excepcionalitats.

Senyor conseller, molts dubtes. De fet, en el nostre país, a Catalunya, parlem des de fa molts anys de canviar el model productiu, de no tornar a caure en un model basat en la construcció, en les activitats immobiliàries, en les activitats financeres/especulatives, de la necessitat d'avançar cap a un model basat en activitats productives, indústria, serveis de producció, coneixement, talent..., i observem que aquest projecte, precisament, ens aboca, o ens porta si més no la informació que tenim, sense haver fet una anàlisi cost-benefici, a tornar a caure una altra vegada amb la mateixa pedra, a tornar a caure. Allò que li dèiem que hem de sortir d'allà, resulta que hi tornem –hi tornem.

I amb això entro en la política industrial, la indústria, la política industrial. La crisi financera torna a posar en valor la indústria. Com més indústria exportadora té un país, més bé resisteix aquest moment de crisi. I, de fet, fixi's amb la mateixa Alemanya l'any 2010: primers trimestres del 2011, un increment del 13 per cent de l'índex de producció industrial.

Vostès, senyor conseller, es van capficar a fer un nou pla industrial, i, de fet, el van presentar el dia 14 de febrer. De fet, va ser aprovat pel mateix Govern. Un nou pla amb què de fet no entenem per què han hagut de passar un any quan ja teníem un pla anterior redactat pel Govern anterior. I de fet encara esperem que pugui fer una compareixença en aquest Parlament per explicar-ho. Però, realment, aquest Pla d'actuació industrial i empresarial del Govern de Catalunya 2012-2014 és un pla, senyor conseller, que un cop l'hem vist ens ha provocat una profunda decepció. Realment hem perdut un any –hem perdut un any– quan tenien un pla 2010-2020 redactat, un pla industrial redactat que senzillament havien d'aprofitar. La feina estava feta. El podien adaptar afegint, modificant, el que volguessin, però hem perdut un any per anar enlloc.

La presidenta

Senyor diputat...

Sergi de los Ríos Martínez

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, té la paraula, per respondre, l'honorable senyor Francesc Xavier Mena, conseller d'Empresa i Ocupació.

El conseller d'Empresa i Ocupació

(Francesc Xavier Mena i López)

Molt honorable presidenta... Senyores i senyors diputats, senyor diputat, a veure, perquè, perdoni que li ho digui així, m'ho ha posat molt fàcil, això. Primera qüestió: coincideixo amb vostè que el tema és prou important, política turística i política industrial, com per dedicar-hi molt més temps que una interpellació, sens dubte.

Però, escolti una cosa –ara li explicaré les actuacions del Govern–, el Govern no s'ha sentit mai, ni s'hi sent, pressionat, i si hi ha alguna pressió, allà el pressionador, perquè jo particularment no reaccionaré en conseqüència, al contrari: tenim una política molt clara, que ara de seguida li explicaré, i la hi explicaré pel seu ordre, tal com vostè ho ha explicat.

Miri, amb referència a la primera qüestió, a una inversió que vostè comentava, jo gestiono actualment 213 inversions estrangeres a Catalunya –213. Vostè vol parlar d'una de sola. Molt bé. Fins i tot n'hi ha algunes similars a aquesta que vostè em comenta. La pregunta que li faria és si vostè ha vist el projecte d'aquest inversor, o si l'han vist aquests que comenta, perquè vostè ha dit: «Segons el que hem pogut veure als mitjans de comunicació.» Doncs preguntí-ho als mitjans de comunicació, perquè jo no he dit res de tot el que vostè ha dit, ni del projecte, ni de les xifres, ni de res. Ha fet aquí una alquímia en funció del que han comentat alguns saltimbanquis, però, escolti, jo d'això no he dit res, ni el Govern tampoc ha dit res.

Aquí es va presentar un inversor fa uns anys; aquell expedient va quedar paralitzat, segons sembla perquè no es posaven d'acord les sensibilitats diferents que hi havia al si del Govern a tirar endavant aquest projecte; també el van presentar a Madrid; nosaltres els hem tornat a rebre, i el que fem és analitzar aquest projecte. Vostè ha vist aquest projecte, senyor De los Ríos? O algú d'aquests que vostè comenta que diuen tot això ha vist aquest projecte? No l'ha vist. Doncs, aleshores, per què es fan totes aquestes fabulacions?

Jo, realment, ara, per preparar aquesta interpellació, he llegit coses que s'han escrit, i és que, bé, sembla que ens haguem begut l'enteniment –que ens haguem begut l'enteniment. He sentit que volíem fer una Marina d'Or. Però què hi té a veure, això? Una cosa realment fora de lloc. Escolti, jo això... Hi ha un inversor.

Òbviament, com tots, com els 213 inversors que rebem –ja veurem quants n'aconseguim atraure, perquè lògicament una cosa és atendre inversors i una altra cosa és convèncer-los que de vint alternatives de localització vinguin a Catalunya–, els analitzem. Òbviament, que tot es farà dintre de la llei, sense cap mena de dubte –sense cap mena de dubte. És veritat que els inversors, a vegades... Per exemple, la inversió de Port Aventura va requerir tota una sèrie de normatives urbanístiques, etcètera. Bé, d'acord. Ho analitzarem. Hi han servituds d'alçada si es localitzés prop de l'aeroport. Òbviament que es compliran les lleis, i, per descomptat, les lleis fiscals, laborals, mercantils, etcètera.

Jo això ho emmarco dintre del sector MICE, que se'n diu, *meetings, incentives, conventions and events*, perquè així és el projecte com es planteja. Ei!, que incorpora un component de joc? Sí, efectivament, com l'incorporen, per exemple, els creuers. Els creuers que vénen als ports de Catalunya –a Barcelona, a Palamós i ara també a Tarragona, perquè s'hi fan les inversions oportunes– incorporen allà dins un casino. I què? Diem que no vinguin, aquests creuers? Home!, el que demanarem és que els nens petits no puguin entrar a aquella part del vaixell, etcètera. Això està clar que és així.

Per tant, res a veure ni amb Nevada, ni amb deserts, ni amb coses d'aquestes. Home!, si vostè em diu: «Escolti, és que vostè opta pel model Califòrnia, on hi ha el Silicon Valley, on hi ha Stanford i Berkeley, on hi ha ciutats com San Francisco, on hi ha LA, Los Angeles, on hi ha, per exemple, qüestions de lleure com l'Universal Studios, o com, a Anaheim, el Disney, o que hi ha, per exemple, tot el lleure a San Diego amb l'aquàrium.» Home!, doncs, jo diria: «Doncs sí, potser anem una mica per aquí.» Però, deserts i Nevades, i no sé què..., escolti, pregunti-ho a qui hagi dit totes aquestes fabulacions. Jo no les he dites mai, el Govern no les ha dites mai, i més quan no tenim res al sac i ben lligat. Ara senzillament s'ha atès, com dic, un dels 213 projectes d'inversió que jo analitzo.

Jo..., aquests senyors, doncs el que sí..., per encàrrec del Govern, els vaig fer aquest informe. (*L'orador mostra un document a la cambra.*) Això sí que és veritat. Un informe ple de números, ple d'això... Per cert, no s'hi diu res del joc. S'hi parla, això sí, molt de convencions i molt de turisme familiar, i molts números, que és el que em demanaven. Igual que he preparat per als xinesos aquests un projecte similar. Aquí el té. (*L'orador mostra un document a la cambra.*) Doncs, el mateix.

Vostè creu que fem, a causa de les restriccions pressupostàries, una política d'incentivació del turisme a Catalunya amb col·laboració pública i privada i amb empreses...? A mi no m'agrada citar empreses, però bé, les citaré, empreses que aporten diners per reforçar la projecció internacional de Catalunya i en particular el món del turisme, empreses com Estrella Damm, empreses com Mango, empreses –bé, empreses o institucions, o com ho vulguis dir, entitats– com el Futbol Club Barcelona. Vostè creu que aquestes entitats ariscarien la seva reputació corporativa si nosaltres op-

téssim per una política turística com la que vostè diu? Si us plau!

Escolti, avui mateix surt als mitjans de comunicació que a instància de la Direcció General de Turisme i de la directora general de Turisme, i també del director general de la Direcció General de Salut Pública, s'ha cridat l'atenció a vint «touroperadors» europeus perquè no comercialitzin Catalunya i productes turístics de Catalunya sota el paraigua de la borratxera i de qüestions similars. Per tant, jo..., em sembla que això està molt clar.

Escolti, miri les dotzenes d'empreses i institucions catalanes que han estat a l'estand de Catalunya a la recent fira turística de Berlín, la ITB de Berlín, la fira turística d'Alemanya. Digui si hem comercialitzat això que vostè diu. Ara, dintre d'uns dies, anem a la fira de Moscou, al MIT. Miri a veure què comercialitzarem, allà.

Avui, si no tingués aquí sessió parlamentària, jo presentaria a Manresa el llançament d'un producte turístic, que és el Camí Ignasià, que començarà a Lloiana, al País Basc, i vindrà a parar aquí, a Manresa. Vostè creu que la Companyia de Jesús permetria que comercialitzéssim el producte, com el Camí de Sant Jaume, el Camí Ignasià, si fomentéssim aquest turisme que vostè diu? Si us plau, senyor de los Ríos!

El que sí que es pot constatar és una cosa: és que aquest any passat, l'any passat, els ingressos per turisme a Catalunya van assolir els 11.300 milions d'euros, és a dir, un 7,8 per cent més que l'any 2010. Van venir 23,5 milions de turistes, és a dir, un 5,7 per cent més. I de fora de l'Estat l'increment va ser del 4,6 per cent. Amb el Pla estratègic de turisme que redactem i el Pla de màrqueting turístic de Catalunya, òbviament que situarem aquesta projecció del turisme de Catalunya, que res té a veure amb això que vostè ens diu i que en tot cas ha de preguntar a qui ho hagi dit. Jo no he dit mai ni xifres d'aquestes, ni productes, ni no sé què; en fi, totes les coses que ha dit. Jo no haig de respondre a paraules que no siguin meves.

Vostè em diu que lliga això amb el Pla industrial. Efectivament. En definitiva, el turisme no deixa de ser una indústria, una font d'activitat econòmica, i té molt sentit. De fet, un dels plans tractors que posem en el nostre pla d'actuacions empresarials i industrials està..., un pla que diem..., «més enllà del turisme», és a dir, l'efecte arrossegador industrial o econòmic en general del turisme, més enllà del turisme tal com l'entendem.

Vostè em diu: «Escolti, per què fan un pla d'actuacions» –perquè és un pla d'actuacions– «industrials i empresarials nou si ja teníem el d'abans?» És clar que teníem el d'abans! Escolti, en paper cuixé, setinat. Aquí el tenim. (*L'orador mostra un document a la cambra.*) Un pla industrial magnífic. Jo m'he dedicat a la meua vida professional a escriure alguns d'aquests plans industrials. No els diré si vaig col·laborar en aquest o no. Quan es redactava aquest pla industrial durant el 2009, sap què feia la indústria de Catalunya? Doncs miri, li ho diré: segons dades de l'Idescat, van perdre, els darrers anys, 23.694 empreses; el PIB industrial de Catalunya, l'any que es redactava aquest

pla, va caure un 13,6 per cent, senyor de los Ríos; mentre es redactava aquest pla –això sí, en paper cuixé, setinat, molt maco–, la inversió industrial a Catalunya va caure un 22,9 per cent, senyor De los Ríos; mentre es redactava aquest pla –en paper cuixé, setinat, això sí, molt maco–, l'atur registrat a Catalunya, industrial, va augmentar un 51 per cent, senyor De los Ríos; només l'any 2009, un 51 per cent, l'atur industrial, va augmentar, mentre, això sí, es deia el que s'havia de fer en paper cuixé.

Per tant, no em digui que no fa falta un pla d'actuacions industrials que no només ha permès retenir empreses que no hi serien, com Cacaolat, com Ossa –avui surten notícies molt interessants de col·laboració entre les diverses empreses–, sinó que ha aconseguit atraure inversió estrangera directa com mai, senyor de los Ríos. Aquest any és l'any que més inversió, l'any passat, estrangera directa ha vingut a Catalunya dels darrers cinc anys; d'Europa, d'Àsia, concretament d'Alemanya, dels Estats Units, del Japó. Un 31,6 per cent són empreses que han invertit a Catalunya i no havien estat mai a Catalunya. Un 50 per cent d'aquesta inversió és industrial, i destaquen sobretot, lògicament, les tecnologies de la informació i les comunicacions.

Molt bé. Si vol, seguim amb aquest pla industrial i les seves conseqüències. Jo crec que és millor que més que paper cuixé ens dediquem a actuar –a actuar– per redreçar l'economia, i molt particularment la indústria de Catalunya.

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula l'il·lustre senyor diputat Sergi de los Ríos.

Sergi de los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor conseller, estic decebut amb la seva..., tan decebut com amb el pla aquest industrial que acaba de presentar, que potser no és en paper cuixé, com diu vostè, eh?, però com a mínim reconegut per molta gent molt millor –molt millor– del que vostè ha presentat.

Jo li he fet una sèrie de reflexions, amb prudència, sobre el projecte anomenat «Eurovegas», reflexions amb prudència, i parlava de fer una anàlisi cost-benefici. Home!, vostè, de seguida, aquí ha sortit nerviós, disparant, sentint-se acusat. Escolti'm, tota aquesta informació que vostè diu no només l'hem demanat, eh?, al Govern, l'hem demanat..., volum d'inversió, llocs de treball, emplaçament idoni, modificacions legislatives, repercussió en el producte interior brut... Resposta d'ahir mateix del conseller Mas-Colell, perquè quan parles d'Eurovegas no saps exactament si és en Mas-Colell o vostè, no ho hem acabat d'aclarir. Diu: «El Govern entén que la consecució d'aquest projecte empresarial a Catalunya hauria de poder reportar beneficis estructurals qualitatius per al sector turisme de les convencions, de les conferències, de l'espectacle, i a més dels beneficis econòmics laborals inherents.» Punt. Cap dada –cap dada.

Per tant, escolti'm, nosaltres som representants del poble de Catalunya, i quan ve un projecte d'aquestos, bé que ens hem de preocupar i hem de buscar dades allà on podem, i si vostè no les donen, que són els que les haurien de donar, ens hem d'espavilar –ens hem d'espavilar– i intentar veure... I, per tant, jo l'únic que li feia són unes reflexions –unes reflexions–, una anàlisi cost-benefici des de la seriositat i des del rigor –des de la seriositat i des del rigor; unes reflexions es poden fer des de la seriositat i des del rigor.

Senyor conseller, parlem d'indústria. Vaja, de política industrial, que veiem que no sap exactament què és, vostè, això. El Pla d'actuacions industrials i empresarials del Govern de Catalunya 2012-2014 té molt poc a veure amb el que avui en dia la Comissió Europea, els països europeus, fins i tot l'àmbit acadèmic, entenen per política industrial, senyor conseller. Aquest pla d'actuacions industrials no és un pla –no és un pla. Sí que és un conjunt agrupat, ordenat, d'actuacions més o menys industrials, més o menys ordenades. Aquest pla d'actuacions industrials que vostè acaba de presentar no és de política –política– industrial, ja que quan parlem de política industrial s'hi han d'incloure altres actuacions a part de les estrictament industrials. El seu pla, fixi-s'hi, no diu res d'actuacions a l'entorn de les empreses, no diu res d'infraestructures, no diu res d'energia, no diu res de telecomunicacions, no diu res de sòl industrial, no diu res d'educació, no diu res de formació del capital humà, no diu res del medi ambient. Això no és un pla de política industrial. Escolti'm, quan el president de Volkswagen havia de decidir si el Q3 venia o no, o es feia a Martorell, sap què va preguntar? Per les infraestructures! I això..., parlem de localitzar indústria en el nostre país. I el seu pla no parla d'infraestructures! –el seu pla no parla d'infraestructures!

I aquest pla, aquest anomenat «pla», que no és ni pla ni és de política industrial, diu que és 2012-2014, i només preveu què es gastarà el 2012. No té objectius estratègics quantificats, aquest pla! No té ni objectius de productivitat, ni objectius de despeses en recerca i desenvolupament, ni objectius en patents, ni objectius en quota d'exportació mundial! Qualsevol pla –qualsevol pla– preveuria els recursos financers que s'hi haurien de dedicar per fer-lo efectiu. Només parla del 2012! –només parla del 2012!–, ni 2013 ni 2014.

I, a més a més, hem de parlar de política industrial de manera àmplia, no només de política industrial estricta, que és el que vostè fa. Com pot fer un pla i no parlar de telecomunicacions, ni de sòl industrial, ni de formació del capital humà, ni d'infraestructures?

Faci'm cas, senyor conseller. Se'n pot riure molt, de l'anterior pla, que si estava fet amb paper cuixé o amb paper..., però, escolti'm, no faci perdre el temps al país –no faci perdre el temps al país.

I li donaré una dada, una dada del professor Trullén: entre l'any 2000 i l'any 2007, sap quins dos territoris de la Unió Europea van ser els que van generar ocupació neta? Alemanya i Catalunya.

Moltes gràcies, senyor conseller.

La presidenta

Té la paraula, per a la rèplica, l'honorable senyor conseller.

El conseller d'Empresa i Ocupació

Molt honorable presidenta... Senyores i senyors diputats, senyor diputat, miri, pel que fa referència a aquest projecte, que vostè fins i tot bateja... Jo no he esmentat mai ni el nom que vostè diu, perquè és que fins i tot els promotors neguen aquest nom. Aleshores, no podem discutir, com diu vostè, amb rigor i seriositat –no podem discutir amb rigor i seriositat– si partim de faules, fins i tot parlant d'un projecte que els mateixos promotors diuen que no el volen anomenar així.

Aleshores, escolti, nosaltres gestionem això. Òbviament que ho fa el Govern –ho fa el Govern. Per què? Perquè hi estem implicats diversos departaments. Ara estem en una fase en què primer hi han qüestions de negociació sobre consideracions fiscals, etcètera, i per això el conseller Mas-Colell està al capdavant. Parlem de qüestions d'ubicació i, per tant, de qüestions urbanístiques, i per això l'honorable conseller Recoder, de Territori i Sostenibilitat, està aquí. I també –i també– quan parlem ulteriorment de qüestions sobretot turístiques –MICE, ja ho he dit, *meetings, incentives, conventions, events*– també hi ha el Departament d'Empresa i Ocupació, que és competent en turisme.

Per tant, aquesta qüestió, escolti, deixem-la de cantó. Anem avançant, perquè potser després resulta que aquest projecte, com molts dels 213 projectes, no acabarà fructificant, i aleshores aquí hi perdrem el temps, i vostè no vol perdre el temps, igual que jo. Analitzem-ho i ja està. Vol informació? La donarem, però fixi's que el Govern, com vostè molt bé ha reconegut, no li ha donat aquestes faules que vostè diu de llocs de treball i de no sé què i de no sé quants. Aleshores, treballarem sobre qüestions reals, senyor De los Ríos.

Pel que fa referència a l'altra qüestió, a la política industrial i al pla anterior, que segueix vigent, el que hem fet ara es un pla d'actuacions industrials i empresarials, perquè la cosa estava com estava i el primer que vam haver de fer va ser un mapa de riscos, escolti, de salvar el teixit industrial i de donar continuïtat al teixit industrial, perquè això s'ensorrava.

Vostè diu no sé què de la política industrial. Miri, què vol que li digui? Jo, durant vint-i-cinc anys, abans de ser aquí, em vaig dedicar a la política industrial. Bé, concretament a la *industrial organization*, que pràcticament és el mateix, que és com ho diuen els anglosaxons. A veure, alguna cosa –alguna cosa– haig d'haver après, d'això.

Ara, crec que no és convenient venir aquí al faristol a..., primer, fer referències de xifres de coses que s'han llegit als diaris de no sé què, i ara, a sobre, a la rèplica, venir a llegir un article publicat a *Economía Digital*. Escolti, és que li puc reproduir el que ha dit, perquè el tinc aquí, l'article. Miri, diu: «És un conjunt agrupat i ordenat d'actuacions industrials i empresarials. No parla de l'entorn de les empreses, de les infra-

estructures, l'energia» –repassi les seves notes– «les telecomunicacions, el sòl industrial,» –ha dit– «l'educació, la formació de capital humà i el medi ambient» –ha dit. Això no ho diu vostè, això ho diu aquest articulista d'*Economía Digital*. Vostè ho assumeix? Molt bé, ho assumeix. Bé, bé..., ho assumeix, d'acord. (*Veus de fons.*) Escolti, però si jo no ho nego, això! Per això, aquest pla d'actuacions, aquest pla d'actuacions industrials i empresarials, que té plans estructurals, que té plans tractors com la Mobile World Capital, que té plans instrumentals –les lleis òmnibus, el «Catalunya emprèn», que ja hem presentat, tot el tema de finançament alternatiu que desenvolupem, tot el tema de formació professional..., totes aquestes qüestions que té el mateix Pla industrial, ja ho diu el Pla industrial: va complementat amb altres plans.

De la mateixa conselleria, dintre d'un mes presentarem al Govern –perquè amb els canvis del Reial decret llei 1/2012, sobre el tema del registre de pre-assignacions, el ministeri ens ha canviat una mica això i hem demanat un mes més– el Pla d'energia i canvi climàtic. Escolti, aquí hi ha tots els escenaris d'inversions energètiques el proper... He signat aquesta setmana mateix –en substitució del president, malauradament, per les circumstàncies familiars– a Estabanell, a Granollers, un protocol d'inversions més, com vam fer amb un munt de companyies, i ens en queda una més. Farem la interconnexió elèctrica.

Òbviament que farem el Pla d'energia. Ja li he comentat el Pla de turisme, el Pla estratègic de turisme, i el Pla de màrqueting turístic. Per tant, tenim plans. Telecomunicacions. Escolti, hem aconseguit entre tots portar la Mobile World Capital a Catalunya, a Barcelona concretament, fins a l'any 2018. Escolti, fem un diàleg competitiu amb un concurs que farà que tinguem un sector de les tecnologies de la informació i les comunicacions molt fort a Catalunya. Estem a punt, també, de llançar el Pla e-digital. I òbviament els plans d'infraestructures, dintre de les disponibilitats pressupostàries, que fa Territori i Sostenibilitat.

Llavors, no em vingui, senyor De los Ríos, a llegir un article d'*Economía Digital*, perquè òbviament jo també l'he llegit. I en sóc conscient, que hem de fer un pla industrial en el marc d'un pla d'infraestructures, d'un pla turístic, d'un pla d'energia, etcètera.

En qualsevol cas, li dic, senyor De los Ríos, que el millor està per venir –el millor està per venir. Venim d'on venim –venim d'on venim–, però el millor està per venir. I està per venir, entre altres coses, gràcies al Pla d'actuacions industrials i empresarials de Catalunya.

Senyora presidenta...

La presidenta

Iniciem el catorzè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les polítiques amb relació a la dona.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern
sobre les polítiques amb relació
a la dona (tram. 302-00109/09)

Presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'honorable senyora Carme Capdevila.

També els anuncio una modificació, però com que n'hi haurà una segona d'aquí a una estona..., però són modificacions quant a l'ordre de les mocions, i serà que la número 16 passarà després de la 20, i, per tant, a la tarda; la número 21 serà l'última d'aquest dematí, i, per tant, a la tarda seran 20, 16 i 19. De totes maneres, quan ho tinguem tot els ho tornem a dir per demanar el seu assentiment.

Senyora Capdevila, quan vulgui.

Carme Capdevila i Palau

Moltes gràcies, presidenta. Honorables consellers, diputats, diputades, vull començar la meva intervenció agraïnt a tots els grups parlamentaris les esmenes que han presentat a la moció i que s'han presentat amb una voluntat clara de consens i de millora en qüestions clau per a les dones. Per tant, el meu agraïment a tots els grups parlamentaris.

Des del moment en què es va substanciar la interpellació a l'honorable conseller fins avui, hem viscut, malauradament, la mort de dues dones més, en aquest cas de manera violenta, i una tercera ha patit una greu agressió i un posterior abandó a la cuneta d'una carretera. I davant d'aquesta situació jo crec que és obligació de tots nosaltres treballar amb el màxim consens per evitar que aquestes situacions se segueixin produint en un present, però també en un futur.

Però, malauradament, i així els ho vaig manifestar, no hem vist una reacció ràpida del Govern davant de les set dones assassinades a primers d'any..., i les que s'han produït posteriorment o recentment, ni tampoc s'ha visibilitzat la necessitat d'establir mesures excepcionals per a aquesta situació, el perquè d'aquesta interpellació i d'aquesta moció subsegüent. La seva tàctica és no fer gaire soroll, per dir-ho de manera educada, i d'aquesta manera s'ha perdut un any sencer –un any sencer– sense emprendre cap mesura de sensibilització i prevenció. I la realitat ens exigeix a tots no abaixar la guàrdia en cap moment, perquè, malgrat els avenços dels últims anys, ara més que mai, i per la situació que vivim, es reproduïxen les situacions de desequilibri entre dones i homes, i ara és més necessari que mai apostar per millorar la situació de les dones en tots els àmbits.

Hem plantejat diversos punts a la moció, i voldria fer un incís en el punt número 2, en què..., cal emprendre aquestes mesures de difusió –em consta que el Govern ja tenia previst de tirar-ho endavant–, noves mesures de difusió de la línia d'atenció a les dones 900 900 120, perquè aquestes... I els vull fer un comentari, perquè, a veure, des de l'oposició accedim a les pàgines web per obtenir informació del Govern, i els haig de dir que l'última actualització que s'ha fet en l'apartat cor-

responent a violència masclista, i sobretot a la difusió de la línia 900 900 120, correspon, a la pàgina web, a l'any 2010. No s'ha actualitzat, aquesta pàgina, en tot el 2011.

Però el que sí que és veritat és que vostès han acceptat presentar aquí al Parlament l'informe del gabinet d'anàlisi dels darrers casos de violència masclista, i podran constatar un cop més que cap de les dones assassinades durant els mesos de gener i febrer no havien presentat una denúncia prèvia per maltractaments. I això té diverses explicacions, però, entre altres causes, una és el poc coneixement de la línia d'atenció i de suport a les dones. Això ens posa en evidència, doncs, que cal, cada any i de manera reiterada, difondre aquesta informació, i sobretot fer-la arribar a aquelles dones que tenen més dificultats per accedir a aquesta informació, i fer també un esforç addicional per adaptar aquesta informació a les seves necessitats.

Difusió de la línia, però també sensibilització, campanyes de sensibilització i preventives contra la violència masclista. És per això que després d'un any d'haver suspès el programa de sensibilització «Talla amb els mals rotllos» els demanem un calendari per a l'aplicació del seu programa de prevenció de relacions abusives i que aquest programa abandoni ja de manera definitiva el seu concepte o la seva condició de programa pilot i s'estengui a tots els centres educatius que ho reclamin o ho demanin. Jo crec que les xifres de les dones mortes demanen urgentment invertir en prevenció i invertir en sensibilització.

Em sap greu no haver arribat a un acord en l'elaboració d'una llei per una nova ciutadania i per la igualtat efectiva de dones i homes, una llei que impulsi mesures concretes per aconseguir que els poders públics duguin a terme polítiques i actuacions de cara a eliminar les desigualtats home/dona. Per nosaltres, això és quelcom més que una altra llei d'igualtat o una llei generalista com la que té projectada el Govern contra les desigualtats, perquè crec que calen polítiques específiques que eliminin aquestes barreres discriminatòries envers les dones però que també eliminin els estereotips instal·lats a la nostra societat envers les dones.

Per acabar, acabem de passar el Dia Internacional de les Dones, i tothom, tots, hem reiterat la necessitat de continuar treballant per fer desaparèixer les desigualtats en l'àmbit del treball, que segueixen, evidentment, discriminant les dones en situació laboral, en situació d'atur i en situació de jubilació. És clar, és important que des del Govern es llanci un missatge clar, i els agraeixo que hagin acceptat el número 6 de la meua moció, en el sentit que hem d'incentivar les empreses que fan bones pràctiques amb plans d'igualtat o de conciliació, però també el Govern ha de llançar un missatge clar contra totes aquelles empreses que continuen discriminant o toleren..., o continuen discriminant per raons de sexe. Jo crec que aquest missatge...

La presidenta

Senyora diputada...

Carme Capdevila i Palau

Acabo, presidenta. Només un segon. Aquest missatge és doblement efectiu en aquest moment de crisi –de crisi–, però també de reforma laboral, perquè tots dos, la crisi i la reforma laboral, justifiquen i toleren un acarnissament envers les dones.

Els demano el seu vot favorable.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per defensar les esmenes, en nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'honorable senyora Caterina Mieras.

Caterina Mieras i Barceló

Gràcies, presidenta. Honorable conseller, il·lustres diputats, diputades, intervenció en nom del Grup Socialista per explicar el nostre posicionament i el sentit del vot d'aquesta moció subsegüent, una moció que insta el Govern a donar una resposta ràpida i efectiva i a treballar més per eliminar qualsevol forma de violència envers les dones.

Aquest any hi ha un número alarmant de víctimes de violència masclista. Sabem que el rebuig de qualsevol forma de violència envers les dones és unànime en aquesta cambra, però no ens conformem amb la tímida resposta del Govern de crear una comissió d'avaluació, cas per cas, per analitzar-ne les causes. Pensem que no n'hi ha prou. Calen més accions i en tots els fronts. El fet que cap de les dones mortes aquest any haguessin denunciat maltractaments ens ha de portar a revisar i millorar el que ja es fa, el que es fa a nivell del servei d'atenció de les dones, el servei d'informació, el treball amb les xarxes de dones, amb els ens locals... I el que es fa no és suficient. Els fets ens ho demostren. Hem de reforçar també la prevenció amb més campanyes de sensibilització, tenint una cura molt especial en l'àmbit de la salut i les escoles. En definitiva, cal treure el ralenti en què es troba l'actual Llei sobre la violència masclista, aprovada per unanimitat en aquest Parlament, i activar la seva aplicació.

Votarem, per tant, afirmativament els punts 1, 2 i 3 de la moció.

Existeix un consens internacional que considera que la millor forma de lluitar contra la violència és lluitar per la igualtat, per la igualtat entre homes i dones, perquè cal no oblidar que el que porta a la violència és la vigència social dels estereotips masclistes. La violència es basa en un concepte de la propietat que és, damunt de tot, inhumà. Sí, senyora diputada Marta Alòs: la violència masclista no entén ni de nacionalitats, ni de cultures, ni de classes socials. I això no és bonisme d'esquerra; és estadística europea pura i dura.

I per ajudar a canviar aquests estereotips volem una llei d'igualtat pròpia –pròpia– que complementi i millori la que tenim a nivell d'Estat. Tenim les competències i podem fer-ho. Ja ho hem aconseguit amb la

Llei contra la violència masclista. És també una forma d'exercir l'autogovern.

Tenim clars exemples de desigualtat: la discriminació salarial existent; la feina a temps parcial majoritàriament per a les dones –23 per cent els homes, 77 per cent les dones; les dificultats en l'accés a llocs de responsabilitat política, social i econòmica; la difícil conciliació de la vida familiar i laboral –les dones dediquem diàriament el doble de temps als treballs de cura familiar. Tot això fa més necessària que mai aquesta llei pròpia, i per tant donarem recolzament també al punt 4.

I, finalment, en aquests moments que la crisi colpeja els col·lectius més febles, en aquest cas les dones, cal una acció decidida per lluitar contra la feminització de la pobresa. També votarem, per tant, el punt número 5.

I amb l'ànim d'enriquir la moció hem presentat dues esmenes. En moments com l'actual, en què una nova reforma laboral, aprovada pel Partit Popular i Convergència i Unió, augmenta la vulnerabilitat i discriminació de les dones en l'àmbit laboral, cal més que mai incentivar plans d'igualtat a les empreses. La Llei d'igualtat vigent obliga tan sols les grans empreses, i a Catalunya tenim molta petita i mitjana empresa.

I pensem que cal, també, una atenció especial per tal que les dones que pateixen violència masclista milloren les seves oportunitats per trobar feina.

No oblidem que lluitar contra la violència és lluitar per la igualtat.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la il·lustre senyora Mercè Civit.

Mercè Civit Illa

Gràcies, senyora presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, el nostre grup parlamentari, Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, donarà suport en aquesta moció en tots els seus punts, sobretot perquè creiem que és molt adient que s'hagi presentat en aquests moments. Per què? Doncs perquè en un moment de crisi econòmica, i sobretot en un moment de retallades de serveis socials, de retallades en l'àmbit de la salut, de retallades en l'àmbit de l'ensenyament, fa falta un nou impuls a les polítiques envers les dones. Per què? Perquè amb aquestes retallades el que estan en perill són drets que les dones hem aconseguit durant la lluita durant molts anys i en què ara podem tindre importants retrocessos. Hi ha el perill que les dones tornem a assumir de forma quasi exclusiva la cura de les persones, i per això fan falta polítiques actives, polítiques de drets. I per aquí té molt sentit el fet de dir..., una nova llei d'igualtat, un nou pacte social entre homes i dones perquè això no passi. I perquè a més a més, amb la reforma del mercat laboral, evidentment, encara s'incentivarà més el contracte

a temps parcial. Per tant, totes contentes: podrem treballar unes horetes, i després a donar els serveis que l'Administració no dona.

Per una altra banda, també, atur, retallades, és igual a pobresa. I per això té molt encert el punt número 4, on diu, dintre del Pacte per la inclusió a Catalunya, que hi hagi una línia directa per tractar i prevenir la pobresa de les dones. Miri, segons l'Idescat, la taxa de risc de pobresa a Catalunya, la de les dones és d'un 21,3 per cent; la dels homes és d'un 18,5 per cent. I si mirem la de l'Estat, la dels homes és d'un 20, i la de les dones, d'un 21 per cent. A Catalunya hi ha més diferència que a nivell de l'Estat. I el risc de pobresa de les dones és pràcticament el mateix, però hi ha més diferència amb els homes. Per tant, ho torno a dir, és necessari un nou impuls a les polítiques de dones.

Però, també, la violència, la violència masclista. Ja aquest Parlament va fer una declaració. El nombre de dones mortes s'incrementa, però no únicament les mortes..., sinó també en l'àmbit de les joves. I això és molt –molt– preocupant. I també dones que han mort que no havien posat denúncia, perquè, segons ens diuen les entitats i els professionals que treballen amb les dones que pateixen violència masclista, tenint en compte que hi han hagut tantes mortes, tenen por a denunciar. I això vol dir que s'han d'intensificar molt més els serveis d'informació, de sensibilització i d'atenció a les dones. I, per tant, també recolzem aquests punts, els primers punts de la moció.

Però també és cert que la protecció de les dones també és important. I aquí tornem a demanar, i per això hem presentat una esmena, que en el Programa de seguretat del Departament d'Interior hi hagi una línia específica de prevenció de la violència masclista envers les dones. No es pot barrejar la violència envers les dones, la violència masclista, amb tot d'altres violències familiars, perquè quan les causes són diferents les solucions ha de ser diferents. No es pot donar una mateixa solució a coses que les motiven coses diferents. I és per això que nosaltres presentem també aquesta esmena.

I, finalment, l'autonomia i la independència de les dones, sobretot, passa per l'autonomia i la independència econòmica. I per això en l'àmbit laboral també s'ha de treballar per acabar amb aquestes discriminacions que encara patim i que a partir del 8 de març, Dia Internacional de la Dona Treballadora, patirem encara amb més profunditat, perquè va ser quan es va convalidar el Decret de la reforma laboral. I tot l'àmbit de la conciliació de la vida laboral i familiar, que ha de ser per a homes i dones, serà molt més difícil tenint en compte tota la desregularització dels horaris, la mobilitat geogràfica, etcètera. Per tant, el fet i els plans d'igualtat també estan en perill, estan en perill amb la reforma del mercat laboral.

Per tant, nosaltres, també, igual que el Partit Socialista, hem presentat una esmena perquè es pugui incentivar el fet que hi hagin plans d'igualtat a les empreses, i també, evidentment, polítiques de conciliació. Les dades ens diuen que les dones han demanat tots els permisos de maternitat, però els homes no. Els homes

tenen quinze dies de permís de paternitat i encara no els han demanat. Per què? Doncs, segurament, també per por, per por pel lloc de treball, perquè va haver-hi un gran rebuig a aquest permís de paternitat per banda de les patronals. És en aquest sentit que incentivar les polítiques de conciliació per als homes i per a les dones i els plans d'igualtat a les empreses és una garantia, si realment es fa, per poder, ja no sé si és avançar, però, com a mínim, aturar els retrocessos que podem tenir a sobre.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre senyora Milagros Fernández.

Milagros Fernández i López

Gràcies, presidenta. Conseller, directora executiva de l'Institut Català de les Dones, diputades i diputats, intervenció per primera vegada en aquest Parlament, i permeteu-me en primer lloc recordar l'estima que és per a mi representar les Terres de l'Ebre, terres, per mi, d'integració i a les quals espero poder correspondre. I fer la primera intervenció parlant de polítiques de dones també té un significat especial, ja que una part de la meua vida professional ha estat lligada a aquest àmbit i actualment ho continua estant des del voluntariat.

Fa anys que, des de les vies formals, es busquen fórmules per aconseguir la igualtat. Sense anar més lluny, en aquest Parlament l'any 80 hi havia set diputades i avui en som unes cinquanta-nou.

En aquesta línia, la de continuar avançant cap a la igualtat, s'enfoquen dos punts, el 4 i el 6. Respecte al punt 6, en compartim l'esperit, però el redactat ens sembla que no aclareix quines poden ser les pràctiques laborals considerades discriminatòries que no estiguin regulades per llei, i en tot cas s'hauria d'esperar una sentència ferma. De totes formes, hi donarem suport.

El punt 4, com ja s'ha explicat, no és la primera vegada que es debat en aquest Parlament, i, tot i tenir els mateixos objectius, una altra vegada no ens hem posat d'acord per un tema de concepte. Vull dir, què vol dir la «nova ciutadania»? Nosaltres partim de la persona, amb independència de si és home o dona, de la seva orientació sexual, de la seva condició física, i busquem una igualtat en el tracte des del respecte a la condició humana de cadascú. Tenim l'horitzó en una ciutadania responsable, amb drets i amb deures, amb el dret de ser respectat i amb el deure de no discriminar i de no maltractar. Fa poques hores, en aquest mateix Parlament, el conseller ho recordava i indicava que el nord és una ciutadania concebuda com un tot i una ciutadania integrada.

No donem suport a aquest punt, però, com coincidim en l'objectiu, els emplaço que puguem trencar aquesta barrera i a treballar plegats.

Els altres punts de la moció fan referència a aspectes on el camí té unes altres dificultats afegides i que també hem d'anar superant. En el punt 5 se demanen mesures adreçades a combatre la pobresa femenina. Des de Convergència i Unió considerem que la pobresa és pobresa, i el Pacte nacional per a la inclusió social i l'eradicació de la pobresa s'ha de dirigir tant a dones com a homes, i així ho fa, perquè l'important en aquest cas és lluitar contra la pobresa, tingui el rostre que tingui, i entenem que amb aquest plantejament es garanteix l'ajut a les dones en situació de vulnerabilitat. Aquest criteri també és compartit per la taula del tercer sector quan parla de pobresa de les persones i fa una proposta de mesures per pal·liar-la, però en cap cas fa diferència entre homes i dones. Agraeixo en aquest punt poder arribar a una transacció que després traslladaré a la Mesa.

La resta de punts plantegen accions envers la violència masclista. Aquesta és una veritable xacra social que també hem de poder eradicar. Aquí voldria recordar la prioritat i el compromís del Govern fets palesos conservant el pressupost per a l'any 2012 adreçat a aquestes mesures. Com ha dit el conseller, els poders públics han de propiciar un canvi en l'imaginari social per tal de superar uns estereotips de gènere que duen a la discriminació i a la desigualtat entre homes i dones. No obstant, aquest tema no es pot fer solament des de les institucions, sinó que és necessària la complicitat de tothom. I des d'aquí voldria aprofitar per donar les gràcies a totes aquelles persones que sense sent-hi part implicada directament han trucat als Mossos perquè van sentir crícs, o sorolls forts, o van donar suport emocional a aquella dona afectada i la van dirigir cap a la línia d'atenció telefònica o a algun servei de la xarxa contra la violència masclista.

Les esmenes presentades en els tres primers punts tenen l'objectiu de clarificar i contextualitzar, ja que també volia aprofitar per agrair l'oportunitat que nos donen una vegada més de tornar a explicar les mesures que ja estan planificades.

I parlaré de dos punts. Al primer es demana un informe al gabinet d'anàlisi interdepartamental dels darrers casos de violència. M'agradaria també dir, o recordar, que s'ha creat aquest gabinet expressament per fer aquesta anàlisi i que es reuneix sempre a les hores posteriors a un homicidi, i també de manera periòdica per intentar analitzar aquesta realitat tan complexa, no?

A l'altre punt se'ns demana continuar desplegant la xarxa d'atenció i recuperació integral. La xarxa ha continuat fent des de l'any 2011..., el 2012 se continuarà.

I ja, com a últim punt, demana presentar un calendari de les campanyes de sensibilització en la prevenció de les relacions abusives en l'àmbit de la parella. En aquest cas veníem d'un programa, el «Talla amb els mals rotllos». És un programa que ha sigut molt popular. I com a tallerista que en vaig ser, i des de l'estima al programa, he de dir que l'eficàcia quedava limitada per molts factors, però el principal és la brevetat de la intervenció. Sovint veïem que algun adolescent potser vivia alguna situació no sana, però més enllà d'insistir en la informació sobre la xarxa o la línia 900 900 120

res més podíem fer. Aquest és un factor que apunta la necessitat de tenir actors amb una implicació contínua i permanent, com és el cas dels professors. Mitjançant aquests professionals es podrà arribar a la totalitat de l'alumnat en aquesta edat especialment sensible i de manera permanent. Creiem que aquest és el camí: la continuïtat i la constància en el missatge, i necessitem eines permanents en el temps per eradicar la violència masclista.

I, ja, per acabar, agrair també, com ha fet la proposant, l'estil de col·laboració amb què hem abordat totes plegades aquesta moció, i en especial reiterar el meu agraïment a la persona proposant.

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la il·lustre senyora Sonia Esplugas.

Sonia Esplugas González

Gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, diputats i diputades, bé, no m'equivoco si començo afirmant que tots els partits polítics representats en aquesta cambra treballem en la mateixa direcció, és a dir, eradicar la violència de gènere.

Aquest no és un tema d'esquerres o de dretes, sinó que és un tema de tots, i cal que treballem junts sense divisions amb l'objectiu que cap dona resulti morta per aquest motiu. Avui, malauradament, aquest objectiu sembla més llunyà, després de patir la mort en el mes de gener de set dones, una xifra que és molt preocupant si la comparem amb les d'anys anteriors. A més, les dades ens demostren que augmenta el nombre de víctimes ateses però en canvi baixa el nombre de detinguts, ja siguin menors o majors, i es dona la malaurada coincidència que cap de les dones mortes havia denunciat.

Aquest fet ens obliga a reforçar encara més les polítiques contra la violència masclista maximitzant les eines que tenim i accelerant aquelles que encara no estan del tot implementades, com és el cas del Pla de seguretat i atenció a les víctimes de violència masclista i domèstica.

Cal intensificar les polítiques de prevenció i protecció acompanyant-les amb campanyes de difusió per arribar a totes les dones en primer lloc, i després per sensibilitzar i implicar tota la societat en aquesta lluita.

Però és veritat que no podem oblidar que la violència masclista i domèstica té les seves arrels en la desigualtat entre homes i dones, perquè només des d'aquesta desigualtat es produeixen episodis de violència i abusos. Per això cal seguir treballant paral·lelament per assolir la igualtat real i eradicar alhora qualsevol insinuació de conducta intolerant en la nostra societat, com és el cas de l'imam de Terrassa, que incita a la violència contra les dones. No podem permetre aquests comportaments que pretenen abusar i maltractar les dones, practiquin la religió que practiquin.

Pel que fa a les esmenes que hem presentat des del Partit Popular, respecte al punt 2 considerem que és innecessari incrementar les accions que vagin adreçades a difondre la línia per ajudar legalment i psicològicament les dones i assessorar-les sobre quins passos han de fer per denunciar i sortir del nucli familiar. La mateixa presidenta de l'Institut Català de les Dones ha reconegut que aquest és el tercer any consecutiu que baixen les trucades, possiblement pel desconeixement de l'existència d'aquest número. Pensem que és necessari aconseguir-ne la màxima difusió, i per això l'esmena va encaminada a cercar també la implicació no només dels ajuntaments, sinó també de les diputacions i els consells comarcals.

Respecte al punt 3, des del Partit Popular creiem que cal afegir la família en aquestes difusions de les campanyes de sensibilització per prevenir les relacions abusives. Les darreres xifres demostren que en els últims anys ha augmentat la violència a fills i filles i a gent gran en aquells nuclis familiars on la violència de gènere és present. Avui se'ns presenta l'oportunitat d'ampliar aquestes polítiques de prevenció per evitar abusos futurs, no només cap a les dones, que són malauradament les veritables protagonistes d'aquesta xacra social, sinó també de les que es produeixen dins el nucli familiar. La nostra obligació, com a administració, és donar resposta a tots els casos de violència de gènere.

Pel que fa al punt número 4, creiem que la millor manera de prevenir és fer polítiques i desenvolupar polítiques, perquè les lleis per si mateixes no resolen els problemes si no van acompanyades de polítiques concretes. I la mostra, malauradament, és que, tot i tenir una llei de violència masclista, el problema el tenim encara, no s'ha resolt i tenim encara dones mortes a Catalunya. Per això pensem que el camí a seguir és treballar en veritables polítiques que ens ajudin a assolir la igualtat real entre homes i dones.

I, finalment, pel que fa al punt número 6, des del PP considerem que cal estimular iniciatives empresarials adreçades a assolir la conciliació de la vida familiar i laboral. És important incentivar les empreses que millorin la qualitat de vida dels seus treballadors i les seves treballadores. Per això l'esmena que nosaltres hem presentat proposa concretament en aquest punt afegir un punt de la proposta de resolució del Grup Parlamentari Popular que va ser aprovada per unanimitat a la Comissió d'Igualtat, per atorgar la qualificació d'empreses familiarment responsables a les empreses que acreditin l'aplicació de mesures de conciliació i racionalització d'horaris.

I, pel que fa al tema de denegar ajudes, en aquest punt també, nosaltres pensem que, evidentment, cal lluitar contra les discriminacions laborals vers les dones, però proposem la seva supressió perquè pensem que aquest text suposa, implica criteris discrecionals a l'atorgament d'ajuts, fet que suposaria conflictivitat, perquè no entenem bé qui jutjaria aquesta situació. Per tant, nosaltres pensem que és molt arbitrari, en aquest punt ens quedem amb la part positiva i demanem la supressió de la part negativa.

Moltes gràcies, senyora presidenta; diputats i diputades, gràcies.

La presidenta

Per fixar la seva posició, té la paraula, en primer lloc, l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable presidenta. Il·lustres diputats, diputades, honorable conseller, bé, dono ple suport a aquesta moció, atès que amb el que s'exposa en els tres primers punts estic absolutament d'acord, perquè és una de les xacres socials que més afecta les dones, el fet de la violència masclista; una violència masclista que, doncs, exemplifica les desigualtats que encara perviuen; una violència masclista que vulnera els drets humans en totes les seves formes, vulnera els drets humans i és una de les barreres principals perquè les dones puguin assolir la seva plena ciutadania, la seva independència i la seva autonomia.

Crec que homes i dones hem de trencar el silenci davant de les situacions de violència masclista que es produeixen, ha d'haver-hi una tolerància zero amb el maltractament, tant sigui en l'àmbit privat com en l'àmbit públic, i el que cal és promoure la coordinació entre les administracions per elaborar uns plans d'eradicació de la violència contra les dones, i en aquest sentit, doncs, calen campanyes d'informació i prevenció d'aquesta situació de violència masclista.

Estic a favor de tot el que s'ha comentat aquí. La resta de punts de la moció..., entenc que hi han espais en què les dones encara no tenen la presència que els ha de pertocar; per tant, estic a favor de les polítiques d'igualtat, que s'incentivin les polítiques d'igualtat, sense arribar a la imposició, però que hi hagi una clara incentivació.

I, respecte al punt 5 de la moció, comparteixo la demanda de sensibilitzar la joventut en aquestes qüestions de maltractaments i de violència masclista, que, com he dit, doncs, malauradament encara perviuen i aprofundeixen en les desigualtats existents entre homes i dones.

Moltes gràcies, il·lustres diputats i diputades.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula l'il·lustre senyor Antoni Strubell.

Antoni Strubell i Trueta

Presidenta, conseller, la moció defensada per la diputada Capdevila és molt oportuna. Com ha dit darrerament la relatora de l'ONU sobre la violència de gènere, Rashida Manjoo, no hi ha un país en el món que pugui presumir d'haver eradicat la violència de gènere, violència que avui ja cal declarar com a pandèmia. Qualsevol millores en aquest camp són benvingudes, propostes reals, propostes que ens ajudin a entendre i prevenir situacions de violència i de relacions de poder dels homes envers les dones.

Potser la solució per a la prevenció de la violència va més enllà de les campanyes. Una cosa que està en

dubte és l'efectivitat –això s'està veient internacionalment– d'aquestes campanyes. Se'n parla molt, hi ha molta inversió en campanyes, però el gran interrogant que hi ha internacionalment és sobre l'efectivitat d'aquestes campanyes. Potser cal un pla més ampli i ambiciós, més enllà de l'ensenyament i la salut, i ja més inserit en el que és la cultura, en el sentit més ample de la paraula.

Donem per fet, des de Solidaritat, que el Pacte nacional per a la inclusió social i l'eradicació de la pobresa ha de tenir present la pobresa de les dones i els seus fills com a punt clau. El pacte ha de poder respondre a una igualtat d'oportunitats per a tothom i vetllar pels drets dels infants.

No creiem que s'hagin d'incentivar especialment les empreses que realitzin bones pràctiques en matèria de conciliació de la vida laboral i familiar. Incentivar, moltes vegades, vol dir excepcionalitat, i tractar les situacions excepcionals, per si sol, no fa que hi retorni la normalitat, i aquesta és una altra constant que veiem en la literatura sobre el tema. Per tant, cal que la situació es normalitzi per un canvi de pensament, per un gir cultural, no pas potser per premis i càstigs i patrons polítics, que solen tenir, moltes vegades, un rerefons paternalista en el fons.

Donarem suport, per tant, a la moció, en tant que donem suport a tot el que sigui eradicar i millorar les relacions entre dones i homes, però volem deixar constància que cal una actuació amb visió més ampla, més transversal i amb més ambició per eradicar aquest problema d'arrel.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Gracias presidenta. *Conseller*, diputadas, diputados, el Grupo Parlamentario de Ciutadans dará apoyo a esta moción, que intenta englobar diversas políticas cuyo común denominador es la lucha contra la violencia que se ejerce sobre la mujer. Como no puede ser de otra manera, en Ciutadans somos favorables a que se adopten cuantas medidas sean necesarias para prevenir y paliar la violencia ejercida sobre las mujeres, violencia que puede ser verbal, física o laboral. Y entre las medidas que se deben adoptar está lo que nosotros consideramos la piedra angular del comienzo del fin de la violencia contra las mujeres: la educación en los valores de respeto y la igualdad desde la infancia.

Por ello defendemos un modelo educativo público de excelencia, un modelo en el cual debe haber un lugar para la educación en los valores de equidad y de respeto entre hombres y mujeres, porque la educación en las etapas iniciales opera como un auténtico antídoto contra la violencia machista.

Especial mención merece el punto número 6 de la moción, en el cual se habla de incentivos para las empresas que realicen buenas prácticas en materia de con-

ciliación. Somos favorables a ello y nos parece que cualquier política encaminada a este aspecto, que ayude a las empresas, como mínimo, a mejorar y, desde luego, a respetar las leyes ya existentes contra la discriminación de la mujer nos parece positiva. Pero nos preocupa que esto realmente se llegue a hacer realidad, pues hace menos de un mes este Parlamento tuvo la posibilidad de implementar una política real para la conciliación, que era el apoyo a la red de guarderías públicas, punto que todos coincidíamos que era imprescindible para la conciliación familiar, y no se pudo llegar a este acuerdo. Por ello somos escépticos.

Ahora, cualquier medida nos parece bien, y por eso daremos apoyo a la moción. No obstante, pedimos votación separada del punto 4.

Muchas gracias.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula l'honorable senyora Carme Capdevila.

Carme Capdevila i Palau

Gràcies, presidenta. Abans de posicionar-me, ja que el temps és molt breu, un breu comentari a la diputada senyora Mila Fernández, perquè es qüestiona què és la nova ciutadania. Bé, la nova ciutadania és aquella que trencarà amb els estereotips actuals, de supremacia dels homes envers les dones, tant a nivell laboral com a nivell de les tasques tant de cura com reproductiva. I, fixi's, avui és un dia important, perquè avui és el Dia Europeu per a la Igualtat Salarial, i encara, evidentment, i ho han dit diverses diputades que han intervingut..., doncs, les diferències salarials que avui encara estan patint les dones envers els homes. Per tant, això és la nova ciutadania, la que trenca aquests estereotips de supremacia.

Respecte al senyor Strubell, només recordar-li que tenim un marc conceptual molt més ampli, que és la mateixa Llei dels drets de les dones per a l'eradicació de la violència masclista.

Per posicionar-me respecte a les esmenes, nosaltres acceptem les esmenes de Convergència i Unió pel que fa referència als punts 1, 2 i 3. No acceptem les esmenes dels punts 4 i 6. I hem presentat una transacció pel que fa referència al punt número 5, que, si em permeten, els la llegeixo, que és: «Impulsar, en el marc del Pacte nacional per a la inclusió i l'eradicació de la pobresa, mesures adreçades a combatre la pobresa i l'exclusió social per a dones amb precarietat econòmica, atur de llarga durada, en situació de vulnerabilitat dels seus fills i filles, per actuar sobre les causes de la feminització de la pobresa.»

Pel que fa a les esmenes del Partit Popular, dir-li que no les acceptem, perquè algunes d'elles, doncs, canvien el nom de programes que ha impulsat el mateix Govern i que els ha anomenat d'aquesta manera, és a dir, relacions abusives, no en el marc de la parella, no en la família, que no és un afegit que tingui el mateix programa. I quan parla de les administracions, en

plural, locals, nosaltres quan parlem de l'Administració local, doncs, els donem cabuda a totes. Per tant, no acceptarem les esmenes del Partit Popular.

En canvi, sí que acceptem les esmenes d'Iniciativa per Catalunya pel que fa al punt número 6, que són coincidents amb les esmenes que ha presentat el Partit Socialista. I no acceptem les dues addicionals d'Iniciativa per Catalunya ni del Partit dels Sociables. No perquè no hi estiguem d'acord, eh?, perquè hi estem plenament d'acord, i va ser una part molt important de la meua interpellació parlar de la necessitat de programes específics preventius, adreçats, doncs, a les dones. O, en el cas de la incorporació laboral de les dones víctimes de violència masclista, està incorporada en el desenvolupament de la mateixa Llei dels drets de les dones per a l'eradicació de la violència masclista.

Moltes gràcies.

(Pausa llarga. Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Rodríguez...

Santi Rodríguez i Serra

Sí, senyora presidenta, també voldríem votació separada del punt número 6..., i el 4 –4 i 6.

La presidenta

Quatre i sis; tinc petició de votació separada del punt 4 i del punt 6. Per tant, faríem, si els sembla, 1, 2, 3 i 5, amb la transaccional. D'acord? *(Pausa.)*

Doncs, comença la votació de l'1, 2, 3 i 5.

Han estat aprovats per 124 vots a favor.

Passarem a votar ara el punt 4.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 45 vots a favor, 59 en contra i 20 abstencions.

Passem a votar ara el punt 6.

Comença la votació.

Ha estat aprovat 108 vots a favor i 16 abstencions.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la reforma laboral (tram. 302-00110/09)

Abans de començar amb el següent punt de l'ordre del dia, que és la segona interpellació, comunicar-los que hi ha dos peticions de canvis en l'ordre, de tal manera que aquest matí podríem fer la que ja hem fet, la 15, la 17, la 18 i la 21, i a la tarda serien la 20, la 16 i la 19. D'acord? *(Pausa.)* Per aquest ordre, eh? Molt bé.

Doncs, comencem pel punt número 15, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la

reforma laboral. Presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Herrera.

(Remor de veus.)

Prego a les senyores diputades i als senyors diputats que mantinguin silenci, si us plau.

Joan Herrera Torres

Moltes gràcies. Sé que el Partit Popular i Convergència i Unió tenien molts temes a parlar, però teníem a bé començar aquesta moció. Els fets objectius d'aquesta moció són els següents: en primer lloc, que aquest Parlament debati i es pronunciï entorn a la reforma laboral; en segon lloc, que el Govern defensi l'autogovern portant la reforma al Consell de Garanties, i, en tercer lloc, dir-li al Govern que el camí no és retallar més, retallar més salaris, que el camí és un altre, plantar-se davant de Madrid i de Brusselles, davant dels escenaris de dèficit, davant del repartiment de dèficit, i iniciar una política de redistribució i no de més retallades.

Per què diem que el primer objectiu és debatre sobre la reforma? Perquè aquesta reforma té un objectiu molt clar, i l'objectiu és abaratir l'acomiadament i abaratir les despeses salarials; en sis mesos, no de pèrdues, sinó de menors beneficis, et podran dir «t'abaixem el sou»; i en nou mesos, no de pèrdues, sinó de menors beneficis, et podran acomiadar a un preu molt barat.

Mirin, els arguments no són meus, Dirección Técnica del Seminario, por Gómez-Acebo y Pombo: «Despido más barato ahora sí que sí. Reducción de salarios, por fin será una posibilidad real. Nuevo contrato, y con un año de período de prueba. Ha llegado la auténtica flexibilidad interna a las empresas, facilidades para llevar a cabo una movilidad geográfica o funcional. Despidos colectivos para los que basta la decisión del empresario, ni necesitan la autorización de la autoridad laboral.» –Quina meravella!, quina meravella!, diria el president Mas. «Adiós al despido exprés; hola, nuevo despido exprés. Y muchos más cambios, en períodos de lactancia, en reducción de la jornada de guarda legal, en cambios en los contratos a tiempo parciales.» Això és la reforma laboral.

I la pregunta és: aquest Parlament pot quedar al marge?, pot quedar al marge d'un marc de relacions laborals que es canvia, que s'altera per introduir més conflictivitat social i degradar encara més els salaris?

Mirin, UGT ho presentava de forma recent. Avui ja ens trobem en un escenari de major conflictivitat social: els ERO s'han multiplicat per tres. En tretze dies del mes de febrer tenim 327 ERO que afecten a prop de set mil treballadors. En els tretze dies previs en teníem 141, afectaven a poc més de dos mil treballadors. Els expedients d'extinció de contracte s'han augmentat en un 80 per cent. Els expedients de suspensió de contracte en un 218 per cent. Aquest és l'autèntic objectiu de la reforma laboral: abaratir l'acomiadament i fer un bescanvi, un *trueque* del treballador car pel treballador més barat.

Clar, això té conseqüències, diputats i diputades; té conseqüències sobre els treballadors, sobre els autònoms, i, ho afegeixo, sobre els bons empresaris, perquè té conseqüències en la contracció de la demanda quan hi ha una reducció salarial; perquè té conseqüències perquè hi ha una major conflictivitat social. I és per això que nosaltres entenem que avui aquest Parlament s'ha de pronunciar en contra, clarament en contra, d'aquesta pessima reforma laboral, si no és que vostès estiguin més per l'economia financera i especulativa que no pas per l'economia productiva; però, si estan per l'economia productiva, aquest Parlament s'ha de pronunciar en contra.

Jo ja sé que avui aquest Parlament és probable que digui que no, que estan d'acord. Però, mirin, s'han de plantar davant d'un PP que el que intenta és això, i davant de la Convergència i Unió del Congrés, aquesta Convergència i Unió tan llobbista que el que fa és defensar diferents interessos, però ni els del país, ni de la seva gent. Aquest Parlament s'ha de pronunciar en contra perquè la dignitat d'un país es mesura per la dignitat de la seva gent. I aquesta reforma afecta la dignitat de la gent, i per això entenem que cal aquest marc i aquest pronunciament contrari.

Segon objectiu: dir al Govern que defensi l'autogovern. Mirin que és senzill. Jo ja ho sé, eh?, aquest Govern entre Catalunya i Espanya diu que defensa Catalunya, però entre Catalunya i els mercats sempre opta pels mercats. Doncs, bé, el senyor Mena... –que és una mina, conseller, vostè, és una mina–, l'altre dia ens explicava, en sis informes del Govern, arguments de pes per dir: «Hi ha vulneració constitucional. Hi ha invasió competencial.» Doncs bé, per què no fem una cosa de sentit comú? Dir-li al Govern, tots els grups de la cambra, que presenti al Consell de Garanties Estatutàries la idoneïtat o no del reial decret llei aprovat pel Govern espanyol. Ho han fet els grups parlamentaris. Però, perdonin, aquest Parlament ha de dir al Govern que faci allò que han fet els grups parlamentaris, perquè aquest Govern té la responsabilitat de defensar l'autogovern, si no és que hi ha interessos obscurs, si no és que aquest Govern té altres problemes, si no és que s'han de pagar, per exemple, les decisions del darrer Consell de Ministres, de divendres passat, eh? –no cal anar gaire lluny–, i això incomodi el Partit Popular. Però, si realment aquest Govern vol defensar l'autogovern, el que ha de fer, precisament, és presentar el reial decret davant del Consell de Garanties Estatutàries.

I tercer objectiu... (*Veus de fons.*) No, no..., ho han presentat els grups parlamentaris..., els grups parlamentaris, senyor Luna, que és molt diferent. Ho ha de fer el Govern, perquè el Govern té la responsabilitat de defensar l'autogovern, si no és que aquest Govern es digui sobiranista i el que faci, en realitat, sigui defensar altres coses, no la bandera, sinó la cartera, i que tingui altres objectius.

Tercer objectiu...

La presidenta

Senyor diputat, vagi acabant.

Joan Herrera Torres

...tercer –acabo ja, presidenta– objectiu: que aquest Parlament digui al Govern clarament que el camí no és reduir de nou els salaris dels empleats públics. Però per una raó molt simple: perquè és injust, perquè degrada la funció pública, però a més perquè té efectes sobre l'economia i sobre les finances de la Generalitat: per a cada euro de retallada en massa salarial es deixa d'ingressar seixanta cèntims. No té sentit, no té «ni solta ni volta». El problema, avui, no és la despesa, són els ingressos; i les seves desbaratades polítiques en matèria econòmica afecten la butxaca de la gent, afecten el consum, afecten l'economia i acaben afectant els ingressos de la Generalitat.

Per tant, simplement aspirem que aquest Parlament s'ubiqui en el sentit comú i li digui al Govern: «No tornin a reduir els salaris dels empleats públics perquè degraden la funció pública i perquè, a més, degraden l'economia d'aquest país i els ingressos de la mateixa Generalitat.»

Res més, i moltes gràcies.

La presidenta

Per defensar les esmenes presentades, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre senyora Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, aquesta és una moció dispersa. Hi ha un punt que ha decaigut, entenc jo, i que per això no n'ha parlat el seu proponent, que és Fercable, que ha tingut, doncs, una situació millor del que *a priori*, doncs, plantejaven, no?

Nosaltres rebutgem el tema de l'àmbit de la reducció salarial, no perquè ens agradi i ens plagui aquesta mesura –vostès ho saben–, sinó perquè vostès van portar a una situació les finances de la Generalitat, d'una duresa extrema, i que, per tant, alguna mesura calia tirar endavant per aconseguir allò que ens demana Europa. I mirin si en som conscients, de la duresa de la mesura, que és el mateix president qui la fa pública.

Respecte a la reforma laboral, dos punts, no?, dos temes presenten vostès: un és el rebuig d'aquesta reforma laboral. I nosaltres li hem de dir que, malgrat que no sigui la nostra reforma laboral, sí que la compartim en la seva orientació, igual que ho vam fer en les anteriors, les que van presentar en anteriors moments el Partit Socialista i que, com en aquelles ocasions, presentarem esmenes per millorar-les. Perquè, no s'enganyin, el punt de vista i el diagnòstic del qual parteix aquesta reforma laboral és el mateix diagnòstic que va fer el Partit Socialista i moltes de les mesures que es plantegen van en la mateixa línia, com el paper de les ETT, com el fet que puguin haver-hi acomiadaments per causes econòmiques. Aquesta és una realitat que no s'introdueix de nou, sinó que ja hi era.

A partir d'aquí, doncs, la reforma laboral introdueix canvis substancials en la línia que els comentava, pe-

rò no trenca amb el que ha estat, doncs, el passat, no?, podríem dir. I nosaltres el que considerem lamentable, sincerament, és que, quan és el Partit Socialista qui presenta una reforma laboral, el Partit Popular en digui que és la reforma de l'acomiadament i que no acompanyi a fer una reforma laboral, sens dubte difícil. I, de la mateixa manera, passi quan el Partit Popular posa sobre la taula una reforma laboral, continuïsta en tants aspectes respecte a la reforma laboral del Partit Socialista, i també sigui el Partit Socialista qui faci un paper, en aquest cas, cridaner, no?

Per tant, el Grup Parlamentari, a Madrid, de Convergència i Unió presentarà esmenes per articular un sistema de relacions laborals i unes polítiques d'ocupació que siguin més justes per als treballadors.

Entenem que aquesta reforma laboral introdueix amb més profunditat el que és la flexibilitat; una flexibilitat necessària per adaptar-nos en el cicle econòmic que vivim, perquè les empreses tinguin una major capacitat d'adaptar-se, i, per tant, de mantenir-se i poder donar major ocupació quan aquesta sigui possible, no? I aquest és l'objectiu, però, a la vegada, entenem que cal introduir altres temes en aquesta reforma laboral, que doni, hi insisteixo, doncs, seguretat als treballadors. I, per tant, això vol dir bones polítiques de recol·locació i formació per als treballadors que evitin l'atur de llarga durada –i nosaltres no rebutgem, igual que no ho va fer el Partit Socialista, el paper de les ETT–, o facilitar la transició de treball precari i inestable a treball de major qualitat i estable, i reforçar les garanties del pla social que els ERO han de presentar amb un major seguiment i control. Per nosaltres això és important, i aquí aniran, doncs, les nostres esmenes, no?

I també el paper..., és cert: aquí hi ha un canvi del que és el model de l'autoritat laboral, que, ja ho hem dit, això hi és a tot Europa. Però entenem que l'autoritat laboral ha de tenir una capacitat de facilitar l'acord, i nosaltres això ho reclamarem, com també entenem que és bo i que és millor que aquest acord pugui ser facilitat per l'autoritat laboral. I si no és així, que pugui donar una major seguretat jurídica a l'hora que els temes arribin als tribunals.

Pel que fa referència a tot l'àmbit de si aquesta és o no una reforma laboral que garanteix les competències catalanes, no?, bàsicament dir-los en aquest sentit dues coses, i és que no pateixin, que el Grup de Convergència i Unió vetlli i vetllarà per aquests temes. En primer lloc, en el Congrés de Diputats, on ja hi ha un acord amb el Partit Popular, i vostès el coneixen, amb el qual, precisament, hi haurà un canvi del que és la disposició addicional dotzena per tal que les polítiques actives d'ocupació puguin ser dirigides des de Catalunya sense que cap mesura que no tingui rang de llei pugui imposar-se al que sigui la voluntat de Catalunya.

I, per una altra banda...

La presidenta

Senyora diputada...

Meritxell Borràs i Solé

...vostè –acabo ràpidament, presidenta– plantejava en l'anterior sessió... Deia: «Què faran els diputats de Convergència i Unió respecte a si trepitja o no trepitja les competències catalanes?» Miri, farem un paper més lluit que el que va fer Iniciativa per Catalunya en el que era l'àmbit de la Llei de la dependència. Vostès allà van deixar que es trepitgessin, no van portar el tema al Consell Consultiu, i el Consell Consultiu va dir que aquella no era una llei que respectés el que eren les competències catalanes. I a diferència de vostès el Grup Parlamentari de Convergència i Unió ha portat aquesta reforma laboral al que és el Consell de Garanties Estatutàries actualment. I, per tant, en aquest sentit no pateixin, que, igual que vostès, vetllarem perquè aquestes competències catalanes siguin respectades.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'excel·lentíssim senyor Rafael Luna.

Rafael Luna i Vivas

Senyora presidenta... Senyores i senyors diputats..., senyor Herrera, en primer lloc ja li avanço que nosaltres votarem en contra de la seua moció, com no podia ser d'una altra manera. També, dir-li que si vostès accepten l'esmena que nosaltres li vam fer referent a l'últim punt que fa referència a Fercable, doncs nosaltres hi votàrem a favor o ens abstindríem, encara que sí que li demanàrem que aquesta esmena la pogués retirar, perquè realment em sembla, nos sembla al nostre grup, que aquest problema ha estat solucionat.

Per què hi votarem en contra? Doncs miri, hi votarem en contra perquè, la veritat, la seua interpellació és una interpellació d'un immobilisme total i absolut. Li diré més, i amb tots els respectes: em recorda, ens recorda al nostre grup, al passat; és un model ranci, caspós i amb certa melodia bolxevic. Això és el perquè nosaltres votarem en contra d'aquesta esmena.

A vostè, senyor Herrera, se li ha aturat el rellotge de fa cent cinquanta anys, i no ha vist que el temps ha passat i que caben noves reformes, caben noves reformes urgents, conjunturals, i caben noves reformes estructurals davant d'una situació que vivim i d'un canvi, realment, que se viu a la societat.

És veritat que calen reformes profundes, reformes financeres, com s'han començat a fer, reformes fiscals, també de relacions laborals, que ja ens hauria agradat que aquesta reforma de relacions laborals hagués estat de la mà dels agents socials i dels empresaris. No ho ha estat, però, escolti'm, un govern no pot estar paralitzat, un govern ha de governar i prendre decisions, i ha de prendre aquestes decisions perquè compta amb el recolzament de sis milions d'espanyols, de catalans i catalanes que l'han votat.

I això és el que nosaltres hem fet. Un govern no pot deixar passar el temps marejant la perdiu. No li so-

na allò, senyor Herrera, dels seus amics: «No hay crisis, es una desaceleración económica. Somos la envidia de Europa. La próxima legislatura conseguiremos el pleno empleo o la economía española ha entrado en la Champions League»? Doncs bé, aquest és el Govern amic seu –d'esquerres, me refereixo, perquè són també d'esquerres– que ha portat aquest país a 5.400.000 aturats. Enganyant, simplement, el poble i dient lo que no corresponia. Vostès són partícips, també, que s'hagi arribat a una situació que d'aquell estat del benestar social de què vostès parlaven hàgim passat a l'estat de l'exclusió social per la situació tan greu que avui vivim.

També li haig de dir, senyor Herrera, que vostè ha parlat de moltes reformes. Sembla que s'han de fer totes les reformes menys les reformes laborals. Nosaltres pensem també que s'ha d'anar més lluny i s'han de fer reformes sindicals. Sap quines reformes sindicals? Aquelles que permetin als 600.000 afiliats que té el Partit Popular, o treballadors d'aquests sis milions que han votat el Partit Popular –que n'hi ha molts, no són tots empresaris–, que se puguin afiliar a un sindicat, realment, amb un model econòmic i no amb un model ideològic filial de partits polítics.

I la prova més evident que tenim... (*Veus de fons.*) Senyor camarada Miralles, per favor. (*Rialles.*) La prova més evident que tenim és la següent: qui és el senyor Cosculluela? El senyor Cosculluela és el secretari... (*Veus de fons.*) Coscubiela, perdó!, el que era secretari general de Comissions Obreres i que avui és diputat per la seua formació, i cap de llista. Aquesta filiació a partits d'esquerres és el que nosaltres d'alguna manera..., volem, realment, que hi hagi una profunditat i una reforma sindical per aportar-nos uns models com són l'anglosaxó o el continental.

(*Veus de fons.*)

Feixista, senyor Boada, és el que vostès defensen i els països que vostès defensen. Perquè el seu model... (*Veus de fons.*)

La presidenta

Senyor Boada... –senyor Boada–, si us plau.

Rafael Luna i Vivas

...el seu model, senyor Boada, és el model que defensa el senyor Herrera, que és el model de països tan avançats com Cuba o Corea del Nord.

(*Veus de fons i rialles.*)

I vull acabar dient a la senyora Meritxell Borràs el següent: benvinguda al raonament polític..., a l'agraïment, realment, del seu partit al Congrés dels Diputats per haver recolzat la reforma laboral. Per cert, que no s'enfadi l'esquerra, perquè també ho van fer amb el Partit Socialista i amb el senyor Zapatero. I dir-li una cosa: si vostè està d'acord amb això, prengui'n vostè exemple al seu ajuntament i en molts ajuntaments en què vostès voten en contra de la reforma laboral. I vostè a l'Ajuntament de l'Hospitalet se va abstenir.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per fixar la seva posició, té la paraula, en primer lloc, l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable presidenta. Honorable conseller, il·lustres diputats i diputades, a Democràcia Catalana compartim aquest rebuig que tenen vostès de rebaixar els sous dels empresaris públics, però no veiem a la moció, doncs... (*Remor de veus.*) Ai!, no els empresaris, els empleats públics. També n'hi han, eh?, però els empleats públics.

En aquest sentit, doncs, també he de dir –també he de dir– que la seva proposta... (*Persisteix la remor de veus.*)

La presidenta

Si us plau... –si us plau–, silenci. (*Pausa.*) Continui, senyor diputat.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, presidenta. També és cert que la seva proposta tampoc aporta cap solució per evitar aquesta rebaixa, no?

Des de Democràcia Catalana el que tenim clar és que les retallades no són un caprici del Govern. Són unes retallades que vénen imposades pel Govern de l'Estat. I en aquest sentit això s'instrumenta amb una assignació de recursos públics insuficients. I, per tant, doncs, el que sí que animem el partit proposant de la moció, que presenta la moció, perquè continuï donant suport al Govern perquè aconsegueixi que puguem administrar plenament els nostres recursos, i així evitem aquestes retallades.

Trobo a faltar també a la moció el fet que donin solucions, les seves solucions, al problema de l'atur, eh?, perquè realment no veiem cap mesura en les seves intervencions més enllà, senyor Herrera, diputat Herrera, de l'exercici o l'exhibició que ha fet aquí en aquesta tribuna amb un fulletó d'un despatx d'advocats, que jo crec que poca cosa significa amb relació al tema de què tractem, perquè són uns professionals que són contractats per fer la seva feina. A partir d'aquí, crec que no té cap rellevància tot allò que ens ha llegit d'una manera així molt solemne.

I, en el sentit referent a la reforma laboral, evidentment que és millorable. Especialment, des de Democràcia Catalana pensem que hauria d'acabar-se aquesta dualitat que existeix en el mercat laboral, que crea diferents castes de treballadors i que també és una llosa a la productivitat, tant dels empresaris com dels treballadors. Crec que més que rebutjar, més que instar, el que calen...

La presidenta

Senyor diputat...

Joan Laporta i Estruch

...són solucions –acabo, presidenta–, solucions constructives i realistes, que no veiem a la moció.

I, per tant, no hi votarem a favor.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula l'il·lustre senyor Uriel Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, conseller..., bé, nosaltres, des del Subgrup de Solidaritat Catalana per la Independència, donarem suport a la moció que ha presentat el Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, perquè, en definitiva, és claríssima. Vull dir, aquí del que parlem és de com creem ocupació. I el que hem d'analitzar és si aquestes mesures que aprova el Govern de la Generalitat i les mesures que aprova el Govern espanyol van en la línia de crear ocupació o van en la línia de destruir ocupació.

I miri, per començar, una reducció salarial del 3 per cent –que, per cert, ja s'ha quedat curt, senyor Herrera, ja hauríem hagut de posar altres xifres provisionalment, perquè vés a saber què passa d'aquí a final d'any– del salari de tots els treballadors públics té un impacte macroeconòmic molt important sobre el país. Es treu capacitat de consum a 250.000 treballadors del nostre país, i això afecta les vendes de les empreses, això afecta la capacitat de crear llocs de treball, això afecta en definitiva el conjunt de l'economia. I no s'ha de mirar només quina és la mesura d'estalvi que s'aconsegueix, perquè podem aconseguir que allò que deixa d'ingressar l'Administració pública perquè s'acomiada gent o perquè no s'ingressa tant en IVA acabi sent superior a la mesura d'estalvi concreta d'aquest 3 per cent o 5 per cent que es retalla dels sous dels treballadors públics. I aquí no hi ha cap anàlisi macroeconòmica, ni cap estudi, ni cap plantejament seriós, sobre aquesta qüestió.

I, respecte a la reforma laboral, ja tenim dades sobre la taula: des que s'ha aprovat la reforma laboral s'han triplicat els expedients de regulació d'ocupació respecte al mateix període de l'any anterior. És a dir, és una reforma laboral que el que fa és afavorir l'acomiament dels treballadors, i en cap cas afavorir la contractació.

No és una reforma laboral que plantegi bonificacions, per exemple, en les cotitzacions socials quan es contracta gent jove. No és una reforma laboral que aconseguixi que del nostre país no hagin de marxar cada any seixanta mil joves a treballar a l'estranger perquè aquí no poden trobar feina. És una reforma laboral que, senzillament, el que fa és abaratir l'acomiament, i d'aquesta manera és donar una puntada al problema i qui dies passa anys empeny.

Perquè el problema que avui fonamentalment ha de resoldre la nostra societat és com creem ocupació. I a les

dades em remeto: com va passar en aquest Parlament de Catalunya, que vint-i-quatre hores després d'aprovar el pressupost el senyor Andreu Mas-Colell ja va dir: «Aquest pressupost no serveix perquè els ingressos estan inflats», vint-i-quatre hores després d'aprovar-se la reforma laboral sortia el ministre d'Economia i deia que les previsions d'atur per a l'any que ve serien 1 milió d'aturats més respecte als que tenim en aquests moments.

És a dir que...

La presidenta

Senyor diputat...

Uriel Bertran Arrué

...tot plegat, un autèntic despropòsit.

I és per això que donarem suport a aquesta moció, que esperem que sigui aprovada.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

A continuació, en nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula la il·lustre senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Gracias, presidenta. *Conseller*, diputadas, diputados, en Ciutadans daremos apoyo a esta moción respecto al punto primero, en el que se especifica el rechazo a la reducción salarial de un 3 por ciento de los empleados públicos. Pero, a estas alturas, recién aprobado el presupuesto, resulta que a lo mejor el tema no se para aquí, sino que se puede llegar a aplicar incluso una rebaja del 5 por ciento de las retribuciones.

Creemos que el Govern está paralizado ante su incapacidad para afrontar la crisis, y en vez de recortar en políticas nacionalistas, en subvenciones públicas a medios de comunicación, en política lingüística o *consells comarcals*, o, que podría hacerlo también, recuperar el último tramo del impuesto de sucesiones, lo hace pagar a los servidores públicos, aumentando la incerteza, la precariedad y la inseguridad de todos los empleados públicos.

Respecto a los demás puntos de la moción, creo que el tema de Fercable está solucionado. Creemos, según informaciones que tenemos, que se ha llegado a un acuerdo entre comité de empresa y empresa, con lo cual entendemos que este punto..., no entendemos como no ha decaído.

Respecto al dictamen al Consell de Garanties, creo que pronto tendremos –se ha solicitado por parte de su grupo parlamentario y otros– una contestación y sabremos los resultados de este análisis.

Y respecto a la reforma laboral, sí estamos de acuerdo en que hay muchos aspectos que son preocupantes y que desde luego no ayudan al empleo, como hemos

tenido oportunidad de comentar en la anterior moción respecto a la mujer, porque se quitan muchas subvenciones que ayudan a la conciliación de la vida laboral y a la conservación de empleo de las mujeres..., y muchos otros. Pero no nos parece en este momento adecuado..., del trámite de la reforma prestar apoyo a esta moción.

Por tanto, nuestro voto será el de abstención.

Muchas gracias.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustríssim senyor Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Senyora presidenta, senyor conseller..., senyor Herre-ra, anunciar-li el nostre vot favorable a la seva moció. Tot seguit argumentarem el perquè.

Em sap greu que la vicepresidenta s'hagi hagut d'absentar, perquè el primer punt feia més referència a ella. Espero, senyor Mena, que vostè li faci trasllat de les nostres opinions.

Miri, el que ens preocupa, referit a la rebaixa salarial dels funcionaris, és –aquesta rebaixa que s'acumula a una pèrdua de poder adquisitiu molt important en els darrers deu anys, no només en el seu Govern, sinó que s'acumula a altres rebaixes..., però el que ens preocupa seriosament és la improvisació del seu Govern en aquesta matèria. Realment, sembla que no sàpiguen calcular nòmines. Ho van demostrar al Nadal de forma clara. Fa quinze dies publicaven l'acord de govern en què detallaven com es produiria la retallada aquesta del 3 per cent. Només quinze dies i ja ens diuen que no era un 3, no, que ara resulta que ha de ser un 5. Saben vostès que en la Llei de pressupostos van donar un missatge també a la societat de com seria aquesta retallada i també la contradueixen per segona vegada, i han rectificat la Llei de pressupostos, que fa ben poc que l'hem aprovat? Saben que amb aquesta retallada situen molts treballadors públics amb percepcions netes d'entre 800 i 950 euros? A més a més, en acumular tota aquesta reducció durant el mes de juny, és que hi haurà treballadors per a qui la retallada serà més gran que el seu salari! Hi haurà gent que el mes de juny no cobrarà res. Per tant, és que no saben ni aplicar una retallada sobre les nòmines, que és l'element més previsible d'un pressupost públic.

A vostès, no acceptar determinades esmenes de l'oposició, o d'Esquerra Republicana en aquest cas, els surt molt car. Li'n posaré un exemple: la retallada del 15 per cent de 411 treballadors interins de rehabilitació dels centres penitenciaris els suposa un estalvi de 2 milions i mig. Estalvi avui. És veritat. Però saben que l'increment de les estades perllongades en els centres penitenciaris els pot costar entre 2 i 3,2 milions? Sense valorar els efectes humans.

Anem a la segona part de la reforma laboral. Mirin, el nostre mercat de treball no funciona bé. Això és una

evidència. A la Unió Europea es funciona amb uns marges d'atur d'entre el 5 i el 8 per cent. A l'Estat espanyol, entre el 8 i el 20 per cent. Per tant, hi han coses que no van bé.

Quines coses no van bé? Doncs miri, no va bé que en els temps de l'«Espanya va bien», mentre hi havia un ritme de creixement que duplicava la mitjana europea, hi havia dos milions d'aturats i al mateix temps s'utilitzava l'entrada irregular d'immigració per contenir els salaris i no canviar de model productiu. I això es va produir quan manaven els que ara tant critiquen la immigració. No va bé que quan hi han problemes a les empreses tots els ajustos es produeixin a partir de la retallada salarial. I no va bé, el nostre mercat de treball, quan l'ús massiu de contractació temporal fa que quan les empreses no van bé qui es faci fora abans siguin els que tenen contractes temporals. I, per tant, s'ha abocat el mercat de treball a una dualització excessiva, i ens porta a aquest atur astronòmic que pateixen els joves avui.

És la reforma la solució? En absolut, perquè genera una unilateralitat que suposa la desregulació absoluta de les relacions laborals. El conveni col·lectiu serà paper mullat en qualsevol empresa que durant dos trimestres perdi ingressos. Em volen dir en quantes empreses no baixen els ingressos, que no vol dir entrar en pèrdues, mentre estem en crisi econòmica?

Mirin, els que ara tant critiquen els sindicats els trobaran a faltar. Perquè el que cal a les empreses és capacitat d'acord, capacitat de negociar, capacitat d'arribar a acords quan les empreses van malament. Els en puc posar com a exemple el cas de la Panrico. Va haver-hi un sindicat que va convèncer els treballadors d'una reducció salarial del 15 per cent. Els trobaran a faltar, perquè a partir d'avui, a partir d'aquesta reforma, no hi hauran acords que valguin la pena.

Vostès concentren tot l'ajust econòmic de les empreses en la destrucció d'ocupació. Quin greu error! Al contrari del que fan tots els països del centre i del nord d'Europa. Ni traslladen a possibilitats d'altres tipus de contractes, ni faciliten els acords, perquè volen destruir els sindicats i volen deixar en paper mullat qualsevol acord. I, per tant, el que fan, l'únic que fan amb aquesta reforma, és unilateralitat, perquè unilateralment es pugui rebaixar sou, empitjorar condicions de treball i, sobretot, abaratir l'acomodament.

Autogovern. Senyor Mena, l'insto que en el Consell Executiu els convenci, a partir d'aquests sis informes jurídics que tan bé ens va explicar al llarg d'aquesta interpellació..., insti el Consell Executiu a demanar al Consell de Garanties un dictamen sobre la inconstitucionalitat i sobre la invasió competencial. Ja ho hem fet els grups parlamentaris, però qui ha de liderar és vostè. I vostè té informació suficient, com ens va dir en la interpellació, per dir-nos que aquesta reforma laboral ens deixa lligats de peus i mans a l'hora de poder mitjançar en empreses que estan en crisi.

El cas Fercable, el conec bé. Conec bé l'alcalde que s'hi va deixar les cel·les per buscar l'acord.

La presidenta

Senyor diputat...

Oriol Amorós i March

Conec bé l'ajuntament que ho va fer.

La presidenta

...se li ha acabat el temps.

Oriol Amorós i March

I sé perfectament..., com ara que sortint d'aquí anirem a rebre els treballadors de Derbi, que els hem de dir males notícies. Els hem de dir: «Mireu, abans de la reforma podíem anar a empènyer el conseller Mena perquè mitjancés, com va fer amb Yamaha o com ha fet en altres casos.» A vegades, permeti'm que li ho digui, a instàncies d'aquest Parlament. Ara, després de la reforma, què els diem, als treballadors de Derbi? Què pot fer vostè per ells? –Què pot fer vostè per ells?

Per tant, escolti'm, els han deixat lligats de peus i mans, ens han retallat competències, i el que no pot ser és que vostès somriguin mentre això passi.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la il·lustre senyora Montserrat Capdevila.

Montserrat Capdevila Tatché

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Bé. De fet, el Grup Parlamentari Socialista, com vam fer ahir amb la Llei de mesures fiscals i financeres, rebutgem la retallada dels salaris dels treballadors públics, i especialment d'aquells que estan en primera línia d'atenció social, perquè el país ho patirà.

També el Grup Parlamentari Socialista rebutgem aquesta reforma laboral, aprovada pel Govern del Partit Popular i aplaudida pel Govern de Convergència i Unió. I per què?, per què la rebutgem? Doncs perquè aquesta reforma no està pensada en termes de reactivació econòmica ni en termes de canvi de model productiu; al contrari: afavoreix encara més l'economia especulativa i es basa, bàsicament, en el patró de baix valor afegit i de baix cost, és a dir, en el model que ens ha portat a la crisi. Per tant, al rerefons de tota aquesta reforma laboral bàsicament el que hi ha és la voluntat del baix cost.

Perquè, a més a més, és inútil per a la creació d'ocupació, i el mateix president de l'Estat espanyol ho va dir, no?, ja va anunciar que en els propers mesos hi hauria un creixement espectacular d'aturats. De fet, ho tenim, les dades que abans esmentava el senyor Herrera: amb un setmana d'ençà de la reforma laboral s'ha triplicat el nombre d'expedients de regulació d'ocupació i s'ha triplicat el nombre de persones aturades afectades per aquests expedients.

I perquè també, i s'ha de dir, i tots els experts ho diuen, les normes laborals no creen ocupació, com ens han volgut fer creure els corrents de dretes. I, si no, per què amb les normes vigents fins ara vam tenir a Catalunya durant un període un atur d'un 6 per cent i encara s'havien d'anar a buscar persones de fora perquè no es cobrien totes les necessitats de demanda? I, si no, per què amb les mateixes normes que hem tingut fins ara, al País Basc, tan sols un 10 per cent d'atur, a Catalunya un 15 per cent o a les illes Canàries un 25 per cent? Tot amb la mateixa norma. No parlem de models d'activitat diferents? Perquè, com deïem, la norma no crea ni destrueix, sinó que el que ho fa és la potenciació d'un sistema econòmic, d'un model econòmic, d'un model industrial, d'una aposta clara per un model industrial de país. I així ho demostra, com deia, el País Basc.

Perquè aquesta reforma el que fa és tirar enrere trenta anys de drets laborals, i a més a més ni intenta respectar els acords ja assolits pels agents socials. Se'ls passa pel folre. Directament. Els obvia. Per tant, és absolutament una renúncia a allò ja assolit i pactat. Per tant, al model català de relacions laborals també, perquè també renuncia, com deia, als ERO.

I perquè, a més a més, tota la reforma –i un article de fa pocs dies ho deia, i ho deia *La Vanguardia*, justament..., «Finlàndia llança una reforma laboral amb més protecció per als treballadors i on la clau és el pacte, és l'acord». Finlàndia, però a tot Europa, també, perquè les reformes laborals que es fan a Europa són equilibrades, no vincen la balança només cap a una de les parts, que en aquest cas és l'empresa i l'empresari, que és l'únic que té la clau de tot.

Per això, des del Grup Parlamentari Socialista hem demanat, juntament amb els altres grups parlamentaris, un dictamen al Consell de Garanties Estatutàries. I instem, demanem, que aquest Govern de la Generalitat també ho faci, perquè és ell el responsable i el que ha de tenir l'obligació i la responsabilitat de defensar els interessos del país i dels catalans i de les catalanes, i els drets, en aquest cas, dels treballadors i les treballadores, que són els catalans i les catalanes.

Perquè no compleix requisits, perquè vulnera drets socials i envaeix les competències de la Generalitat, sobretot en això, en el que és la pèrdua del que marca l'Estatut, que és plenes competències en les relacions laborals. I perquè eliminar aquesta tutela efectiva, en aquest cas, dels expedients de regulació el que fa és perdre..., en aquest cas amb el vistiplau, fins i tot crec que agraït, del mateix conseller, perquè així es pot treure de sobre l'única eina que té, o una de les poques eines que té, per poder aturar aquests processos de destrucció del teixit productiu del país. Perquè ara, a Derbi, als treballadors, els podrà dir només: «Jo ja no hi puc fer res», perquè ha beneït que la reforma laboral tregui del mig la tutela de la Generalitat. I no s'entén que Convergència i Unió ja no defensi amb l'agressivitat...

La presidenta

Senyora diputada...

Montserrat Capdevila Tatché

...amb què ens tenia acostumats en aquest Parlament fa dos anys les competències plenes del Govern de Catalunya. I, tampoc, el Govern, ni el grup parlamentari que li dona suport, ja no sap defensar, com feia, amb aquella vehemència i amb aquella agressivitat, amb aquella ambició per Catalunya que ens solia demanar... Per tant, s'ha tornat un govern, i un grup parlamentari de Convergència i Unió, «manso», resignat, sotmès i amb absoluta manca d'ambició per defensar els interessos dels catalans i de les catalanes.

Per això nosaltres donarem suport a la moció, i, en tot cas, celebrem que, gràcies a l'acord i al pacte, la situació de l'empresa Fercable i dels seus treballadors s'hagi solucionat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Herrera.

Joan Herrera Torres

Moltes gràcies, presidenta. Quan van eliminar l'impost de successions ens van dir que ho feien perquè no hi hagués un greuge amb altres comunitats. Facin el mateix amb les reduccions salarials, apliquin la mateixa lògica i apliquin el sentit comú econòmic, per cada euro que retallen deixen d'ingressar seixanta cèntims.

Escolti'm, no els estem dient cap barbaritat, és el que avui es diu des de moltes tribunes econòmiques. I per això instem que el Govern digui no a la retallada en la funció pública i que el Parlament ho avaluï, del 3 o del 5 per cent, perquè no té sentit econòmic i perquè degrada la funció pública.

En segon lloc, jo el que m'agradaria és que hi hagués una mica de rigor intel·lectual en aquest Parlament, rigor intel·lectual. (*Veus de fons.*) No, ho dic perquè s'han dit coses que són simplement inacceptables, per part del senyor Luna. Mirin, a Finlàndia –a Finlàndia; és un model, senyor Luna– hi ha una major democràtització en les relacions empresarials i laborals.

A Alemanya, escolti-ho bé, a Alemanya, en un expedient de regulació d'ocupació hi ha un comitè interpartidari en què participen treballadors i empresaris a parts paritàries i els treballadors hi poden incidir. Jo li demano aquest model, si no és que vostè entengui que la modernitat és tornar al segle XIX, on els treballadors treballaven dotze hores i no hi havia paper sindical, per cert, reconegut en la Constitució que vostè diu defensar.

I, per tant, demano rigor. Jo estic demanant allò que existeix a altres països a Europa. I si vostè no hi està d'acord, molt bé! Si vostè vol un marc de desregulació laboral, molt bé! Però, perdoni, jo crec, i tinc arguments per fer-ho, que això és un desastre, perquè un marc de conflictivitat social és dolent per al treballador, però per a aquell empresari que aposta per l'economia productiva. I si vostè vol el model finès, no pot

aprovar aquesta reforma laboral. I si el que vol és el model irlandès o el model marroquí o altres models, doncs, vinga, endavant! Però discutim amb rigor. I per això entenem que aquest Parlament s'ha de pronunciar en contra d'una reforma laboral que desregula el mercat laboral, que apunta major conflictivitat i que suposa un bescanvi de treballadors cars per treballadors més barats.

Vostès saben quants són els expedients..., quina ha estat l'evolució en els expedients de reducció de jornada, ajust intern a l'empresa, des que s'ha aprovat la reforma laboral? Una reducció d'un 21 per cent. Què els cal més? Els he donat dades que demostren que aquesta reforma laboral suposa major acomiadament. Però vostès, no; vinga, endavant! I deia aquest informe de Gómez-Acebo y Pombo perquè és un manual de com acomiadar, com acomiadar barat i substituir un treballador car per un de més barat. Què més els cal?

Nosaltres creiem, a més, que el que hauria de fer aquest Parlament és defensar els programes com a mínim de cadascun dels grups. La setmana passada els llegia el programa de Convergència i Unió. Si vostès volen un marc de relacions laborals, no poden avalar aquesta reforma laboral. I apellava als diputats i diputades de Convergència i Unió per tal que tinguessin un pronunciament ferm entorn d'aquesta matèria.

Els faig una altra proposta, senyora Borràs; faci el mateix que va fer a l'Ajuntament de l'Hospitalet: es poden abstenir, es poden abstenir en el pronunciament entorn de la reforma laboral, d'aquesta manera seran coherents com a mínim amb el seu programa i d'aquesta manera el Parlament podrà aprovar un pronunciament contrari a la reforma laboral que afegirà pressió, com espero que afegeixi pressió la propera vaga general el dia 29 de març. Perquè el que entenem des del sentit comú és que...

La presidenta

Senyor diputat, se li ha acabat el temps.

Joan Herrera Torres

...aquesta reforma laboral va a un marc de desregulació.

Per últim, creiem que és rellevant i important que el Parlament insti el Govern a portar al Consell de Garanties Estatutàries el Reial decret de la reforma laboral, perquè el Govern té la responsabilitat de defensar l'autogovern i perquè, per tant, els diputats i diputades hem d'exigir-li al Govern que el que faci és defensar l'autogovern per davant de la lògica dels mercats, que és lamentablement el que està fent.

Res més, presidenta. Dir que decau el darrer dels punts, perquè entenem que és un tema que s'ha resolt. I, per tant, no sotmetríem a votació el punt número..., el punt que fa referència a Fercable en la moció.

Moltes gràcies.

(*Meritxell Borràs i Solé demana per parlar.*)

La presidenta

Senyora Borràs...?

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyora presidenta. Per contradiccions.

La presidenta

Trenta segons.

Meritxell Borràs i Solé

Molt bé. Una sol·licitud: deixin l'amnèsia selectiva. El Partit dels Socialistes hauria de recordar que el senyor Zapatero el 12 de juny manifestava..., «Zapatero defiende que la reforma laboral creará empleo». La realitat és la que és. Nosaltres això no ho hem dit mai.

I, per altra cosa, facin honor a la veritat; el Grup de Convergència i Unió porta al Consell de Garanties Estatutàries aquest reial decret. I la diferència entre nosaltres i vostès, el Partit dels Socialistes, és que tenim grup parlamentari aquí i a Madrid, i defensem amb la mateixa veu el que fem a Catalunya i a Madrid, a diferència del que fan vostès, que a Madrid ni se'ls sent i a Catalunya, quan governen, no porten el tema en cap cas, en aquell cas, al Consell de Garanties Estatutàries.

Gràcies.

(Pausa llarga.)

La presidenta

Passem a la votació d'aquesta moció.

La moció queda amb els punts 1, 2 i 3.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 49 vots a favor i 77 en contra.

Moció

subsegüent a la interpe·llació
al Govern sobre la renda mínima
d'inserció (tram. 302-00112/09)

Passem al punt dissetè de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre la renda mínima d'inserció, presentada pel Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la il·lustre senyora Eva Granados.

(Pausa llarga.)

Eva Granados Galiano

Començo?

La presidenta

Senyora Granados, ja pot començar.

Eva Granados Galiano

Gràcies, presidenta. Conseller, diputats, presento la moció després de la interpe·llació que va fer el meu grup parlamentari el 23 de febrer al conseller Mena amb relació a la situació del PIRMI.

I el primer que haig de dir és que avui estem pitjor que fa aquestes tres setmanes que el vaig interpe·llar i estem molt pitjor que fa vuit mesos quan vostè va començar l'«operació xec» el mes d'agost de l'any passat que tots vam conèixer a bastament.

La veritat és que la situació d'avui, aquest mes de març, ja, del 2012, vuit mesos després de l'escàndol del mes d'agost, és que hi ha més de deu mil catalans i catalanes que les treballadores socials del seu municipi han valorat que necessiten un itinerari d'inserció social i laboral, deu mil catalans i catalanes que necessiten una prestació, que així ho diuen les seves treballadores socials en els seus ajuntaments i a les entitats socials, i el conseller Mena i el conseller Cleries els estan negant aquesta prestació i aquest itinerari. I aquesta és la situació que tenim en aquests moments.

I què està passant? Doncs, el que està passant és que l'atur creix i que la taxa de cobertura de les persones aturades baixa. I això vol dir que hi ha més catalans desprotegits cada dia. I què està passant? Doncs que la pobresa està creixent; ho veïem abans amb la pobresa femenina, també amb la pobresa infantil. I això vol dir més desigualtats a casa nostra.

I què diu el conseller Mena que fa el Govern? Doncs, diu que abaixarà l'atur a la meitat, i és evident que cada mes estem comprovant que això no és així. I diu també, i ho va dir en aquest faristol fa tres setmanes, i cal remarcar-ho, que reduirà el risc de pobresa a Catalunya a divuit mil persones quan acabi el 2012. És a dir, el conseller Mena ens va dir que de més d'1.300.000 persones catalanes que estan en taxa de risc de pobresa, en risc de pobresa..., el conseller Mena diu que els reduirà a divuit mil persones quan acabi el 2012. Això és el que diu el conseller.

Però, què fa el Govern? Doncs, el que fa el Govern és recolzar una reforma laboral que el que portarà és més precarietat i portarà més atur al nostre país, i, per tant, generarà més atur. I el Govern, també, el que està fent, per exemple, és no pagar les beques menjador de municipis i nens que necessiten aquestes beques. I, per tant, el que està fent és comportar més pobresa infantil al nostre país.

La veritat és que les darreres tres setmanes han passat coses. Jo vaig fer menció de l'Informe del Síndic de Greuges del 2011, un informe del síndic molt contundent sobre la gestió el PIRMI per part del Govern, que parlava de «deficiències incompatibles amb la bona pràctica administrativa amb conseqüències greus en l'atenció a les necessitats bàsiques i en el dret a tenir una vida digna». Això és el que diu l'Informe del Síndic de Greuges del 2011, que parla d'un retrocés en la cobertura i en la garantia dels drets socials a casa nostra, especialment preocupant en l'actual conjuntura socioeconòmica.

El conseller Mena va tenir aquí una resposta, al faristol, que crec que va ser de menysteniment cap a la institució de la sindicatura i no ajustada en absolut a la versió que ens va donar el síndic de greuges en aquesta mateixa cambra en la seva presentació de l'informe, que va ser el mateix dilluns.

Però han passat més coses des de fa tres setmanes. El Consell de Garanties Estatutàries s'ha pronunciat sobre la reforma de la renda mínima. Nosaltres hem fet esmenes que han estat rebutjades. I l'informe del Síndic de Greuges, en la seva pàgina 51, diu clarament que l'article 69 del projecte no és contrari a la llei únicament –únicament– si no deixa..., si s'interpreta en el sentit que no pot comportar l'exclusió de les persones a rebre la prestació si reuneixen els requisits fixats a la llei per obtenir-la. És a dir, el Consell de Garanties està dient que, si hi ha una persona que té dret a rebre el PIRMI, l'ha de rebre. I el conseller té més de deu mil persones esperant el PIRMI i que no el reben. Per tant, deu mil catalans en situació de pobresa que no reben la prestació tot i estar complint els requisits d'una llei que ja va ser retallada en dues ocasions.

Per això el meu grup parlamentari ha presentat una moció amb set punts on diu que es reformi la llei d'una vegada per totes, però amb acord, no com ho estan fent vostès, només amb el PP; que faci un pla de xoc per evitar aquest col·lapse dels deu mil expedients que hi ha en aquests moments al seu departament i que no hi donen resposta; que comuniqui a les persones per què no els està resolent; que tiri enrere el silenci negatiu que nega els drets als catalans i les catalanes; que pagui els ajuntaments, perquè està practicant una deslleialtat institucional i aquestes deu mil persones que esperen el PIRMI algú els ha de mantenir, algú els ha de pagar el lloguer, algú els ha de pagar el menjar que fan cada dia; que reforci els serveis socials; que tiri enrere per la part que li toca el recolzament a la reforma laboral, perquè les polítiques actives d'ocupació en el nostre país han de ser competència del nostre Govern i no del Govern de l'Estat, i vostè s'ho està deixant, i així no podrem atendre tampoc les persones que estan amb la renda mínima i necessiten un itinerari d'inserció laboral.

I, per últim, necessitem que a les persones que estan en atur de llarga durada al nostre país el Govern els doni una resposta; que comuniqui, que tiri endavant els plans d'ocupació que necessiten aquestes persones no només per començar a treballar, sinó també per generar drets.

Aquesta és la moció que ha presentat el meu grup parlamentari, que espero que tingui el recolzament dels grups.

Gràcies.

La presidenta

Per defensar les esmenes, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Pere Bosch.

Pere Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, no és aquesta la primera ni l'última vegada, probablement, que debatrem sobre la renda mínima d'inserció. I no serà perquè els grups parlamentaris tinguem voluntat de debatre sobre aquesta qüestió; és bàsicament perquè el Govern ha propiciat un debat permanent d'ençà que va fer un canvi sense cap tipus de consens, amb nocturnitat i traïdoria, com ho podríem dir, en el sistema de pagament, i quan va fer també un canvi en les condicions d'accés a la renda mínima.

No és aquesta, ho repeteixo, ni la primera ni l'última vegada que en parlarem. El tema de la renda mínima és un paradigma, probablement el més evident de tots, de fins a quin punt aquest Govern, que es va presentar ell mateix com «el Govern dels millors», ens està demostrant que està sent totalment diferent.

I el conseller Mena demostra fins a quin punt... –i voldria adreçar-me específicament a vostè, tot i que això no sigui una interpellació–, fins a quin punt vostè circula com un conductor de tren sense cap tipus de rumb, absolutament descontrolat i sense escoltar els crits que li vénen des de diferents llocs.

Vostè no va fer-ho ni en la Diputació permanent; va tenir l'oportunitat en la Diputació Permanent. Nosaltres li ho vam oferir, i també li ho va oferir algun altre grup parlamentari, de buscar un consens. No va escoltar. Va tenir també una altra oportunitat en la compareixença de les diferents entitats en la Comissió de Benestar i Immigració; tampoc varen escoltar. Van tenir, també, una altra oportunitat quan es va produir una moció del nostre grup parlamentari, que vàrem..., pràcticament a trenta minuts abans de votar-la, vàrem tenir gairebé consensuada amb el seu grup parlamentari; tampoc va voler escoltar. I avui, novament, vostè torna a no voler escoltar.

I nosaltres volem cridar el Govern que escolti, que consensi; si no vol fer-ho amb els grups polítics que no ho faci, però, com a mínim, amb les entitats socials; amb els treballadors i treballadores que estan en primera línia de la trinxera en aquests moments; amb els sindicats; amb la gent que en definitiva està gestionant la renda mínima i que saben, probablement més i millor que qualsevol dels que estem aquí, quin pa s'hi dona en aquests moments. El Govern no escolta.

I nosaltres plantegem, al marge de donar suport a través de les transaccions que hem acordat amb el grup proponent, un seguit d'esmenes que intenten anar en la línia del consens i d'intentar incorporar el màxim de gent. I li voldríem demanar que aprofités aquesta parada, aquesta sessió, per intentar teixir un mínim consens, que no satisfaci..., que probablement ho té i segurament que això el satisfarà amb el suport que vostè rebrà avui del Partit Popular, perquè seria possible, seria perfectament possible, que vostè avui, a través d'aquesta moció que presenta el Grup Socialista, teixís un mínim consens que permetés apaivagar la crida, les crítiques al voltant d'aquesta qüestió.

Què li plantegem? Doncs, en primer lloc, un consens al voltant dels tres documents que tenim al damunt

de la taula, algun dels quals, fins i tot, ha estat impulsat pel mateix Govern a l'hora de redefinir la renda mínima, que és del grup de treball de la pobresa. Asseguem-nos, fem un impàs i redefinim, en tot cas, la renda mínima d'inserció a través dels documents que tenim al damunt de la taula, ho repeteixo, un dels quals és del grup de treball que el mateix Govern va crear al voltant de la pobresa.

Què demanem? Que intentem evitar que es tornin a produir situacions com les que es varen produir el mes d'agost, i que establim un protocol àgil per poder diagnosticar els possibles casos de frau..., que, per cert, faig un parèntesi: el Govern encara no ens ha dit quants n'hi ha, ni en quina dimensió n'hi ha, quan resulta que ha passat més de mig any de la crisi que va provocar el Govern el mes d'agost amb el canvi del sistema de pagament, i, ho repeteixo, que establim un sistema àgil que eviti nous processos com el que va haver-hi fa alguns mesos.

Demanem, també, que s'explicitin de forma estadística els casos que hi han de renda mínima i els casos que hi han també de persones que estan esperant. Abans se li comentava, en l'anterior intervenció: hi han més de deu mil persones esperant, i això atempta, tal com li comenta del Síndic de Greuges en el seu informe, contra el dret subjectiu que reconeix la Llei de la renda mínima d'inserció, perquè aquest és un dret subjectiu, que està al marge de les disponibilitats pressupostàries del Govern.

I li demanem també una cosa que demanaven les mateixes entitats i el Col·legi de Treballadors i Treballadores Socials i el de Diplomats en Treball Social, demanem que es faci una campanya per lluitar contra l'estigmatització de les persones que perceben la renda mínima d'inserció.

No deixa de ser paradoxal –no deixa de ser paradoxal– que, quan resulta que precisament aquest Parlament va aprovar una llei de serveis socials que demanda que lluitem contra aquesta estigmatització, hagi estat el mateix Govern i vostè específicament, com a conseller, que va tenir la valentia de posar-nos dues caixes amb possibles casos de frau, però que no l'ha tingut per dir-nos en quina mesura són i de quina forma són estadísticament, no deixa de ser, ho repeteixo, paradoxal que hagi estat el mateix Govern el que hagi creat no només la crisi més important que hi ha hagut en aquest país a nivell de serveis socials, sinó, a més a més, una terrible estigmatització de les persones que en aquests moments estan patint.

Ho repeteixo –em queden vuit segons i al Govern li queda molt més temps–, vostès aprofitin l'oportunitat perquè aquesta parada segurament que no serà l'última, però probablement els altres ens cansarem d'esperar al seu costat.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre senyora Montserrat Roura.

Montserrat Roura i Massaneda

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Honorable conseller, vicepresidenta..., il·lustres senyores i senyors diputats, abans de començar la meua intervenció, permetin-me dir que agraeixo l'oportunitat que m'ha donat el meu grup parlamentari de presentar la present moció. Estar al Parlament de Catalunya representant la comarca de la Selva interior, de la demarcació de Girona, treballant per l'avançament del país m'omple de satisfacció; estar en aquest faristol, per primera vegada, i des d'aquí mateix defensar el posicionament del meu Grup Parlamentari de Convergència i Unió, qui dona suport, des d'aquesta cambra, al Govern de la Generalitat.

Per a la sostenibilitat del nostre estat del benestar és del tot necessari, i el Govern així ho ha marcat, prioritzar despeses de caràcter social. La crisi econòmica és avui encara més dura que vuit mesos enrere, quan es va aprovar el pressupost anterior, i és per això que ara fa més falta que mai invertir en polítiques socials que donin suport a aquelles persones que pateixen de forma més directa la crisi. Un dels objectius del Govern és la defensa de l'economia productiva, ja que és l'única que permet la creació de llocs de treball. L'economia de mercat i la iniciativa privada són els millors escenaris possibles per a la creació de riquesa, i és només sobre la base de l'economia productiva que hem estat capaços de construir, al llarg de la història, l'estat del benestar.

Com va dir el president en el debat de política general és, precisament, amb la voluntat de garantir el futur de les polítiques de benestar que ens cal ser especialment rigorosos en la defensa i el foment de totes aquelles iniciatives que permetin la creació de riquesa, sobre la base de la inversió i de la creació d'ocupació. I això no ha canviat. Hem de ser rigorosos. Hem de fer la feina i fer-la bé. Ésser rigorosos ens porta a posar ordre. I això és el que s'ha anat fent, i concretament pel que fa..., amb relació a la PIRMI, posar ordre.

La PIRMI, no ho oblidem, la va posar el Govern de Convergència. I els recursos destinats a la PIRMI han augmentat un 44 per cent respecte al 2008. L'Informe d'Índex, l'Institut Català d'Avaluació de Polítiques Públiques, Programa interdepartamental de les rendes mínimes d'inserció, de data 8 de gener de 2010, escriu: «El programa s'ha vist sotmès a una sobrecàrrega difícil de gestionar en tan poc temps.» Ho repeteixo: «Sobrecàrrega difícil de gestionar en tan poc temps.» Val a dir que, de l'informe realitzat sobre 60.500 unitats familiars, el 35 i mig per cent de casos que surten de la PIRMI, en surten perquè o bé reben una altra prestació o bé per incompliment d'obligacions o bé per tenir massa ingressos. I, davant d'això, s'hi ha de posar ordre, senyors.

La reforma de la renda mínima d'inserció, en aquesta línia, incloïa tres bases: control presencial mitjançant el xec per al seu cobrament, revisió de cada expedient i activació de mesures d'inserció. Es varen destinar, el 2011, 170 milions per a la renda mínima d'inserció. També, per a aquest 2012, el Govern de la Generalitat ha destinat 20 milions d'euros per a polítiques

actives d'ocupació per a beneficiaris de la renda. La crisi econòmica que estem vivint en el nostre país està accentuant el nombre de persones i llars que pateixen necessitats de cobriment de mínims. El mateix informe a què m'he referit abans conté un seguit de conclusions i recomanacions, com la cronificació, com a problema d'incentius, reformes en disseny avaluatiu, l'avaluació en l'efectivitat de mesures, classes de mesures, per quant de temps, entre altres, recomanacions dignes de tenir en compte.

Posar ordre ens ha portat a aprovar un pressupost asenyat, elaborat amb el màxim sentit de la responsabilitat i la prudència davant d'un entorn econòmicament difícil i incert. Posar ordre vol dir ser fidel a l'esperit de la renda mínima d'inserció, que no és altre que el de promoure que les persones en risc d'exclusió social, primer, es formin; segon, s'activin en un temps, i, tercer, entrin en els canals de mercat de treball. L'increment del 44 per cent dels beneficiaris de PIRMI a què m'he referit anteriorment pot ser degut, en part, tenint en compte la situació de crisi, per manca de treball, sortida de continuïtat de subsidi un cop s'ha acabat la feina i havent esgotat la resta de prestacions.

La responsabilitat d'adoptar recursos necessaris per atendre els aturats que han esgotat el subsidi és de l'Estat i no del Govern de la Generalitat. Per a aquest Govern és prioritari atendre la despesa social. Tant és així que el pressupost dels departaments de Salut, Ensenyament i Benestar Social i Família quasi –quasi– és el 70 per cent de la seva totalitat pressupostària, amb unes actuacions principals incloses en el pressupost de Benestar Social i Família, com són desplegar accions contra la pobresa, l'exclusió social i impulsar el Pacte nacional per a la inclusió social i l'eradicació de la pobresa.

Mirin, atesos els antecedents exposats, el nostre grup no pot acceptar la moció en els termes i condicions que s'ha presentat. Presentem una esmena a tots els punts de la moció, excepte en el punt 6, que és de rebuig.

En el punt 1, en el sentit d'articular una renda mínima d'inserció adaptada a la nova realitat social i econòmica; en el punt 2, definir i aprovar un pla d'acció de polítiques actives; en el punt 3, que englobaria el 3 i 7 de les esmenes presentades pel Partit Socialista, reubicar els perceptors de la renda mínima d'inserció al sistema de prestacions actuals, i en el punt 4, que agruparia 4 i 5, presentar un pla de gestió. I el punt 6 és el que nosaltres donaríem per rebutjat totalment.

Amb el desig que s'entengui la presentació...

La presidenta

Sí...

Montserrat Roura i Massaneda

...ja acabo, senyora presidenta–, amb el desig que s'entengui la presentació d'esmenes i s'accepti la contraproposta per part de la resta de grups d'aquesta cambra, donades les circumstàncies de la situació que estem vivint i els recursos existents.

Gràcies, senyora presidenta, conseller, vicepresidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per fixar la seva posició, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable presidenta. Bé. El document de propostes per a la lluita contra la pobresa i per a la inclusió social de Catalunya ja preveu la redefinició de la renda mínima de reinserció. En aquest sentit, el que proposem des de Democràcia Catalana és que es faci seguint ràtios d'eficiència, i també d'acord amb les possibilitats pressupostàries, per evitar despertar segons quines expectatives que després no s'arriben a complir.

En qualsevol cas, estic a favor majoritàriament de tots els punts de la moció. Entenc que cal estudiar mesures dirigides a millorar la situació de les persones que viuen en risc d'exclusió social.

I també penso que el grup proponent és conscient que aquests bons propòsits s'aconseguiran abans en la mesura que Catalunya disposi dels recursos necessaris per fer un país just.

Aquí entenem, doncs, que els impostos que paguem els catalans, doncs, haurien de destinar-se..., no hi ha res més just que aquests impostos es destinin a la millora social del país, no?

Sobretot, donaré un suport especial al punt de la moció en el qual es fa el recurs al Tribunal Constitucional per defensar les competències de la Generalitat en matèria de polítiques actives d'ocupació.

Moltes gràcies, il·lustres diputats i diputades, honorables consellers, honorable vicepresidenta.

La presidenta

A continuació, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula l'il·lustre senyor Antoni Strubell.

Antoni Strubell i Trueta

Senyora presidenta, senyor conseller... Solidaritat votarà a favor d'aquesta moció, en primer lloc, perquè cal una redefinició del PIRMI, tenint en compte els perfils actuals de les persones que reben la prestació. A més, cal fer passos en la direcció de garantir la renda mínima d'inserció a tota persona en situació de pobresa i exclusió social.

Abans era un dret, aquesta renda, i ara sembla que depèn de si hi ha diners o no, segons les disposicions pressupostàries. Una societat democràtica i avançada no pot recórrer als eufemismes en un tema que amb més sensibilitat s'hauria de tractar.

Respecte al punt 3 i als silencis administratius, també potser caldria que aquests es resolguessin en acceptació i no pas en denegació, com fins ara.

Pel que fa al punt 6 i la interposició d'un recurs per tal de defensar les competències del Govern de la Generalitat, no sé si el Govern voldrà incomodar els seus actuals socis, segurament que no; però tindrà el nostre suport si ho fa.

En fi, concloent, tot ens remet a redefinir la renda per..., que no pot ser, que no pot limitar-se als 641 euros per adequar-se a la realitat actual, i també a una altra concepció política marcada pel conservadorisme polític i econòmic.

Cal ajudar a entendre al nostre Govern que, com més s'embolica amb el PP, més anirem a la residualitat i més perillaran el benestar social i la capacitat de fer front a les necessitats d'un país que fa poc, recordem-ho amb nostàlgia, era conegut com un dels quatre motors d'Europa.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula la il·lustre senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Gracias, presidenta. *Consellers*, diputadas, diputados, Ciutadans dará apoyo a la mayoría de los puntos que contiene esta moción, empezando por el primero, que es también la medida que propone el documento de propuestas contra la pobreza y la exclusión social. Efectivamente, coincidimos en que hay que redefinir la renta mínima de inserción para adecuar las necesidades derivadas del contexto socioeconómico actual, que se ha vuelto más oscuro y desesperanzador y que con la última reforma del PIRMI, realizada el 30 de agosto, se endurecen los requisitos de acceso a esta prestación.

Respecto a los expedientes pendientes, es evidente que el Govern tiene la obligación de resolver, y resolver cuanto antes. No se puede colgar del silencio administrativo o meter la cabeza debajo del ala. Diez mil expedientes de ciudadanos están pendientes desde mayo, y sus solicitudes de la prestación de la renta mínima de inserción. Por tanto, yo no sé si un plan de choque, como se propone, pero sí es evidente que se tiene que comprometer delante de este Parlament a poner todos los medios materiales y humanos para resolver este atasco administrativo.

Tampoco nos parece adecuado lo establecido en el artículo 9.4 del Decreto de modificación del PIRMI, por el que se establece la posibilidad de no abonar una prestación a la que se tiene derecho por ley por no haber disponibilidad presupuestaria. Por tanto, votaremos a favor de este punto también.

Además de ello, evidentemente, tendrán que compensar a los ayuntamientos, que fueron el primer parapeto de su desaguizado del mes de agosto y de estos retrasos. Fueron ellos los que respondieron pagando alquileres y suministros de muchas familias que dependen de esta prestación, que siguen ayudando y que se presentan como unos actores absolutamente imprescindibles en los planes de ocupación local.

Por último, también nos parece adecuado que se establezca un programa de planes extraordinarios de ocupación local y para entidades sin ánimo de lucro y que se incentive la contratación de aquellas personas receptoras de la renta mínima de inserción, dirigida a parados de larga duración, como los parados..., y de aquellas personas con especiales dificultades para su inserción en el mercado de trabajo.

Respecto al punto 3 y al punto sexto, que no votaremos a favor, solicitamos la votación separada.

Muchas gracias.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la il·lustre senyora Laura Massana. *(Pausa.)* Senyor Jordi Miralles.

Jordi Miralles i Conte

Gràcies, presidenta. En tot cas, des d'aquí desitjar que la Laura Massana, que està malalta, es millori.

Bé. Dir que votarem a favor d'aquesta moció, tant dels punts que s'han presentat com de la seva transacció, i, pel que hem conegut a hores d'ara, i també pel que coneixem del que pot suposar el vot dels grups conservadors, dir que lamentablement el pacte dels insensibles dirà que no a un despropòsit que va crear el Govern de la Generalitat aquest estiu passat; el pacte dels insensibles, del Partit Popular i de Convergència i Unió, que diuen que no a les persones afectades i diuen que no a les seves famílies. I en aquest sentit de manera massa recurrent escoltem aquí al pacte dels insensibles, al Partit Popular i a Convergència i Unió, posar-se en boca seva les persones des d'aquest faristol. Però arriba el moment de la veritat, i el moment de la veritat és dir sí o no, en aquest cas, als sectors més vulnerables de la nostra societat. I el pacte dels insensibles tornarà a votar conjuntament i dirà que no a aquestes persones. Per tant, les persones en boca del Partit Popular i de Convergència i Unió massa sovint són «bla, bla, bla»; és un recurs recurrent, perquè alguna cosa ha de dir, però després arriba el moment de la veritat, les votacions, i el Partit Popular i Convergència i Unió, Convergència i Unió i el Partit Popular, és a dir, el pacte dels insensibles, tornarà a dir que no a aquestes persones.

I aquesta interpellació es va produir fa unes setmanes, i d'un setmanes cap aquí, a banda de tornar a relleugar la intervenció de la diputada del Partit Socialista que va fer la interpellació i del conseller, ha passat una cosa molt significativa, i és que en aquest Parlament el Síndic de Greuges ha presentat un informe. I sobre el tema de la renda mínima d'inserció ha estat un informe *demolidor* –demolidor. Han dit que ho han fet malament, que ho fan malament i que ho haurien de corregir. Un informe demolidor al qual crec que la moció –i per això li donem suport– surt al pas de quatre coses: surt al pas d'una decisió injusta que va prendre el Govern de Convergència i Unió; surt al pas d'una incapacitat manifesta d'aquest Govern en la seva gestió; es posa al costat del món local amb el seu compromís

per atendre emergències personals que s'han produït i s'estan produint a molts ajuntaments catalans, i també es surt al pas a frenar el que pretén aquest Govern i també hi donarà suport el Partit Popular, donar passes enrere a un dret *universal*, reconegut en aquest Parlament des de l'any 1997.

Surt al pas d'una decisió injusta? Evidentment, la que van fer a l'estiu i que l'informe del síndic torna a dir que encara hi han desenes i desenes de persones que estan retardant el seu dret. Per tant, surt al pas d'aquestes decisions preses i les incapacitats de donar-hi resposta avui.

Surt al pas d'una incapacitat manifesta que reconeix l'Informe del Síndic de Greuges, textualment, a partir de les desenes i desenes de queixes que s'han fet a la sindicatura. No ho van fer. Van posar la pota al cubell i van tirar l'aigua, i no ho han reconegut, i no rectifiquen –i no rectifiquen.

Surt el compromís del món local. Per exemple, Terrassa. L'Ajuntament de Terrassa ha hagut de dedicar 88.000 euros aquest any a atendre els temes de les polítiques socials; l'any passat, 38.000. La meitat –la meitat– d'aquest increment, per a persones que vénen del seu despropòsit sobre la renda mínima d'inserció. I els ajuntaments hi han donat resposta i la moció es posa al seu costat.

I també perquè vostès estan massa acostumats a retallar drets, i drets que han costat molt, decidits en aquest Parlament i que avançaven en la seva universalització.

Però, bé, el pacte dels insensibles funcionarà; la col·lició Convergència i Unió no voldrà arribar a compromisos, perquè prefereix la imposició a la concertació, i tindrà el suport del Partit Popular, el mateix Partit Popular que hem escoltat abans, en la seva intervenció, amb un tipus d'intervenció més pròpia de fragments de *Cine de barrio* que d'aquest Parlament del segle XXI.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la il·lustre senyora Marisa Xandri.

Marisa Xandri Pujol

Gràcies, presidenta. Honorable vicepresidenta, honorable conseller, diputats i diputades... Bé, senyor diputat Miralles, intentaré no fer un discurs de fira de barri en aquest Parlament, però crec que mai s'ha fet, eh? I... (*Algú diu: «Cine de barrio.»*) *Cine de barrio*; molt bé.

Bé. Diputada Granados, davant aquesta moció que avui ens presenta i que fa referència a la renda mínima d'inserció, el nostre grup parlamentari –ja li ho avanço i ja ho hem comentat abans– hi votarà en contra. I les raons del perquè de la nostra manca de suport són molt clares en aquest sentit.

Primer i bàsicament, perquè el model que plantegen aquí avui va encaminat a potenciar la vessant econòmica, una fórmula que dista molt del que per nosaltres han de servir aquests plans de renda mínima d'inserció i que per alguna cosa es diuen així, «d'inserció», i que no és un altre que el de donar un impuls a la vessant formativa i d'inserció laboral.

En aquest sentit, pensem que el Govern va iniciar el camí adequat el passat mes d'octubre, quan va acordar posar en marxa deu mesures urgents per a persones en atur sense cobertura econòmica. Una d'elles consistia que el Servei d'Ocupació Català, el SOC, establís convenis amb les entitats del tercer sector social per millorar l'atenció de col·lectius amb dificultats d'inserció laboral, com per exemple les persones perceptores del subsidi d'atur, la renda mínima d'inserció, o que estiguessin en risc d'exclusió social.

Val a dir que el nostre grup parlamentari ja va denunciar el passat mes d'agost el greu error de matar mosques a canonades en la lluita contra el frau, després de la polèmica sorgida pels canvis introduïts pel Govern de la Generalitat en el pagament de la renda mínima d'inserció. En aquest sentit i en aquell moment ja vam mostrar el nostre malestar amb el Govern davant la manca de previsió i la nefasta gestió en els canvis en el pagament de la renda mínima. En aquell moment el nostre portaveu, en el marc de la Diputació Permanent, va demanar al Govern que actués amb diligència i celeritat en la correcció dels errors, per tal de no perjudicar més els perceptors verdaderament necessitats d'aquests ajuts.

Arran del que va succeir, el Govern va presentar un decret que, si bé creiem que no és el més idoni, sí que contempla quatre punts que per nosaltres són bàsics a l'hora de gestionar aquests ajuts, que, com ja he dit, han de rebre els qui realment ho necessiten i han de ser un estri que faciliti la incorporació al món laboral. En primer lloc, que els perceptors acreditin una residència continuada i efectiva a Catalunya, com a mínim, de dos anys. Segon, que es limiti la durada de la percepció del PIRMI a cinc anys. Tercer, que es faci una revisió anual de cada persona que rep aquest ajut, un seguiment que permetrà, doncs, la inserció laboral, aquesta reinserció que nosaltres pensem que és indispensable. I finalment i molt important, que no es pugui cobrar en renda mínima més que el que marca el salari mínim interprofessional, perquè, si no és així, poques persones voldran treballar, està clar.

Senyora Granados, tampoc podem acceptar aquesta moció en el sentit que, tal com manifesta en el punt número 6, el seu grup dóna per fet que la reforma laboral aprovada al Congrés dels Diputats envaeix competències. Concretament, vostès insten el Govern a interposar un recurs davant del Tribunal Constitucional per tal de defensar les competències del Govern de la Generalitat en matèria de polítiques actives d'ocupació i en el seu exercici d'autoritat laboral, davant la invasió competencial que suposa l'aprovació del Decret llei 3/2012, de mesures urgents per a la reforma del mercat laboral. Miri, senyora Granados, no caldrà, aquest assumpte, portar-lo als tribunals, no caldrà, perquè la ministra d'Ocupació, la senyora Fátima Báñez, ja ha

allunyat qualsevol dubte sobre la invasió de competències autonòmiques en aquesta matèria. No es preocupa, que Catalunya continuarà gestionant les polítiques actives d'ocupació.

I, bé, l'exposició feta abans pel senyor Luna en la moció anterior ens ha deixat clar també, no?, que el Partit Socialista és el menys legitimat per criticar la reforma laboral, quan han estat incapaços de fer res en vuit anys i ens han deixat les xifres d'atur més elevades de la història. Els que ara critiquen no tenen cap contraproposta, i, per tant, els demano una mica d'autocrítica i reflexió.

Ho repeteixo, estem davant les xifres més altes d'atur de la història, i el Govern del Partit Popular, a diferència d'altres, s'ha posat a treballar des del primer dia. Considerem la reforma laboral un instrument molt positiu, que actuarà com un veritable pla de xoc per lluitar contra l'atur.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la il·lustre senyora Eva Granados.

Eva Granados Galiano

Gràcies, presidenta. Conseller, diputats, diputades, en primer lloc, agrair, doncs, les intervencions dels grups que donen recolzament a la moció presentada pel Grup Parlamentari Socialista i anunciar una sèrie de transaccions a què hem arribat amb el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, que li trasllado..., traslladaré ara a la presidenta, perquè en tingui coneixement de cara a les votacions.

Jo els vull traslladar..., la veritat és que la situació que tenim amb el PIRMI, les deu mil persones que estan esperant aquesta prestació i que estan en una situació objectiva, perquè així ho han dit les treballadores socials..., i que no hi donen resposta el fet que fem aquests debats, i que arribem a aquesta situació, doncs, ho trobo bastant lamentable.

Dir a la senyora Montserrat Roura que hem estat intentant transaccionar les esmenes, que hem fet per part del Grup Parlamentari Socialista tots els esforços i que lamentem que, igual que va fer amb la moció d'Esquerra Republicana, no vulguin arribar a cap tipus d'acord, i, per tant, doncs, que facin aquesta votació amb el Grup Parlamentari del Partit Popular i simplement diguin que no a tot.

En el punt 1 la seva esmena el que fa és modificar una literalitat d'un document del conseller Cleries amb les entitats del tercer sector i les entitats municipalistes. I jo crec que té més valor l'acord del conseller Cleries i associacions que el Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Per tant, jo crec que aquest punt és evident que l'haurien de retirar.

En el punt 2, que vostès han presentat, jo els he dit: «Els l'accepto tal qual» –tal qual–, perquè justament vostès el que han fet és enganxar les mesures que sur-

ten en el Pla de desplegament de polítiques actives. Però, clar, diuen «definir i aprovar», i aquest Pla es va aprovar el 21 de febrer. Aleshores, si el Pla ja està aprovat, potser que el Parlament no digui «definir i aprovar»; en tot cas, «tirar endavant». Vostès tampoc ho han volgut transaccionar amb nosaltres.

I pel que fa a les esmenes 3 i 4 és que directament entren en col·lisió amb la seva llei, amb la llei que vostès han aprovat amb el Partit Popular, i entren en col·lisió amb el que diu el Consell de Garanties Estatutàries. I, per tant, simplement, és que no s'ajusten a llei, aquestes esmenes.

Dir-li que l'obsessió que tenen, que també és la nostra, per oferir oportunitats als treballadors que busquen feina al nostre país està continguda perfectament en punts de la moció que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista i que tant la senyora Xandri com la senyora Roura, en la seva intervenció, doncs, sembla que obliden o que no han llegit la moció. Però és evident que el punt 7 té a veure directament amb els treballadors i les treballadores en aquest cas en situació d'atur de llarga durada.

Dir també que quan parla vostè d'augment de recursos és bastant lamentable, perquè és que al final els números són els números: hi havia 32.000 persones en situació de PIRMI; en aquests moments, n'hi ha vint-i-quatre, i vostès els volen deixar en divuit mil. Dir que estan gastant més diners en aquests moments és evident que, bé, doncs, no s'aguanta per enlloc.

I quan parlem de posar ordre en un programa a mi m'agrada parlar de persones, i el que tenim són situacions de mares amb fills amb discapacitat que estan cuidant aquests fills perquè tenen dependència i el seu Govern els està traient la renda mínima d'inserció. Per tant, a mi no m'agrada parlar de posar ordre en programes sinó de donar sortida a necessitats objectives que hi ha en aquests moments per part de les persones al nostre país.

Per tant, jo el que anuncio és transaccions en el punt 1, en el 2.d, en el 3 i en el 5 amb esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i les trasllado a la Mesa.

Moltes gràcies.

(Pausa llarga. Rafael Luna Vivas demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Luna?

Rafael Luna Vivas

Jo m'he sentit alludit en la intervenció que ha fet el senyor Miralles. *(Pausa.)* Moltes gràcies.

Si se referia el senyor Miralles a *Cine de barri*, segur que se referia a la pel·lícula *El oro de Moscú*.

Moltes gràcies.

(Pausa llarga.)

La presidenta

Passem a la votació de la moció, la qual porta incorporades quatre transaccions als punts..., una transacció als punts 1, 2, 3 i 5, de les esmenes d'Esquerra Republicana.

I tinc la petició de votació separada de l'apartat 3 i de l'apartat 6.

Començarem per l'apartat 3.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 49 vots a favor, 75 en contra i 3 abstencions.

Votem ara l'apartat 6.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 49 vots a favor i 78 en contra.

Votem ara la resta de la moció.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 52 vots a favor i 75 en contra.

Moció

subsegüent a la interpellació
al Govern sobre la seguretat
del món rural (tram. 302-00113/09)

Passem al divuitè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la seguretat en el món rural, presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Té la paraula l'il·lustre senyor Pere Calbó.

(Pausa llarga.)

El vicepresident primer

Si us plau, senyores diputades, senyors diputats, els que vulguin abandonar l'hemicicle que ho facin amb prestesa, si us plau.

(Pausa llarga.)

Senyor diputat, quan vulgui.

Pere Calbó i Roca

Gràcies, senyor president. Honorable conseller, senyores i senyors diputats, francament, malgrat els esforços..., que hem intentat transmetre a tots els grups parlamentaris, què era l'objecte de votació, quin era el conjunt de les transaccions arribades, hi ha hagut algun petit canvi de darrera hora que farà que intenti explicar en detall la situació en què ens trobarem i el que proposarem votar. Hem fet un esforç perquè això no passés, però ens trobem en aquesta situació i per tant l'explicarem.

Vull explicar d'una forma clara, perquè no vull reiterar el contingut de la interpellació amb el conseller, que aquesta moció era una moció que pretenia sumar el màxim de consens en un problema que ens preocupa a tots, que és la seguretat en el món rural. I aquesta

ha sigut la voluntat, d'intentar d'incorporar el màxim d'esmenes dels diferents grups parlamentaris que ens n'havien presentat, intentant mantenir, això sí, també un fil conductor que donés sentit a la moció.

Malgrat els esforços que s'han fet, finalment no ha estat possible això. I, per tant, ara intentarem explicar com quedaria el conjunt d'esmenes perquè sapiguem al conjunt de la moció què estem votant.

En el primer punt nosaltres presentem o demanem una cosa evident, i aquí s'incorpora una esmena transaccional acordada amb el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya i el Partit Socialista de Catalunya, on es demana que es presenti davant de la Comissió d'Interior un informe d'avaluació del primer any del Programa operatiu específic del món rural, i s'especifica quin ha de ser el contingut d'aquest informe que es presenta, i que, per tant, queda reflectit en la moció. Per tant, fer una primera avaluació del primer any d'aquest programa operatiu, cosa que és evident quan un impulsa un nou programa; per tant, veure si els objectius que s'han plantejat s'han assolit i quines millores hem d'incorporar al Programa operatiu específic del món rural.

En segon lloc, al segon punt incorporem plenament el contingut de l'esmena d'Iniciativa per Catalunya, on es diu que s'ha de desenvolupar plenament el Programa operatiu específic del món rural i en virtut de l'evolució del programa operatiu incorporar, en el cas que siguin necessàries, les mesures de reforç adients per assolir els objectius definits en l'esmentat programa operatiu. Per tant, la segona fase: un cop avaluat, introduïm aquelles millores que siguin necessàries per garantir la seguretat en el món rural.

En tercer lloc –i ara ja comencen una mica més les dificultats a l'hora de fer–, ens quedarem amb el text inicial que nosaltres havíem plantejat, que és avaluar la suficiència del nombre d'agents destinats totalment o parcialment a garantir la seguretat en el món rural i definir..., en el moment que sigui possible, i això ho volem ficar, i així facilitàvem al grup que dona suport..., a la majoria..., establir un termini de l'octubre del 2012, que ens expliquessin, quan siguessin operatius els agents de la vint-i-cinquena promoció, quants d'aquells anaven destinats al treball en el món rural. Senzillament era això, dir: «Escolti, si per això ho hem de fer a l'octubre del 2012, que és quan es fa aquesta assignació, doncs, perfecte, ho farem a l'octubre del 2012.»

Malauradament, aquesta proposta no ha sigut incorporada. I, per tant, nosaltres ens quedarem amb el text que nosaltres teníem inicialment, que és precisament avaluar si els recursos humans actuals són suficients i demanar al Govern que, quan faci la distribució d'aquests agents de la vint-i-cinquena promoció, ens digui quants van destinats a aquesta funció.

Al quart punt, deixarem definit el contingut que hi havia inicialment, que és..., escolti, atès que hi ha hagut una informació pública on es deia que, en una àrea bàsica policial, de seguretat, concreta, s'havia definit un grup específic de lluita contra la delinqüència del món rural –això ha sortit publicat–, l'únic que dèiem al Go-

vern és dir: «Escolti, expliqui'ns tranquil·lament, avalui si això es farà en el conjunt d'altres demarcacions policials o no, i quin és el seu model al respecte.» Val a dir una cosa, ahir *Comando Actualidad*, el programa d'informació, parlava d'un grup d'actuació específica, un grup especial, venia a dir, precisament a Lleida, i per tant es feia ressò d'aquesta notícia. L'únic que diem és, escolti, si el Govern farà aquests grups, si existiran, si no existiran, i, si existiran, quins seran i a on. Senzillament demanem això.

En el cinquè apartat demanàvem definir els equipaments policials necessaris per donar seguretat al món rural. I demanàvem un xic d'exigència del Govern, de dir: «Escolti, ja sabem que les dificultats econòmiques són molt dificultoses, però estableixin un calendari, un full de ruta de quina és la previsió de..., que puguem comptar en aquests calendaris.» Malauradament, s'havia proposat una esmena transaccional, i, com no ha estat possible, doncs, ens remetrem al text inicial que tindrem.

I, finalment, al sisè punt, per no passar el punt, es fa una esmena transaccional, que és la que vostès ja tenen –en aquesta, aquí, no hi ha hagut variació–, entre els grups de Convergència i Unió i el Partit Socialista de Catalunya, on es diu que s'avalui..., avaluar i protocol·litzar i millorar els mecanismes de col·laboració amb els agents de seguretat privada i amb les anomenades «patrulles ciutadanes» per contribuir a millorar la seguretat en l'àmbit rural.

I, finalment, en el punt 7 s'incorpora un nou punt, que prové d'una esmena, de l'esmena 3 d'Esquerra Republicana de Catalunya, que s'incorpora a aquest text deixant clara una cosa –i amb això acabo, senyor president–, que és que l'òrgan competent per convocar la junta..., la persona competent per convocar la junta local de seguretat és l'alcalde. I, per tant, hem refet el text en el sentit que es participarà en aquelles juntes locals on l'alcalde, primer, l'hagi convocat i, segon, hi hagi convidat a participar el Departament d'Interior, per tal de fer això que es demana, aquesta avaluació en el territori, doncs, de la seguretat en el món rural.

I disculpin el complicat de l'explicació, però he intentat traslladar al màxim de què he estat capaç el que estarem a punt de votar d'aquí a uns minuts.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Bé. Ha presentat esmenes a aquesta moció, en primer terme, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i en el seu nom té la paraula l'il·lustre diputat senyor Carmel Mòdol.

Carmel Mòdol i Bresolí

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, honorable conseller, bé, el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya vol significar, primer de tot, la magnífica disposició que el proponent de la moció, el senyor Pere Calbó, ha tingut en tot aquest procés. Va coincidir el mateix dia que ell feia una interpellació al conse-

ller, des del nostre punt de vista molt, ben construïda, i nosaltres, prèviament a la sessió de control, havíem fet una pregunta, perquè enteníem que els esdeveniments que s'estaven produint en la qüestió de seguretat al món rural eren, significaven un crit d'alerta d'aquest món, que respon a uns paràmetres i a unes disciplines d'actuació determinades, com dient: «Escolta, Administració, escolta'ns i pren les mesures oportunes, perquè davant d'una certa displicència actuem, decidim passar al debat, no?, i actuar per compte propi.»

Creiem, Esquerra Republicana de Catalunya, que la seguretat pública pertany estrictament al domini del públic. Creiem que és responsabilitat de l'Administració –per això la tenim, per això la paguem– que es faci responsable d'aquestes polítiques, unes polítiques tan sensibles que afecten la vida, la seguretat de les persones i les seves propietats. Per això creiem que no hi han d'haver altres interlocutors, que ha de ser bàsicament l'Administració qui ho ha de tirar endavant.

Entenem també que la moció que ha presentat el senyor Calbó, en representació del Grup Popular, va en aquesta línia. Hi havíem presentat tres esmenes; estan recollides bàsicament. Una no, que era quan..., entenem també l'esforç negociador que ha fet el senyor Calbó, quan intentava quadrar totes les xifres. Creiem que finalment hi hagut unes transaccions que no han pogut tirar endavant bàsicament, entenem, perquè el Grup de Convergència i Unió, el grup parlamentari que dóna suport al Govern, no li ho ha acceptat. Nosaltres presentàvem que l'informe que s'havia de fer davant de la Comissió d'Interior fos en els dos propers mesos. Això, aquesta transacció no és acceptada, perquè era una concessió al grup que dóna suport al Govern. L'entenem, però entenem que dos mesos era temps més que suficient per a presentar aquest informe, perquè volem creure que es treballa al dia i que, per tant, l'actualització de la informació és permanent. Per tant, el que havia de fer el conseller és vindre davant de la Comissió d'Interior d'aquesta cambra i presentar aquest informe. No entenem que el Govern no s'hi hagi volgut avenir, no?

Avanço també que nosaltres demanarem votació separada al punt sisè, que diu: «Avaluar, protocol·litzar i millorar els mecanismes de col·laboració amb els agents de seguretat privada i amb les anomenades “patrulles ciutadanes”, per a contribuir a millorar la seguretat en l'àmbit rural.» En demanarem votació separada i hi votarem negativament, perquè entenem que hi ha d'haver una direcció clara, concreta, diàfana, sobre la qual avaluar si s'estan fent les coses bé o no s'estan fent bé, que és l'Administració pública. Tenim una conselleria d'Interior que creiem que ha d'assumir totes les responsabilitats que fan al cas en aquesta qüestió, perquè avui, venint cap aquí, sentia a Catalunya Ràdio les paraules d'un portaveu, d'un d'aquests sometents, que és aquest crit d'alerta a què em referia al començament. Les paraules concretes eren: «I ara, com que se'ns hi apunta més gent, el que farem també, i com que a nivell de dintre del municipi veiem que hi ha determinades actituds incíviques...» –i fins i tot ha parlat dels cotxes aparcats en doble fila–, «els sometents aquests, populars, s'hi posaran.» Home, potser

finalment provocarem, si l'actuació de l'Administració no és contundent, directa i diàfana, que aquí hi hagi interpretacions de la llei que siguin realment xocants. Perquè que les patrulles entrin també en el tema dels cotxes aparcats en doble fila evidentment és un error, evidentment és una mala concepció, però potser faciliti aquesta mala concepció que l'Administració de la Generalitat no actui amb prou contundència sobre aquesta qüestió.

Conseller, nosaltres li demanem que escolti el prec, el crit d'alerta que se li fa, i que en la propera promoció dels Mossos d'Esquadra aquesta vint-i-cinquena promoció, tal com demanava inicialment la moció del Grup Popular –que nosaltres això els ho votarem favorablement–, hi hagi, com demanaven vostès en aquesta cambra no gaires mesos enrere –més d'un any, però no gaires mesos enrere–, una dotació específica per a atendre aquesta part del territori que actualment no està suficientment atesa.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té ara la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Vendrell.

Josep Vendrell Gardeñes

Gràcies, president. Conseller, diputats, diputades..., senyor Calbó, esperàvem amb interès la moció subsegüent a la seva interpellació. No tinc cap problema a reconèixer que el meu grup pot subscriure bona part dels arguments que va exposar vostè en la interpellació –no s'hi acostumi, per això, eh? Estem totalment d'acord amb la seva opinió, en aquell moment, contrària a les patrulles veïnals, els anomenats «sometents». Vostè va dir: «Tenim un problema quan són els mateixos pagesos els que s'han d'encarregar de garantir la integritat dels seus béns i de les seves propietats. Tenim un greu problema quan el Govern de la Generalitat no és capaç de garantir la integritat d'aquests béns i la mateixa seguretat. Si els nostres pagesos han de fer de policies o d'auxiliars de policia, hem de constatar el fracàs de les polítiques de seguretat pública.» No hi podem estar més d'acord.

D'aquí la nostra sorpresa en veure com la claredat i la contundència de les seves paraules han quedat totalment diluïdes en la moció que ha presentat. Suposo que és el mateix que els va passar ahir amb l'esmena del 15 per cent del personal interí de tractament de les presons: al final van acabar cedint davant de Convergència i Unió, malgrat les grans expectatives que els van generar a aquests treballadors públics.

Ni un sol esment a les patrulles veïnals en la moció que avui ens presenta. Bé, l'única referència, l'únic esment és el punt sisè de la moció, que diu: «Definir els mecanismes de col·laboració amb els agents de seguretat privada i amb els ciutadans per contribuir a garantir la seguretat en l'àmbit rural», un punt que ara han transaccionat amb Convergència i Unió, i sorprenent-

ment amb el PSC, i l'han empitjorat encara més. Ara es tracta d'«avaluar, protocol·litzar i millorar els mecanismes de col·laboració amb els agents de seguretat privada i amb les patrulles ciutadanes». Que el conseller avaluï les patrulles ciutadanes ens sembla greu; que el Parlament, avui, les pugui oficialitzar instant el Govern a protocol·litzar i millorar els mecanismes de col·laboració amb aquestes patrulles, per nosaltres això és un escàndol democràtic. I si això es fa a través d'una esmena del PSC, doncs, ens sembla incompreensible.

El Parlament de Catalunya, si s'aprova aquest punt, reconeixerà que el monopoli de la força no és dels cosos policials, sinó que es pot traslladar a la ciutadania o a la seguretat privada. Aquest és un tema molt important, perquè afecta un element central de l'estat de dret. El que el Departament d'Interior ha posat en dubte és que el monopoli de la seguretat pública estigui en mans dels poders públics. El conseller Puig n'ha dit de grosses en aquesta qüestió, i ha demostrat, a parer nostre, una gran irresponsabilitat. El conseller va barrejar les patrulles dels pagesos d'alguns pobles de les terres de Lleida amb la vigilància privada, la vigilància d'esdeveniments esportius, l'autoprotecció dels habitatges... És el mateix posar-se una alarma a casa que patrollar de nit pels camins dels pobles? A nosaltres ens sembla que no, a nosaltres ens sembla que és molt diferent. Esperem que el conseller Boi Ruiz no tingui la mateixa idea davant la situació de degradació de la sanitat, que a la gent quan vagi a un CAP no se'ls digui: «No els podem atendre. Vostè mateix, curi's.»

Davant del que el senyor Calbó va plantejar tan assenyadament..., deia el senyor Calbó: «Què passarà si durant aquestes patrulles nocturnes els pagesos es troben amb uns lladres i aquests agredeixen els pagesos?» El conseller contesta: «De la mateixa manera que en un robatori en una casa particular, doncs, si passa alguna cosa, és evident que ho haurem de lamentar. I després perseguim i actuem, i acabem detenint, evidentment, els criminals o els lladres.» «Que ho haurem de lamentar», diu el conseller! Bé, el que caldria és impedir que es corri cap risc, és que els pagesos tinguin cap tipus de risc. Els pagesos que han organitzat les patrulles estan cansats i indignats, com és lògic, amb els robatoris i legítimament volen protegir les seves propietats, però no tenen la formació adequada ni són autoritat pública. Legitimar les patrulles ciutadanes, com el senyor Calbó deia, és reconèixer un fracàs, és reconèixer que el Departament d'Interior no pot garantir la seguretat en les zones rurals i delega aquesta responsabilitat en els veïns.

Quin és el problema? El problema és la manca d'efectius, una situació que s'agreuja amb l'incompliment del compromís del mateix conseller, de dotar la promoció d'enguany amb cinc-cents places. El problema és que el Programa operatiu específic per al món rural és un títol real sense contingut. El problema són les retallades. Però, miri, permetre les patrulles ciutadanes és un greuge comparatiu per als veïns i veïnes d'Alcarràs, d'Almacelles, de Corbins, d'Albi o de Sucs. És que la gent que viu en aquests pobles no té dret a la seguretat pública, com els veïns de Barcelona, Lleida,

Tarragona o Sabadell? Algú s'imagina patrulles veïnals a l'Eixample o al centre de Barcelona? Permetre el sometent genera un precedent perillós. Per què no els creem per protegir polígons industrials o determinats barris, per exemple? Però no els vull donar cap idea, perquè encara hi haurà algun alcalde del seu partit, senyor Calbó, que amb el suport del conseller Puig tindrà la mala ocurrència de crear patrulles veïnals en zones urbanes.

Miri, les nostres esmenes, les esmenes que hem presentat volen simplement que la moció sigui coherent amb la intervenció del senyor Calbó en la interpellació, simplement això. Per això vam proposar desenvolupar plenament el Programa operatiu específic del món rural, que ha estat acceptada; posar fi de forma immediata a les patrulles veïnals; donar compliment al compromís del conseller de dotar la promoció d'enguany; elaborar un pla específic per incrementar el nombre de patrulles de mossos; garantir una coordinació permanent amb els municipis. Ja els anuncio que reconeixem l'esforç, el treball que ha fet el senyor Calbó, i ens sap greu que en alguns dels punts no s'hi hagi sumat, perquè crec que ho hauria pogut fer, el Grup de Convergència i Unió. Els anuncio que, malgrat que em sembla que ha diluït l'esperit inicial de la seua intervenció, volem ser positius i donar suport, tret del punt 6, per al qual demanem votació separada, al conjunt de la moció.

I ja, per acabar, fins ara, tots els consellers d'Interior, tots els governs, de tots els colors polítics, havien rebutjat rotundament les patrulles veïnals. Ens agradaria que això continués sent així.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor diputat. També per defensar les esmenes, pel Grup Parlamentari Socialista, l'honorable diputat senyor Joaquim Llena.

Joaquim Llena i Cortina

Gràcies, president. Si se'n recorda, posi el rellotge, president; si no, ens allargarem molt. Senyores i senyors diputats, senyor conseller... Bé, senyor Calbó, compartim l'oportunitat de la seva interpellació, de la mateixa manera que compartim el contingut de bona part d'aquesta moció. Hi ha motius més que suficients per estar preocupats, i així ho hem manifestat al llarg d'aquestes darreres setmanes, en diferents àmbits, en el plenari, en la Comissió d'Interior, la preocupació. I li ho deïem l'altre dia al conseller d'Interior: hi ha un seguit de fets incontestables.

El primer d'ells: no hi ha suficients mossos d'esquadra o, com a mínim, si m'ho permeten matisar, no hi ha suficients efectius materials i humans en bona part de les comarques catalanes. Els robatoris, els dos darrers anys, s'han incrementat, i de manera molt especial en les explotacions agroromaderes, i sobretot, la percepció per part de la ciutadania que la inseguretat creix. I ja em perdonarà, conseller, però en aquests casos,

en temes de seguretat, la percepció és una variable de primera magnitud.

Segona evidència: les patrulles ciutadanes nocturnes són la prova del nou que alguna cosa no va bé. I no podem dir, no podem alarmar dient que han proliferat, però sí que han estat creixent, i la seua mateixa ubicació geogràfica permet que amb un sol dispositiu puguem afrontar totes..., les cinc o sis patrulles ciutadanes que s'han anat muntant.

Tercera evidència: compartim tots plegats la preocupació de la ciutadania, però aquest tipus de patrulles comporten riscos, riscos sobretot per a la mateixa seguretat dels ciutadans i ciutadanes. I, lluny del que afirmava el conseller, no estan fent accions preventives, sinó que estan, a temps real, veient en aquells moments si s'està delinquant.

Quarta evidència: cap govern s'ha atrevit a delegar la responsabilitat de la seguretat en els seus ciutadans, cap govern del primer món, cap govern del segle XXI dels països amb què teòricament ens volem comparar.

Per totes aquestes consideracions, donarem suport a aquesta moció. Hi hem presentat esmenes, en què hem arribat a transaccions, i sí que m'agradaria explicar el sentit de l'esmena en el punt sisè. Compartim totes les inquietuds, tota la filosofia, tant del senyor Vendrell, com del senyor Mòdol. No volem beneir aquestes patrulles. Creiem que són un risc. Però, precisament el que intentàvem, en posar la paraula *protocol·litzar* era dir que únicament les tasques que poden fer aquestes patrulles de ciutadans –perquè no les podem evitar, són una realitat, i que si no hi posem remei aniran proliferant–, l'únic que poden fer és fer el que afirmava malament el conseller, col·laborar amb tasques de prevenció.

Tasques de prevenció vol dir millorar la seguretat de les explotacions ramaderes, millorar els cadenats, que en hores determinades i en moments puntuals d'activitat agroromadera hi hagi un suport de vigilància connectat amb els Mossos, però en cap cas el que estan fent. Si no s'entengués que el fet de protocol·litzar vol dir això, evidentment, el que faríem és retirar l'esmena i abstenir-nos en aquesta votació. Hi insisteixo, la voluntat del Grup Parlamentari Socialista no és, en cap cas, beneir aquestes patrulles, i el que pretenem és el que és inevitable, posar-hi ordre. I en aquest sentit, aquesta ha estat una de les esmenes.

I, en la primera de les esmenes que fem a l'apartat 1 de la moció, el que demanem és que, més enllà que el conseller ens vingui a explicar a la Comissió d'Interior el que ha passat, el que no ha passat amb aquest dispositiu especial, amb aquest pla específic per millorar la seguretat en el món rural, el que demanem és que, de forma rutinària, es faci un informe i que puguem anar-lo avaluant, any a any, més enllà de la bona intenció del conseller en explicar aquestes consideracions.

Gràcies, senyor Calbó, per la seva actitud dialogant, oberta, i el felicito perquè va fer un plantejament en la interpellació impecable i que, tot i que amb òptiques i

posicions polítiques molt diverses, compartim el fons i compartim la forma.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustríssim senyor Lluís Guinó.

Lluís Guinó i Subirós

Gràcies, presidenta. Senyors diputats, deixi'm que la meva primera intervenció respecte a aquesta moció sigui, en primer lloc, agrair el treball que s'ha fet per intentar tirar endavant aquesta moció i la participació de tots els grups parlamentaris. Òbviament, però, cada grup té el seu posicionament en determinades qüestions, i, de vegades, sorprèn la capacitat de determinats grups per posar-se d'acord, precisament, per criticar sempre en la mateixa dinàmica el Govern i, en aquest cas, el conseller d'Interior.

Dit això, i concentrant-me en el que és pròpiament el contingut de la moció, dir-los el següent: pel que fa al primer punt, en què hi ha hagut un acord majoritari dels grups, l'acord consisteix bàsicament en el fet que el conseller comparegui a la Comissió d'Interior per explicar bàsicament com ha anat aquest programa operatiu durant aquest any de la seva vigència i de la seva aplicabilitat; concretant els aspectes, bàsicament, en els delictes i les faltes que s'han comès, i en tots els àmbits que tenen una repercussió molt directa com són les explotacions agroramaderes i els efectius i recursos materials destinats en detall a la seva organització.

És a dir, és fer una mica de resum a la Comissió d'Interior del que ha succeït, en concret, en aquest programa operatiu. I aquí hi estem d'acord els grups parlamentaris del Partit Popular, del PSC i també d'Esquerra Republicana, a qui li ha estat estimada, des d'aquest punt de vista, una esmena.

El segon punt, amb una esmena d'Iniciativa per Catalunya, feia referència, també, al fet que, en la mesura que sigui possible, el Departament d'Interior incrementi els reforços necessaris per evitar precisament els riscos en el món rural que s'estan produint, des d'un punt de vista sobretot de la prevenció i fins i tot de la reacció dels Mossos d'Esquadra en tots aquells fets que siguin, des d'aquest punt de vista, delinqüencials.

I en aquest punt també hi estem d'acord: aquest programa operatiu és perfectament millorable i l'objectiu del departament és millorable.

En el que sí que segurament no ens posem d'acord, i per això voldríem demanar una votació separada en el tercer punt, si el diputat Calbó així ens ho accepta o ens ho autoritza, és que estem disposats a avaluar, a millorar, els recursos humans i materials d'aquests plans operatius, però el que no podem definir avui amb exactitud i amb concreció és quants d'aquests mossos d'esquadra de la vint-i-cinquena promoció aniran destinats, precisament, a aquest operatiu.

Però sí que hi ha una qüestió que m'agradaria deixar expressament palesada en aquest hemicicle, i és que, de la darrera promoció de mossos d'esquadra, la majoria van anar al territori; per tant, la gran majoria de mossos d'esquadra han treballat en el territori i han treballat, d'alguna manera, per tirar endavant aquest pla operatiu. I des de la modesta experiència que un té com a alcalde d'un municipi de la Garrotxa, el que és cert és que els alcaldes de la comarca de la Garrotxa han fet un balanç positiu de la incorporació d'aquests mossos d'esquadra per a aquests tipus d'operatius, i, a més a més, en les reunions que s'han fet, a nivell de la delegació territorial de Girona entre el delegat territorial i els sindicats de pagesos, s'ha fet una bona valoració de l'operatiu. Tot i que, òbviament, totes aquestes qüestions són millorables i el que vol el departament i, en concret, el conseller és precisament que es treballi en aquesta dimensió.

Però sí que és cert –i ja hi he fet referència abans–, la majoria de mossos d'esquadra de l'anterior promoció van anar al territori, no només a la comarca de la Garrotxa, que la conec per qüestions bàsicament físiques i d'ubicació física, però, en d'altres comarques s'hi ha fet el mateix treball i la mateixa feina.

El quart punt feia referència a una qüestió més complexa, que és definir les regions policials on és necessària la creació d'una unitat específica. El que s'ha de dir bàsicament en aquest punt és que en el pla operatiu no es parla d'unitats específiques, que el que es planteja el departament, en molts casos, és treballar de forma global, integral, en què totes les divisions de Mossos d'Esquadra participin en un treball coordinat, que aquest és l'objectiu, des d'aquest punt de vista, sobretot en un moment en què disposem de menys recursos –i això és obvi i no cal insistir-hi més. I, per tant, d'alguna manera el que hem de fer és fer molt més eficient tot l'operatiu dels Mossos d'Esquadra que tenim a la nostra disposició.

I en darrer terme, un punt que em semblava interessant de definir, que era protocolitzar, coordinar tot el que és la seguretat pública i la seguretat privada per tal que aquest treball conjunt serveixi per evitar els nivells delinqüencials que tenim en aquests moments en la perspectiva més directa.

Quan es parla de reunir les juntes locals de seguretat, el que és cert és que el conseller no pot convocar ni articular la reunió d'una junta local de seguretat. Això és potestat i competència dels alcaldes. I en la mesura que els alcaldes convidin el conseller, el conseller hi participa activament i no té cap inconvenient a posar sobre la taula tot el que sigui necessari i a consensuar, tal com diu aquest punt de la moció, «els mecanismes necessaris per tal de garantir la seguretat en aquest àmbit».

En darrer terme, hi insisteixo..., de fet, les mocions són per negociar-les i perquè cada grup parlamentari plantegi els seus plantejaments i les seves objeccions al que d'alguna manera aquest hemicicle té de varietat, des d'aquest punt de vista.

Voldria agrair, en tot cas, a totes aquelles persones que han treballat perquè aquesta moció tiri endavant

i totes les aportacions que han fet els grups parlamentaris. I, des d'aquesta perspectiva i des del Grup de Convergència, intentarem que, des d'una perspectiva de seguretat, i no per insistència, continuem intentant consensuar, en la mesura del possible, totes les polítiques a tirar endavant.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula l'excel·lentíssim senyor Alfons López Tena.

Alfons López i Tena

Gràcies, molt honorable presidenta. Des de l'escó. Simplement per anunciar que no donarem suport a la moció, i, específicament, per abstenció, però votariem en contra del punt sisè, que es refereix a les patrulles de seguretat rural.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula, per fixar la posició, l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable presidenta. Honorables consellers, il·lustres diputats i diputades..., bé, a Democràcia Catalana estem d'acord que la Comissió d'Interior, tal com diu la moció, informi dels resultats del primer any d'aplicació d'aquest programa operatiu específic del món rural. Segurament hi trobarem, doncs, encerts, hi trobarem també mancances; en qualsevol cas, el conseller en el darrer ple va dir que, doncs, els delictes havien disminuït, però que no n'hi havia prou.

En aquest aspecte, penso que cal millorar la coordinació entre la policia i el Cos d'Agents Rurals, sobretot a l'hora de patrullar conjuntament i a l'hora de distribuir-se les responsabilitats per detectar, per identificar i per actuar, i així donar una sensació de més proximitat i de més seguretat a la ciutadania, especialment, doncs, quan estem parlant de nuclis aïllats, de masies, d'explotacions agrícoles i ramaderes i de nuclis disseminats.

El punt en què veig més controvèrsies és el sisè punt, són aquests sometents, aquestes patrulles organitzades de pagesos armats. No hi estic d'acord –no hi estic d'acord–, si es planteja d'aquesta manera. Crec que sí que s'han de millorar els protocols d'actuació entre els pagesos que tenen, doncs, les alarmes connectades a la policia, als mossos, als cossos de vigilància privada, però el que potser se m'acut és que si aquests sometents estiguessin dirigits per una persona que estigués investida d'autoritat policial..., s'ha dit amb una intervenció anterior per part del diputat Vendrell, que evidentment no són persones que estiguin formades per fer aquesta tasca, i que tampoc, doncs, han d'estar investits d'aquesta autoritat, no?

En qualsevol cas, quan la moció fa referència al fet que la manca d'efectius policials, doncs..., es lamenta de la manca d'efectius policials, doncs, dir que això va directament associat a aquest finançament precari que patim.

En qualsevol cas, votaré en alguns punts a favor de la moció, i en el sisè, doncs, en principi, m'hi oposaré.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Albert Rivera.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, diputats i diputades..., bé, des de Ciutadans no som partidaris de seguir tornant al passat, al carlisme, a aquestes patrulles que feia servir el carlisme i altres èpoques. Ja sé que el Govern vol tornar al carlisme amb el concert econòmic, i ara també ens vol tornar al carlisme amb aquestes patrulles i aquestes torxes, no?, tornant una mica al passat. Nosaltres estem al segle XXI, volem una policia que serveixi els ciutadans, perquè els ciutadans paguen impostos perquè la policia serveixi els ciutadans.

I, conseller, nosaltres sap ens té el costat amb altres qüestions que ha fet, però aquestes declaracions que diuen que els ciutadans són els responsables de la seva seguretat són les mateixes que fa el senyor Boi Ruiz quan diu que la salut és de cadascú. Sí, però els hospitals han d'estar oberts. I també han d'haver-hi policies que protegeixin les persones. (*Veus de fons.*) I, per tant..., sí, ho estan depèn de la comarca i depèn del cap de setmana. Depèn del cap de setmana, se'l pot trobar vestit tancat, l'hospital. És aquest concepte que la salut ja no és de tots, que la policia és de cadascú...

Jo crec que el senyor Charlton Heston, em sembla que era, el de la Asociación del Rifle, estaria encantat d'anar al Far West català i veure com el conseller li dona suport en aquest concepte d'«un rifle en cada casa», eh?

Doncs, jo crec que aquest no és el concepte, conseller. És un concepte equivocat, anacrònic, del passat, que fa perillar la situació a bona part del territori de Catalunya. No volem ni que això s'encomani, ni volem que, a més a més, els ciutadans tinguin una visió discriminada de dir que no poden tenir, pagant amb els seus impostos, prou policies i prou efectius. (*Remor de veus.*)

Per tant, nosaltres estem d'acord amb tot el que sigui, en aquest cas, regular, precisament (*persisteix la remor de veus*), i donar suport a la policia i als Mossos d'Esquadra perquè treballin...

La presidenta

Un moment... –un moment–, senyor diputat. (*Pausa.*)

Continui.

Albert Rivera Díaz

Donar suport que hi hagi prou efectius policials a tot el territori català, perquè puguin donar suport i fer la tasca policial i no traslladar aquesta responsabilitat als ciutadans, que no han de fer de policies, sinó que ja fan prou a pagar els impostos que prou feina els costa.

Per tant, donarem suport a la moció en tot allò que dona suport a aquest increment policial i a aquesta tasca de control de la tasca que s'està fent a les terres, en aquest cas, lleidatanes, i a altres llocs, però no donarem suport a protocolitzar i a constitucionalitzar, d'algun manera, aquestes actituds més pròpies del carlisme que no del segle XXI.

Per tant, demanarem votació separada –crec que ja ho han fet altres partits–, del número 6, i a la resta hi votarem a favor.

Gràcies, senyora presidenta, senyors diputats i diputades.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula l'il·lustre senyor Pere Calbó.

Pere Calbó i Roca

Gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, senyores i senyors diputats, avui tenim la mostra que l'activitat parlamentària és intensa i que fins a l'últim moment els grups estan disposats a canviar el seu posicionament inicial a favor del consens. I avui serà un exemple clar d'això.

Intentaré explicar-los –que ja se'm fa difícil, però intentarem fer un esforç– què estarem votant i com ho estarem votant.

Respecte al punt sisè, que és aquell que ha generat més conflicte i atenent aquesta voluntat de deixar clar que no estem fent el que alguns diuen que estem fent –i després m'hi referiré–, l'esmena transaccional que inicialment era del Grup Parlamentari de Convergència i Unió i Partit Socialista i Popular quedarà amb una esmena transaccional del grups Convergència i Unió i Partit Popular, on tornem al text original de la nostra moció i on només hi ha un canvi: allà on fica «definir» fiquem «avaluar i millorar». D'acord? (*Pausa.*) Primera qüestió.

Al text que jo els he passat al principi, a les deu del matí, on sortien totes les transaccions, respecte al punt 3 i al punt 5 es presenten les transaccions de què els hem fet esment, i per tant vostès tenen en el seu text; el 3 i el 5.

I nosaltres acceptem la petició del Grup de Convergència i Unió on es demana la votació separada del punt tercer. (*Veus de fons.*) Eh, no cal? I on afegim... Bé, això és *in vivo y en directo*, eh? Perdoni. Però bé, continuem. I on afegim que el que ens ha de dir de la vint-i-cinquena promoció el conseller ens ho ha de dir el mes d'octubre de l'any 2012. D'acord.

Continuem. Del que votem, crec que ha quedat clar, o almenys ho hem intentat..., del que estem votant i dels canvis que hi ha hagut en aquest termini mentre estàvem intervenint els diferents grups parlamentaris.

Senyor Vallès, gràcies per recordar les meves... (*Veus de fons.*) Vendrell, perdó –perdó–, li demano disculpes, però comprendrà que jo ja ara no sé ni el que dic. Però, senyor Vendrell, molt ràpidament, li agraeixo les seves paraules, perquè és exactament el que vaig dir, i jo he començat dient: «Faig meves les meves paraules» –com no podia ser d'una altra manera– «que vaig dir en la interpellació i que no reiteraré.»

Segon, el text diu el que diu, que ara ho hem modificat, i la nostra proposta inicial era la que era. Per tant, diu el que diu.

Tercer, conclusió que vostè treu errònia... (*Pausa.*) Errònia, permeti'm que li ho digui. Per tant, mantinc exactament les meves paraules tal com les vaig dir i entenent que el text ho reflecteix, entre altres coses perquè a vostè li acabo de dir quin és el canvi que hem fet. Per tant, si hi havia algun dubte i davant del seu dubte, li ho hem volgut deixar més clar i per tant queda absolutament reflectit.

Per tant, en tota aquesta elucubració que vostè ha fet respecte de les patrulles ciutadanes, no ens hi sentim reflectits; no és el nostre plantejament, perquè és el que nosaltres ja vam manifestar. I hem arribat aquí per alguna cosa; segurament perquè hi han hagut algunes polítiques de seguretat que no han sigut prou eficaces per arribar i deixar-nos la situació on estava. En tot cas, també deixi'm fer-li aquesta referència.

En definitiva, agrair a tots els grups parlamentaris la seva capacitat de diàleg i voluntat d'arribar a acords i consensos. I esperem que hàgim pogut explicar clarament el que votarem avui.

Gràcies, senyora presidenta.

(*Joaquim Llana i Cortina demana per parlar.*)

La presidenta

Senyor Joaquim Llana...

Joaquim Llana i Cortina

Gràcies, presidenta. No, en tot cas, per aclarir que el nostre grup, després del debat que hi ha hagut i que no s'ha entès o que no hem formulat de la manera adequada una de les esmenes..., per anunciar la retirada de l'esmena al punt 6 i afegir-nos a la votació separada que han demanat altres grups.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Per tant, l'esmena transaccional és la que vostè retira? (*Pausa.*) Perquè és al punt 6... (*Veus de fons.*) D'acord.

(*El conseller d'Interior demana per parlar.*) Senyor Felip Puig, conseller i diputat...

El conseller d'Interior (Felip Puig i Godes)

Sí; gràcies, presidenta, no, per...

La presidenta

Per quin...

El conseller d'Interior

Allusions directes i contradiccions manifestes.

La presidenta

Trenta segons.

El conseller d'Interior

Moltes gràcies. A mi m'agraden molt els *westerns*, senyor Rivera, però li asseguro que en cap moment he defensat que cada ciutadà tingui un rifle a casa seva. Per tant, no posi en boca meva el que no he dit.

Gràcies.

(Albert Rivera Díaz demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Rivera...

Albert Rivera Díaz

Senyor Puig, jo no he posat en boca...

La presidenta

Senyor...

Albert Rivera Díaz

Bé, per allusions directes, presidenta.

La presidenta

Quinze segons.

Albert Rivera Díaz

Quinze segons?

La presidenta

Sí.

Albert Rivera Díaz

Per allusions directes. Jo no he posat en boca seva això, senyor conseller. Jo el que he dit és que podem arribar al punt que cadascú tingui un rifle a casa seva. I he dit el senyor Charlton Heston, no el senyor Puig. No sé si s'assemblen o no, o si volen el mateix, però he dit el senyor Charlton Heston.

(Alfons López i Tena demana per parlar.)

La presidenta

Senyor López Tena...

Alfons López i Tena

Era simplement per demanar votació separada del punt sisè de la moció.

(Pausa llarga.)

La presidenta

Iniciarem la votació de la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la seguretat del món rural, amb les esmenes transaccionals incorporades i la petició de vot separat del punt 3 i del punt 6.

Començarem votant el punt 3.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 123 vots a favor i 3 abstencions.

Passem a votar el punt 6.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 75 vots a favor, 51 en contra i 1 abstenció.

I votem ara la resta de la moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 124 vots a favor i 3 abstencions.

Passem al dinovè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política energètica. Té... *(Remor de veus.)* No? *(Algú diu: «No, no; Spanair, el 21.»)* Un moment, un moment; calma...

(Pausa.)

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la repercussió del tancament de Spanair en les finances
(tram. 302-00116/09)

El vint-i-unè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la repercussió del tancament de Spanair en les finances, presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Té la paraula l'il·lustre senyor Santi Rodríguez.

(Pausa.)

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora presidenta. *(Remor de veus.)* Senyors i senyores diputats...

La presidenta

Un moment, un moment... Senyors diputats, senyores diputades, si us plau.

(Pausa.)

Senyor Rodríguez, ja pot començar.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, honorable conseller, el Partit Popular varem presentar en la darrera sessió plenària una interpellació sobre Spanair. Érem conscients que ja hi havia hagut una compareixença dels consellers de Territori i Sostenibilitat i Economia a la comissió corresponent per tal d'informar de les circumstàncies que van concórrer en el tancament de la companyia aèria i amb els perjudicis que es van causar.

Nosaltres ens vam centrar en un dels perjudicis, òbviament n'hi han hagut d'altres, n'hi ha d'altres, ens vam centrar en un dels perjudicis, que és la repercussió que aquest tancament i que les aportacions de la Generalitat a aquesta companyia han tingut per a les finances de la Generalitat de Catalunya.

A ningú se'ns escapa que estem en una situació econòmica delicada, una situació complexa, una situació en què contínuament, doncs, hem d'estar parlant d'estalvis, hem d'estar parlant d'austeritat, hem d'estar parlant d'ajustos, hem d'estar parlant de control de la despesa, hem d'estar parlant de retallades, com popularment es coneix. O, per exemple, ahir mateix s'aprova el projecte de llei d'acompanyament als pressupostos amb mesures polèmiques, mesures que segur que no agraden al Govern, que segur que tampoc no agraden al Partit Popular, que, amb la nostra abstenció, doncs, vam permetre que s'aprovés aquesta llei, com és la implantació d'una taxa per les receptes mèdiques o com és la implantació d'una taxa turística.

I, en aquest marc, doncs, no se'ns pot escapar que hi han hagut governs, dos governs, des de l'any 2009, que han posat una quantitat de diners important a una companyia aèria amb uns objectius polítics; objectius que podem compartir..., no compartim la forma en què s'ha fet aquesta operació, però els objectius en si jo crec que els podem compartir.

Però aquesta operació al final ha estat fallida. I fins que no ha passat això, que aquesta operació va quedar fallida, hi ha hagut un obscurantisme tant de l'anterior Govern com de l'actual Govern entorn dels recursos directes, directes i indirectes, que des de la Generalitat s'han aportat a aquesta companyia aèria.

És quan hi ha aquesta fallida que comencen a fer-se públiques les xifres de les aportacions directes. I podem arribar a la conclusió, arribem a la conclusió que la Generalitat hi va posar 60 milions d'euros –el Govern anterior, el Govern tripartit–, i el nou Govern de Convergència i Unió hi ha posat 75 milions i mig d'euros; és a dir, un total de 135,5 milions.

Si a això hi afegim que també l'Ajuntament de Barcelona hi ha posat aproximadament uns 60 milions d'euros addicionals, ens n'anem a una gens menyspreable xifra d'aproximadament una aportació pública de 200 milions d'euros.

Aquí les xifres les tenim meridianament clares. Però queda una altra part que no hem aconseguit aclarir, no

hem aconseguit posar-hi llum. I precisament ahir se'n parlava, i, de fet, hi ha una ponència en el Parlament que treballa sobre un projecte de llei de transparència de l'acció pública, de l'acció política, i precisament el que plantegem en aquesta moció és un exercici de transparència.

I, en aquest sentit, el que demanem és que es facin públics... I hi donem solucions, donem idees. No estem dient que es faci públic a través dels mitjans de comunicació; diem en el primer punt que es comuniqui als grups parlamentaris i, en el segon punt, escolti, doncs, que si s'ha de convocar la Comissió de Matèries Secretes i Reservades per donar aquesta informació, que es doni. Però creiem que seria bo que els ciutadans de Catalunya, almenys els grups parlamentaris, sapiguem exactament què és el que els pot costar aquesta operació en termes d'aval i en termes de crèdits donats per l'Institut Català de Finances als diferents actors que han participat d'aquesta operació fallida.

Entenem que aquesta és una informació important, és una informació rellevant, estem parlant de recursos públics. I crec –creiem– que com a mínim els representants dels ciutadans tenen d'una manera o d'una altra dret a saber exactament, amb exactitud, quines són..., quin és el volum d'operacions d'aval i de crèdits que s'han fet a través d'aquesta entitat i quin és el risc que es corre amb aquestes operacions. I, per tant, saber d'alguna manera amb exactitud quant ens ha costat aquesta broma, quant ens ha costat aquesta operació, ho repeteixo, política, els objectius de la qual compartim, però, tal com hem dit en altres ocasions, no compartim la forma en què s'ha dut a terme.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula, per a la defensa de les esmenes, l'honorable senyor Joan Puigcercós.

Joan Puigcercós i Boixassa

Gràcies, senyora presidenta. Senyores diputades, senyors diputats, membres del Govern, el nostre grup ha presentat cinc esmenes. Les dues primeres són de substitució. I si en algun moment hi ha hagut algun dubte potser sobre aquestes esmenes, que substituïen els dos punts de la moció del Grup Popular, després d'escoltar el portaveu del Grup Popular, doncs, ja no en tinc cap dubte, perquè s'ha delatat, o com a mínim ha expressat amb tota sinceritat el que pensa sobre l'aeroport de Barcelona, sobre el fet que sigui un punt d'enllaç intercontinental, sobre l'operació Spanair, quan ha dit aquesta broma. Està tot clar, el que pensa el Grup Popular sobre el fet que alguns grups d'aquesta cambra defensem quin ha de ser el paper de l'aeroport de Barcelona, del sistema aeroportuari català, connectat al món, amb companyies intercontinentals, que no sigui només un aeroport de vols de baix cost, de *low cost*, sinó que nosaltres volem que l'aeroport de Barcelona tingui les mateixes oportunitats que

tenen altres aeroports europeus, com pot ser Munic, com pot ser, doncs, París Orly o com pot ser, en aquest cas, Milà Malpensa. Això és el que defensem des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Per això hem presentat aquestes dues esmenes de substitució. En primer lloc, perquè, en la línia aquesta de la broma, nosaltres trobem no apropiat –i deixi'm que ho digui d'aquesta manera– que es vulgui anar, doncs, en aquest cas, a la Comissió de Matèries Secretes o Reservades. Perquè nosaltres amb el que no podem estar d'acord ni compartirem i –ja aviso– combatrem és el fet que es vulgui parlar d'opacitat, es vulgui parlar de corrupció, com es fa sovint, sobre aquesta qüestió de Spanair. Perquè en aquesta cambra aquest diputat ja porta uns quants anys, mai ha escoltat ni mai ha llegit que es demani, per exemple, portar a aquesta Comissió de Matèries Reservades la política de l'Institut Català de Finances, d'aquest Govern o dels anteriors governs, per exemple, en el sector de la construcció. A mi em sembla..., perdoni, eh?, he dit «no apropiat», però deixi'm que ho digui: em sembla grotesc. I és intentar jugar a la confusió i posar un tel, eh?, de dubte, d'opacitat, d'una cosa obscura, eh?, una cosa inadequada, quan, en definitiva, s'ha parlat ben clar per part del grup que els parla, Esquerra Republicana, dels altres grups o del mateix Govern, de quin ha estat l'objectiu, no reeixit, fracassat, assumim-ho, però quin ha estat l'objectiu, en el seu moment, quan des d'administracions públiques es dona cobertura i es dona suport a l'operació de refluotament de la companyia Spanair. Com tampoc nosaltres creiem que sigui apropiat en una resolució demanar aquí, en definitiva, que es porti l'oportuna especificació dels riscos. Escolti'm, aquí hi ha una informació que vostès, com a diputats, poden sol·licitar per la via reglamentària a l'Institut Català de Finances, al Departament d'Economia.

Nosaltres hem proposat una altra cosa, que és que es vagi fins al fons –i aquí és on substituïm les primeres dues esmenes o dues propostes del Grup Popular–, es vagi a fons, per part del Govern de Catalunya i d'aquesta cambra, de quines han estat les condicions per les quals la companyia Spanair no ha pogut funcionar. Ahir al vespre, en aquesta mateixa cambra i en aquesta mateixa tribuna, una diputada del Partit Popular, del Grup Popular, concretament per la demarcació de Tarragona, concretament de Reus, reivindicava amb tota la raó, doncs, que el Govern tingués una actitud proactiva perquè l'aeroport de Reus recaptés de nou vols, eh?, concretament de la companyia Ryanair, perquè l'aeroport de Reus pogués tornar a tenir el volum de passatgers de què havia gaudit fa un temps. Nosaltres ho compartim; però, perdonin que els ho digui: a les verdes i a les madures. El que no es pot fer és una al bac i una al solei, que es diu. Curiosament, eh?, a Ryanair posem-hi diners, però resulta que Spanair és una operació obscura. Com quedem?

Miri, aquí el que hi ha és un intent de portar l'aeroport de Barcelona a la seva residualització. I aquí es troben dos grups de la cambra que han defensat aquesta postura, que nosaltres no compartim. Nosaltres seguirem treballant i defensarem i ajudarem el Govern si

cal, des d'Esquerra Republicana, perquè l'aeroport de Barcelona tingui les màximes oportunitats. El debat d'ahir era sobrer, perquè, escolti, que des del Grup Popular, que està governant, el Partit Popular, al Govern espanyol, se'ns digui que s'ha d'ajudar l'aeroport de Reus..., doncs, és molt senzill –és molt senzill–: facin que tot el *low cost*, que tot el baix cost se'n vagi a Girona i a Reus i a Alguaire, i veurà vostè com..., tregui de Barcelona el *low cost* i veurà com Reus i, en aquest cas, Girona tornen a refluotar-se. No hi haurà cap dubte. I això és una decisió d'AENA, per tant, del Ministerio de Fomento.

Hem presentat tres esmenes més des del Grup d'Esquerra Republicana. En aquest cas, u –ja és conegut–, que el Govern segueixi intensificant el suport i la recol·locació dels treballadors no només de la companyia Spanair o Newco, sinó també d'altres empreses auxiliars. És a dir, aquí hi han dos problemes. El primer és un problema social, laboral, que evidentment el Govern s'hi ha d'implíc; per això va comparèixer –no ens va satisfer, precisament– el conseller Mena fa poc, la setmana passada, a la Comissió d'Empresa i Ocupació, però per això nosaltres presentem aquesta esmena. Però hi ha un segon aspecte: el coneixement que han tingut aquests treballadors de Spanair i de Newco no el podem perdre.

Segona esmena: demanem també que se segueixi intensificant l'atenció als usuaris que es van quedar sense..., amb els bitllets, però es van quedar sense els vols.

I finalment el que demanem nosaltres també, com a Esquerra Republicana, és intensificar i continuar per part del Govern..., perquè l'aeroport de Barcelona pugui assumir vols intercontinentals i que no hàgim d'anar a Madrid per sortir al món.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per fixar la seva posició, té la paraula, en primer lloc, l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable presidenta. Realment, en aquest tema de Spanair a Democràcia Catalana ens dona la sensació que tothom es vol espolsar les puces de sobre, quan aquí pràcticament tothom n'és responsable: alguns, per una credulitat culpable, i d'altres, perquè han estat treballant per darrere perquè aquesta operació de Spanair no funcionés, no anés endavant. Per tant, se'ns fa difícil cada vegada tractar aquesta qüestió.

Evidentment que estem a favor d'informar al més acuradament possible la ciutadania de totes les qüestions que, doncs, afecten la vida pública del país, però després d'avaluar molt aquesta moció no li donarem suport. No li donarem suport perquè pensem que el Govern ja ha donat les explicacions, tant en aquest Parlament com davant de l'opinió pública –i ho ha fet en la figura de l'honorable conseller d'Economia–, de

tot el que ha succeït: els orígens, el desenvolupament i el trist final que ha tingut Spanair, no? Aquí, en aquest sentit, doncs, ha estat una operació que per raons polítiques no ha funcionat, d'interès polític d'alguns grups d'evitar que Barcelona, que Catalunya tingués un *hub* intercontinental que pogués ajudar a, en fi, estar connectats al món directament i no haver de passar sempre per la capital de l'Estat, no?

I, en aquest sentit, doncs, dir que no votarem a favor de la moció.

Moltes gràcies, il·lustres diputats i diputades.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat per la Independència, té la paraula l'il·lustre senyor Uriel Bertran.

Uriel Bertran i Arrué

Gràcies, senyora presidenta. Conseller, diputats, diputades, bé, aquesta moció, doncs, va en la línia del que en l'anterior Ple ja es va comentar. Nosaltres, evidentment, estem completament d'acord que els grups parlamentaris aconseguim tota la informació respecte a aquestes operacions.

En aquest sentit donarem suport al punt 1, on es parla d'oferir als grups parlamentaris informació detallada sobre les operacions de crèdit atorgades a través de l'Institut Català de Finances. Fins ara només hem conegut xifres globals d'aquestes operacions de crèdit, és a dir, quina és la totalitat dels crèdits atorgats per l'ICF a Spanair, però no sabem ni els detalls ni quines eren les compensacions que tenien aquests crèdits de l'Institut Català de Finances a Spanair; no sabem tampoc quines clàusules, ni tampoc sabem quina possibilitat hi ha que la mateixa Generalitat de Catalunya aconseguixi que se li retornin ni que sigui part d'aquests crèdits –hi ha un concurs de creditors–, en quina posició està el Govern de la Generalitat respecte a aquest concurs de creditors que haurà de patir Spanair.

En aquest sentit al que no donarem suport és al punt 2 d'aquesta moció, perquè parla que es comparegui al Parlament de Catalunya, davant de la Comissió de Matèries Secretes o Reservades, per tal de donar compte de les operacions de crèdit atorgades per l'Institut Català de Crèdit. És a dir, s'ha de comparar davant de la Comissió de Matèries Secretes o Reservades? Això no ho entenem. És a dir, que no pot ser pública, la compareixença? Que no es pot fer a la Comissió d'Empresa i Ocupació, o a la Comissió d'Economia? És a dir, entenem que la funció de la Comissió de Matèries Secretes o Reservades és tota una altra. És a dir, això són determinades partides del Departament d'Interior que serveixen per afrontar, doncs, la lluita contra el crim, etcètera. Però donar comptes de les operacions de crèdit de l'Institut Català de Finances, nosaltres creiem que això no hauria d'anar aquí. És a dir que a aquest punt 2 no hi donarem suport.

I també volem dir que, respecte a les esmenes que ha presentat Esquerra Republicana de Catalunya, no sabem quina serà la posició dels que han presentat la moció respecte a aquestes esmenes, però que hi donarem suport, perquè creiem que efectivament el pes, la càrrega de la prova en aquest cas no està només en el que ha fet la Generalitat de Catalunya, sinó sobretot en quina ha estat l'actuació del Govern espanyol i d'organismes dependents, com AENA, i d'empreses vinculades, com Iberia, respecte al boicot que ha hagut de patir Spanair i que ha contribuït de forma necessària a la seva fallida.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Albert Rivera.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, diputats i diputades, mirin, quan en el sector privat –i qui hagi treballat al sector privat ho deu saber, d'aquesta cambra– a algú se li acudeix una magnífica idea, que és invertir un euro per comprar una companyia fallida, i perd 200 milions en tres anys se'n va al carrer; se'n va al carrer i possiblement amb una acció civil o criminal. Això és el que passa al sector privat; no sé si vostès el coneixen, però és el que passa. En el sector públic a Catalunya el que passa és que quan un té una magnífica idea, com la que va tenir el tripartit anterior, i una magnífica idea que és continuar llençant els diners, com va fer el Govern del senyor Mas, no només no passa això, sinó que no es dona ni la informació de l'operació, eh?, com a *Barrio Sésamo*. Públic/privat. I els ciutadans que ens vegin i els empresaris que rebin diners o no rebin diners de l'ICF deuen pensar: «Ah!, que l'Institut Català de Finances finança operacions fallides d'entrada i ningú dimiteix, i ningú és responsable?» En aquesta cambra, no per corrupció, això..., alguns ja s'avancen, potser. Allò que diuen, que de vegades algú pensa: «No pienses en un elefante», no?, diuen. Doncs, de vegades algú parla abans de temps d'una cosa que ningú ha dit, no?

El que volem són responsabilitats. Ciutadans va portar aquí la setmana passada, fa dues setmanes, una proposta d'investigar responsabilitats polítiques en seu política. I saben què va passar? Tres vots a favor, 132 en contra. L'oasi català torna ser l'oasi per protegir-se i per no, eh?, esgrimir responsabilitats davant d'aquesta cambra, i sobretot davant dels ciutadans.

Què tenim avui? Una versió *light*, podríem dir, més curta, d'aquesta mateixa moció que vam posar a votació la setmana passada aquí Ciutadans, que vol demanar informació. Miri, és que sembla mentida, oi?, els ciutadans diran: «Home, que no podem saber quants diners dona l'Institut Català de Finances i en quines condicions? Home, i per què és Institut Català de Finances i és públic? Home, clar que podem saber-ho, i tant, que hem de saber-ho!»

I amb el que no estem d'acord d'aquesta moció..., estem d'acord que es conegui la informació, ja ho vam demanar, amb poca sort, senyor Rodríguez –vostè hi va votar a favor–, amb poca sort, fa dues setmanes des de Ciutadans; vejam què passa. Però és que vostè proposa una cosa que no sé si és assumir una barbaritat o és perquè vostè ja sap que només serà d'aquesta manera. És a dir, que hàgim de demanar com dona els diners públics l'Institut Català de Finances a la Comissió de Matèries Reservades és una barbaritat i tan surrealista que només pot passar a Catalunya, que només pot passar aquí. Vostès creuen que per saber com hem llençat 200 milions d'euros a les escombraries hem d'anar a la Comissió de Matèries Reservades? Què passa, que hi ha alguna cosa reservada? Hem comprat confidents, eh? Hi han matèries reservades que no coneixem? L'ICF per a què serveix? Perquè, clar, si hem d'anar a Matèries Reservades, deuen ser molt reservats els motius perquè donem aquests diners. Jo no vull pensar això; jo vull transparència. I em sorprèn que tots els grups d'aquesta cambra, amb salvades excepcions, especialment els que han governat amb aquests supòsits –PSC, Esquerra i en el seu dia..., excepte Iniciativa, Convergència i Unió, PSC i Esquerra–, ni tan sols vulguin que arribi la informació. De què tenen por vostès? Que els ciutadans i els grups coneguin la informació d'una operació amb diner públic? Però a què estem arribant?

La presidenta

Senyor diputat...

Albert Rivera Díaz

Acabo, presidenta. Per tant, nosaltres donarem suport al punt número 1, que és tornar a demanar el que vam demanar fa quinze dies, que és: si us plau, podem, els diputats, fer la nostra feina?, podem, els grups parlamentaris, accedir a la informació?, podem explicar als ciutadans com i de quina manera han volat 200 milions d'euros de l'erari públic?, podem fer-ho?

I al segon no li donarem suport, perquè no volem ni assumir que hàgim d'anar a una comissió de matèries reservades per demanar com es donen els diners d'una banca pública o d'un institut de finances públic. Ja és l'últim a què podíem arribar.

Per tant, si us plau, demanem que volem saber..., donin-nos la informació. Demanem als grups PSC, Esquerra i Convergència, que van votar en contra de donar la informació, que canviïn el seu criteri i hi votin avui a favor, en aquesta segona oportunitat de transparència. I no tinguin vostès por que els ciutadans coneguin com i de quina manera es gasten els diners de tots els ciutadans.

Gràcies, senyora presidenta, diputats i diputades.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Boada.

Joan Boada Masoliver

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor conseller, senyores i senyors diputats, mirin, jo voldria fer una intervenció amb tres apartats i intentar no barrejar-ho massa.

El primer apartat, sobre la necessitat de més informació. Nosaltres hem d'estar d'acord sempre amb més informació; però llavors no barregem les coses. L'Institut Català de Finances, com una cosa aproximada a una banca pública, té un funcionament que també s'aproxima a una banca privada, que no pot donar la informació així com així, perquè alguns empresaris o alguns sectors que voldrien també gaudir de crèdit o aval, al que no estan disposats és a veure l'endemà la seva sol·licitud a la premsa. I és normal, és lícit.

És veritat que l'Institut Català de Finances a l'època anterior de Convergència i Unió s'utilitzava per a interessos exclusivament partidistes, com ja va denunciar la meua formació política, i algunes coses varen anar al jutjat i algunes varen ser condemnades. Vull pensar que evidentment això no passa ara, perquè, com que no en tinc dades, tot el meu respecte al funcionament correcte de l'Institut Català de Finances.

Ara, si hi ha una formació política o més d'una que tenen un desig irrefrenable de tenir més informació, molt bé, nosaltres votarem a favor que sigui això. Ara, hi ha una contradicció, senyor Rodríguez, en el que diu, i en algun altre que ha intervingut. Si vostè ha reclamat que això és perquè ho sàpiguen els ciutadans, la Comissió de Matèries Reservades és perquè només ho sàpiga vostè, o, si no, ja no són matèries reservades. Llavors aquí hi ha una contradicció. El que no podem fer –el que no podem fer– és que, si això tira endavant, que expliquin quines són les persones en aquest cas concret, i que llavors ens ho trobem l'endemà als mitjans de comunicació. Seria un error terrible. Això ho hauria d'entendre tothom, eh?, fins i tot els que han treballat a la privada. Això per un cantó.

Per la qual cosa nosaltres, amb aquesta idea de transparència..., sobretot perquè ja es difumini tota aquesta mena que alguns creuen d'opacitat que hi ha sobre aquest procés, que ja ha estat explicat. Doncs, molt bé, fem-ho, expliquem-ho. I ja està. Expliquem-ho, sempre amb les responsabilitats que té cada u; els diputats i diputades, també, que vagin a aquesta Comissió de Matèries Secretes o Reservades, eh? De cada un, eh?

La segona qüestió, que tampoc no s'hauria de barrejar: una altra qüestió és el paper de l'aeroport del Prat. Però no té res a veure amb això. Això és una operació fallida, ha dit el senyor Puigcercós. Hem fet autocrítica. Jo he estat i ho he fet amb tota sinceritat. I és veritat, aquí hi ha un error..., bé, un error, no és un error, és un plantejament que fracassa, i punt, però que tenia una intencionalitat clara, que ja l'hem explicat. I continuarem volent que l'aeroport del Prat sigui un aeroport de connexions intercontinentals i volem que funcioni. I sabem tots que AENA hi posa tots els impediments possibles i que aquesta actuació d'AENA era ja en tots els governs; ha estat aquesta actitud que nosaltres voldríem que se superés també, amb el Go-

vern del Partit Popular, i ens agradaria també que ens ho expliquessin.

I la tercera qüestió són els treballadors, que és el que a nosaltres també ens interessa, els treballadors i treballadores, tant de Spanair com de Newco, que al final –al final– també han estat els més perjudicats: al carrer, sense feina, vint dies de sou per any treballat i pagats per Fogasa, pagats per diner públic. Clar, aquesta és la realitat que ens trobem, i ara amb moltes dificultats.

Nosaltres teníem esperança? No, no; no els vull mentir, no teníem cap esperança en el conseller Mena, que ens expliqués alguna cosa, eh?; no, no els vull mentir. Però en tot cas és el que es diu formalment. No va dir re. Nosaltres varem reclamar aquí el pla social. No el tenim. Per què no tenim el pla social, senyor conseller, que vostè és l'únic membre del Govern, i que segur que hi deu estar interessat, tot i que estigui pel sector d'afers més de tipus econòmic?

El pla social l'ha de tenir l'empresa, com a tota empresa amb aquesta quantitat de treballadors. A on és? Per què no el tenim, encara? Per què el senyor Mena no ens el va ensenyar l'altre dia? Que no el té; no en té ni idea, com en tantes altres coses, el senyor Mena. Jo crec que aquest és un error garrafal que fa que encara hi hagi més actitud, diguéssim, de no fiar-se de quina és la situació en aquests moments. Els treballadors i treballadores tenen el dret de tenir el pla social, tenen el dret que el seu Govern, doncs, faci tots els possibles per tal de recol·locar aquestes persones, amb les dificultats que comporta, doncs, aquesta situació. Per això ho plantejàvem. I hi torno a insistir: per què no ens fan arribar el pla social?, que no necessita anar a la Comissió de Matèries Reservades. No, només ens l'han de fer arribar. Per què no ho fan? Per què no ens explica quines són les propostes concretes que fa el Govern de la Generalitat, concretes, sobre quines actuacions fa per tal de recol·locar el màxim de persones possibles de Spanair i de Newco? Per què no ho fa?

És imperdonable, aquesta situació, i és el que fa que insistim nosaltres en aquesta actitud, pobra actitud, i, des del punt de vista polític, miserable, del Govern de Convergència i Unió, que no faci, que no tingui ni aquesta sensibilitat davant uns treballadors que han vist una situació on el mateix Govern, l'anterior i l'actual, n'era responsable, d'aquesta situació, i que en allò que podria afavorir ni que fos mínimament els treballadors en procés de recol·locació tampoc s'hagi fet res, absolutament res.

Nosaltres votarem favorablement la proposta del Grup del Partit Popular, i, si són acceptades les esmenes d'Esquerra Republicana, també les votarem totes, perquè, i acabo, al Ple de fa quinze dies ja es va aprovar una de les propostes, precisament, que fa Esquerra Republicana, que és donar suport a la recol·locació, a instàncies del nostre grup parlamentari, i que va ser em sembla que de les poques coses que es van aprovar ara fa quinze dies.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'il·lustre senyor Roberto Labandera.

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, conseller..., bé, nosaltres, senyor Rodríguez, no donarem suport ni al punt 1 ni al punt 2 de la seva moció. S'han dit ja arguments, i a aquests arguments jo em sumo, però bàsicament en repetiré dos.

El primer és que, pel punt de vista de la informació, considerem que la informació és una informació que s'ha donat correcta i adequada. I als serrells d'aquella informació o al gruix d'aquella informació, depèn de la visió de cadascú que no hi sigui, hi ha una tramitació parlamentària que es pot fer, que és la sol·licitud; la fem per altres temes. Aquí no hi ha obscurantisme, senyor Rodríguez; aquí el que hi ha hagut és una operació, una operació que va fer fallida. Nosaltres també fem l'autocrítica en aquest sentit, com a grup polític responsable d'aquesta operació. Però de totes maneres és el que li diem; en aquest punt no creiem que s'hagi de continuar insistint.

I el mateix argument serviria també per a les matèries reservades. He fet una observació important. I a més a més estranya que un partit com el Partit Popular, amb una concepció liberal de l'economia i del control dels mecanismes econòmics, demani que un institut català de finances, un banc, en definitiva, una entitat bancària, passi per la Comissió de Matèries Reservades del Parlament; primer, perquè això no és informació al ciutadà, és informació de matèria reservada que es quedaran exclusivament els membres d'aquella comissió, i, dos, perquè significa també una dificultat, un deteriorament de la imatge d'una institució que necessita fer altres coses, però d'una imatge en el sentit de l'escassa confiança que generaria en el sector i en el mercat, eh?, per aquest tipus d'operacions.

També estan les esmenes d'Esquerra Republicana. Senyor Puigcercós, ni a la primera ni a la segona hi donarem suport. Entenem que desviar el tema en la famosa història de la mà negra, la tesi de la mà negra de Spanair, la intervenció d'Iberia i en els usos que se n'han fet és una tesi, és una interpretació que es fa des del grup, legítima, eh?, interpretació, però nosaltres entenem que no és el camí que hauríem de seguir. A més a més, també és cert que, si volem saber com ha operat l'Estat amb relació a Iberia, el seu grup, com d'altres grups, tenen una representació en el Congrés dels Diputats i en el Senat, la poden fer allà, i d'aquesta forma es pot saber.

I, per tant, crec, considerem que això és, forma part de la dialèctica parlamentària. Vostès s'han enfrontat amb el Partit Popular en aquest tema en ocasions, en comissió, cada vegada que ha sortit el tema Spanair. Però nosaltres no seguirem per aquest camí. I, per tant, entendrà, com ja vam dir al seu dia en comissió, que no donarem suport ni a l'esmena 1 ni a l'esmena 2.

Ara, sí, a les esmenes 4 i 5 –a les esmenes 4 i 5–, perquè són esmenes que tracten fonamentalment d'allò

que ens preocupa com a grup en aquests moments: treballadors i usuaris. La política laboral del Govern de la Generalitat fracassa una vegada més per allò que explicava el senyor Boada amb molta claredat. Encara no hem sabut, després d'una compareixença del conseller, que ens va explicar primer la seva agenda del mes de març, després va passar a traspasar la responsabilitat explicativa al director general, però tampoc ens ha aclarit exactament què hi havia. Aquest diputat li va preguntar exactament què diu el pla social, què diu, digui'n els objectius. Han quedat que ho enviarien, però segurament que haurem de fer servir el mecanisme parlamentari de sol·licitud d'informació per tenir-ho.

I després el tema d'usuaris, que és un tema realment molt important. Se'ns ha donat una sèrie de respostes en aquesta matèria; hem acordat, ja, que hi hauria un seguiment de l'atenció als usuaris i també als altres sectors afectats. I en aquest sentit jo vull dir que, com a grup, perquè hi ha algunes sol·licituds de grups parlamentaris de comparèixer una plataforma, que ja s'ha creat, d'afectats, nosaltres donarem suport que tothom pugui venir a explicar-se i realment que sapiguem quin és l'efecte que ha tingut aquesta fallida a nivell general del nostre mercat.

Però jo crec que aquest debat va acompanyat d'altres dues coses que hem dit en comissió, quan ha saltat, i que és una ocasió per discutir-les, i que el Govern de la Generalitat es nega a discutir-les, que és quina política aeroportuària té aquest Govern, no només amb Spanair, no només després de la fallida; quina és la política aeroportuària del Govern de la Generalitat.

I, en aquest sentit, hem tingut el no per resposta, perquè les sol·licituds que ha fet aquest grup, el Grup Socialista, que comparegui el conseller i ens expliqui què en pensa fer, de l'aeroport del Prat, quines són les negociacions amb el Ministeri de Foment..., després que la ministra s'ha estrenat en matèria aeroportuària congelant un procés que hi havia, eh?, d'individualització de la gestió del Prat, anunciant que té sis mesos, que fins a l'estiu no dirà res, però advertint que els dos aeroports han de col·laborar, han de cooperar, i a més a més defensant el rol d'AENA. Per tant, doncs, aquí l'amenaça és ben clara. El Govern ha callat, no ha dit res... Sí, s'han pronunciat dient: «La nostra, la nostra posició», però de bel·ligerància escassa. I a més a més el grup de treball, el GTI-4, se'n va a Madrid, es veu amb la ministra..., perdó, veuen la ministra a Barcelona, no a Madrid, i li donen el termini d'un any perquè el Govern decideixi. Per tant, nosaltres no estem a favor d'aquesta política, hi ha manca d'informació, i no podem entendre que el Govern de la Generalitat no vulgui discutir de la política aeroportuària.

Donarem suport al punt 3, a aquesta esmena 3, d'Esquerra Republicana, en què tornem a dir per enèsima vegada que volem una altra gestió a l'aeroport del Prat. Però, en tot cas, de tant repetir-ho, que no se'ns gastí l'instrument, ni la reflexió. Hi estem d'acord. Ho vam votar en una moció d'infraestructures fa molt poc, ho sabem. Però, és clar, si després el Govern o el grup que dona suport al Govern la voten...

La presidenta

Senyor diputat...

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

...l'aproven –sí, acabo, presidenta–, però després el Govern no fa res, no aportem res.

Per tant, presidenta, el nostre vot negatiu a aquesta moció, i sí favorable als punts 3..., si són acceptats pel Grup del Partit Popular, a les esmenes 3, 4 i 5, que ha presentat Esquerra Republicana.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustríssima senyora Montserrat Ribera.

Montserrat Ribera i Puig

Gràcies, presidenta. Conseller, diputats i diputades, en el Ple passat ja vam substanciar una altra moció de Spanair, que no era plantejada en els mateixos termes, però que tenia certes similituds, i també vam comentar la importància que tenia tant per a l'aeroport de Barcelona com per a Catalunya com a país i per als treballadors la fallida d'aquest projecte. Per tant, ara no hi entraré, però, senyor Boada, dir-li que sí que el pla social va endavant; està pactat amb els mateixos treballadors.

El plantejament d'aquesta moció, tal com va ser la base argumental que es va fer en la interpellació al conseller, consisteix a demanar un detall d'operacions de crèdit de l'ICF respecte a Spanair. El nostre posicionament és que legalment no es pot oferir sense constituir un gran trencament legal que podria repercutir greuement en la mateixa entitat financera, o sigui, en aquest cas, a l'ICF.

Aquesta qüestió va ser exposada en la interpellació per part del conseller. I, segons ens consta, el seu grup parlamentari, senyor Rodríguez, també ha estat informat en altres ocasions sobre aquest tema en resposta a algunes iniciatives parlamentàries.

Així mateix, recordar la compareixença que a petició pròpia van dur a terme el 10 de febrer el conseller de Territori i Sostenibilitat i el d'Economia i Coneixement per explicar la situació de Spanair. Allà van explicar, en primer lloc, que, pel que fa al total de recursos públics destinats a aquest projecte tan important per a Catalunya, va ser de 135,5 milions d'euros –això ja s'ha dit.

En segon lloc, pel que fa a CIMALSA, que com vostè ja sap és una empresa pública de la Generalitat de Catalunya, aquesta té accions d'IEASA –IEASA és l'empresa Iniciatives Empresariales Aeronàutiques, principal accionista de Spanair– per valor de 20 milions d'euros, cosa que representa actualment el 18,9 per cent del seu capital social, i CIMALSA no té cap participació directa en Spanair.

Pel que fa a Avançsa, també empresa pública de promoció i localització industrial, la seva participació a IEASA, Iniciatives Empresariales Aeronàutiques, és un 10,5 per cent. Aquesta participació es va materialitzar el mes de setembre del 2010.

I pel que fa a la informació de l'activitat creditícia de l'Institut Català de Finances..., no es pot oferir de forma desagregada. I recordem el que s'ha dit diverses vegades pel conseller i pel departament: el principi de confidencialitat que regeix l'activitat de tota entitat financera impedeix proporcionar informació sobre les seves operacions de finançament, en aquest cas l'ICF, més enllà de les que, evidentment, puguin transcendir als mitjans de comunicació en funció de la notorietat del prestatari.

Però és que l'ICF desenvolupa una activitat bancària que està sotmesa a l'ordenament jurídic privat –molt important, privat–, i hi és d'aplicació el principi fonamental del secret bancari –article 44 i següents de la Directiva 2006/48 del Parlament Europeu i del Consell. I la definició de «secret bancari» ens diu: «És la protecció que els bancs i les institucions financeres han de donar a la informació relativa dels dipòsits i captacions de qualsevol naturalesa que rebin dels seus clients. Perquè és que, si no, aquí tothom ho sabria tot, i evidentment les empreses que estan anant demanant crèdits a l'Institut Català de Finances..., també es podria dir aquí igualment.

En conseqüència, les informacions confidencials que reben a títol professional no poden ser divulgades a cap persona o autoritat, llevat que es tracti d'una informació sumària o agregada; com la llei preveu, és el que ha fet l'Institut Català de Finances. Per tant, el deure de confidencialitat s'ha de respectar, i l'Institut Català de Finances, si vol mantenir la seva credibilitat i confiança en el mercat financer, només es pot permetre les excepcions que li permet la llei o que l'abast de la llei preveu.

És a dir, una interpretació molt més ampla, *extra legem*, abocaria aquesta entitat a vulnerar el dret de la intimitat dels prestataris, i, tenint en compte això, ja som al cap del carrer. No és obscurantisme, no és opacitat, és legalitat. Qualsevol informació al respecte estaria vulnerant el secret bancari, i per tant, també s'estaria vulnerant la llei.

Finalment, recordar que en el supòsit que s'acordés una sessió informativa en el marc de la Comissió de Matèries Secretes o Reservades, aquest tipus d'informació, desagregada i detallada, tampoc es podria oferir sense contravenir aquesta llei a què ja he fet referència. I, per tant, senyor Boada, el Parlament fa les lleis, però no és llei, no les aplica. I, per tant, en aquest cas nosaltres estaríem vulnerant la llei un altre cop.

Per tant, el nostre vot serà negatiu, serà en contra dels dos punts de la moció, encara que pensem que es va fer el que calia en aquest tema tan important per al país i per a la seva competitivitat, com va ser el tema de Spanair. La competitivitat d'un país és l'única manera de créixer i no haver d'aplicar ajustos. I, convençuts que si l'ICF pogués donaria aquesta informació,

però per no entrar en il·legalitats, el nostre vot serà en contra.

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula l'il·lustre senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora president. Bé. En primer lloc, constatar que amb la intervenció de la senyora Ribera crec que ha quedat meridianament clar per què demanem la compareixença en la Comissió de Matèries Secretes i Reservades: perquè hi ha una determinada informació que el Govern no vol fer pública de cap de les maneres, no?

La senyora Ribera ens diu: «Escolti'm, de forma desagregada i separada no es poden donar.» D'acord, els ho acceptem. Fem una esmena, fem una esmena transaccional en què hi hagi aquesta compareixença i es doni la informació de forma agregada i no separada. Si vostès estan en condicions de fer-ho, nosaltres no tenim absolutament cap inconvenient que això sigui així.

Segona qüestió. Senyor Labandera: vostè, que és tan ferm defensor ara de l'aeroport del Prat i del model de gestió que va impulsar el seu partit, home, escolti'm, vostès van estar set anys en el Govern d'Espanya –set anys!–, van esperar a l'11 de novembre de 2011, nou dies abans de perdre les eleccions, per impulsar la nova política aeroportuària? Home, doncs, ja que en són tan defensors, potser haurien pogut començar abans!, i d'aquesta manera estaria ja acabada.

Tercera qüestió. Escolti, no emprin la tàctica del ventilador. No, no, estem parlant de Spanair. Si vostès volen que parlem d'Iberia, no hi tenim absolutament cap inconvenient, parlem d'Iberia. Però avui estem parlant de Spanair, i avui estem parlant d'allò que ha fet el Govern de Catalunya. Iberia no té res a amagar; a Spanair veiem que encara hi han coses a amagar, senyor Puigercós –veiem que encara hi han coses a amagar. I a vostès els costa –no així a Iniciativa, que han donat un pas creiem que important reconeixent que hi ha hagut un error– acceptar que aquí hi ha hagut un error, i a vostès els costa acceptar... Nosaltres no hem parlat mai de corrupció en aquest cas, no n'hem parlat mai, perquè no tenim cap indicatiu que n'hi hagi. Hem parlat d'opacitat i continuem parlant d'opacitat, senyora Ribera. Les preguntes parlamentàries que han formulat aquest mateix diputat i altres diputats del nostre grup parlamentari i d'altres grups parlamentaris entorn de les ajudes que s'han donat a Spanair, fins al desembre del 2011, no se'n va contestar ni una, amb ni una sola xifra. És a partir del moment de la fallida que es comença a conèixer la informació sobre les aportacions a Spanair.

Torno breument a la tàctica del ventilador per pronunciar-me sobre les esmenes. Escolti'm, deixin-se estar de mans negres. Vostès, que tenen tanta informació

sobre aquells que han posat impediments a les operacions de compra o venda de Qatar, amb Spanair, amb no sé què i no sé quants, i acusen..., a ningú! Diguin noms i cognoms, diguin fets, aportin proves! I, si no ho fan, no tornin a engegar el ventilador per escampar a tothom sense saber absolutament res i sense aportar cap prova de res.

Està clar que el Partit Popular té una actitud proactiva per a l'impuls de l'aeroport de Reus; només faltaria. Però faci números –faci números–: en tota la història de Ryanair a Catalunya, no ha arribat a costar segurament mai ni una quarta part del que sabem que ha costat l'operació de Spanair en dos anys. Ni una quarta part; facin números. I no eren ajudes directes per comprar la companyia, sinó per promocionar un determinat territori de Catalunya.

Per últim, senyor Puigcercós, vostès, que són els únics que tenen esmenes..., nosaltres estem disposats a acceptar-los les esmenes números 3, 4 i 5. Tres, perquè també li quedi clar quina és la nostra voluntat respecte a l'aeroport de Barcelona; 4 i 5, perquè són redundants i ja han estat aprovades en una moció en aquest Parlament. Però això nosaltres només ho farem si a canvi vostès estan disposats a votar a favor de la transparència i, per tant, a votar a favor dels punts números 1 i 2 que presenta la nostra moció.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

(Joan Puigcercós i Boixassa demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Puigcercós.

Joan Puigcercós i Boixassa

Gràcies, senyora presidenta. És per definir-me sobre la proposta que ha fet el portaveu. Nosaltres, si hem presentat dues esmenes de substitució, de modificació, és per alguna raó, no és perquè sí. I van a una sola proposta.

Només una reflexió final. Miri, la prova que qui no té prou transparència i defensa l'opacitat és el Partit Popular és que al Congrés dels Diputats s'ha bandejat Esquerra Republicana de la Comissió de Secrets Oficials. I ha estat el Partit Popular.

Gràcies, senyora presidenta.

(Remor de veus. Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Rodríguez...

Santi Rodríguez i Serra

Sí, senyora presidenta. Per lamentar que el senyor Puigcercós –i Esquerra Republicana– no accepti l'ofertament que li hem fet, que li hauria servit per alleugerar els seus remordiments.

Gràcies.

(Albert Rivera Díaz demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Rivera...

Albert Rivera Díaz

Sí, senyora presidenta. Per aclarir la votació. Demanaríem la votació separada del segon punt, i entenem que el diputat del Partit Popular ha acceptat votar 3 i 4 i 5, o sigui que...

La presidenta

No.

Albert Rivera Díaz

No? Doncs, expliqui-m'ho, si us plau.

La presidenta

Votarem el punt 1, i després el punt 2.

Albert Rivera Díaz

No hi han esmenes acceptades?

(Pausa llarga.)

La presidenta

Passem a la votació de la moció. Votarem en primer lloc el punt 1 i després el punt 2.

Comença la votació del punt 1.

Ha estat rebutjat per 31 vots a favor i 96 en contra.

Votem ara el punt 2.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 25 vots a favor, 99 en contra i 3 abstencions.

Se suspèn la sessió fins a les quatre de la tarda.

La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia i tretze minuts i es reprèn a les quatre de la tarda i un minut. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general, el lletrat major i el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Al banc del Govern seuen la vicepresidenta del Govern i titular del Departament de Governació i Relacions Institucionals, i els consellers d'Economia i Coneixement, d'Interior, de Territori i Sostenibilitat, d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, d'Empresa i Ocupació i de Justícia.

La presidenta

Es reprèn la sessió amb el punt número 20 de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació

al Govern sobre el garantiment dels drets lingüístics dels consumidors catalans.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre el garantiment dels drets lingüístics dels consumidors catalans (tram. 302-00115/09)

Presentada pel Subgrup Parlamentari de Solidaritat Catalana per la Independència, té la paraula (*veus de fons*)... –no? (*pausa*), sí– l'il·lustre senyor Uriel Bertran.

(*Pausa.*)

Ja pot començar quan vulgui, eh?, senyor diputat.

Uriel Bertran Arrué

Molt bé, gràcies, senyora presidenta. Senyor conseller, diputats i diputades, bé, anem a presentar la Moció subsegüent a la interpellació que vam presentar, Solidaritat Catalana per la Independència, sobre el garantiment dels drets lingüístics dels consumidors catalans. Per nosaltres és realment important que es garanteixin els drets lingüístics dels consumidors catalans. Es va aprovar a la legislatura passada el Codi de consum, la qual cosa significava un avenç important, significa un avenç important respecte als drets dels consumidors catalans pel que fa a l'ús i a rebre l'atenció en llengua catalana, en especial pel que feia referència i pel que fa referència a l'etiquetatge de tots els productes que es distribueixen a Catalunya en llengua catalana.

És evident que el prestigi social de la llengua catalana passa per la normalització del seu ús i passa perquè un element tan identificador, com és que els etiquetats de tots els productes que es distribueixen a Catalunya estiguin en llengua catalana, afavoreix aquest prestigi i, a més a més, dóna resposta al dret dels consumidors a poder llegir en la llengua pròpia l'etiquetatge en llengua catalana.

Així mateix, la Generalitat de Catalunya ho reconeix en elements de publicitat que distribueix, on s'explicita que s'han d'etiquetar almenys en català les informacions necessàries per al consum, l'ús i el maneig adequat dels béns i serveis, amb independència del mitjà, format o suport utilitzat, i especialment les dades obligatòries relacionades directament amb la salvaguarda de la salut i la seguretat.

En aquest sentit, el que hem constatat és que des de la Generalitat de Catalunya no s'està sent diligent ni s'està sent persuasiu ni s'estan obrint expedients informatius per tal de, realment, aconseguir l'etiquetatge en llengua catalana i que es compleixi el Codi de consum que va aprovar aquest Parlament de Catalunya. Ho hem dit moltes vegades: si s'és escrupolós per fer complir les lleis –les lleis de trànsit, les lleis fiscals–, si s'és escrupolós a exigir que es compleixin també les lleis espanyoles, com fa sovint el Govern de la Generalitat, evidentment, hem de ser impecables i escrupolosos en el compliment de la legislació catalana. I és

en aquest sentit que les propostes que presentem en aquesta moció passen precisament perquè la Generalitat de Catalunya s'impliqui definitivament i d'una vegada per totes a exigir el compliment de la legislació vigent d'aquest Codi de consum de Catalunya.

El punt primer de la moció parla, doncs, que s'insti el Govern de la Generalitat a complir i fer complir el Codi de consum de Catalunya, especialment dels articles que assegurin els drets dels consumidors a l'etiquetatge en català.

El punt 2 és perquè se sigui diligent a l'hora d'obrir els expedients sancionadors que corresponguin i s'atenguin amb diligència les denúncies presentades pels ciutadans per incompliment dels drets lingüístics dels consumidors establerts al Codi de consum de Catalunya, i que l'Agència Catalana de Consum comuniqui al denunciador l'obertura del corresponent expedient, en un període màxim de tres mesos des de la recepció de la denúncia. No és voluntat d'aquest subgrup parlamentari, evidentment, anar cap a una política que impliqui sancions per a les empreses. El que volem és que les empreses compleixin el Codi de consum. Per tant, aquests expedients informatius han de servir, precisament, per advertir aquestes empreses que tenen un termini per complir-lo. Però, evidentment, si finalment hi ha empreses que es neguen a complir la llei, no li ha de tremolar el pols al Govern de la Generalitat a l'hora d'aplicar les sancions preceptives, com s'apliquen a qualsevol altre àmbit, en compliment i a requeriment del compliment de la legislació vigent.

També proposem al punt 3 –que per nosaltres és especialment significatiu i que realment ajudaria a persuadir les empreses del compliment d'aquesta llei– que el Govern de la Generalitat només compri béns que compleixin la llei i, en conseqüència, que estiguin etiquetats en català. I, tot i així, establim que provisionalment, si és necessari que es comprin i s'adquireixin alguns béns que no hi ha cap empresa que els etiqueti en català, es puguin comprar etiquetats en una altra llengua, però només provisionalment. Per tant, que hi hagi una voluntat explícita i que aquest Parlament de Catalunya aprovi que hi ha una voluntat explícita que el Govern de la Generalitat només compri béns etiquetats almenys en llengua catalana, en compliment del Codi de consum.

També plantegem al punt quart que ens presenti el Govern de la Generalitat aquí al Parlament de Catalunya un informe anual per explicar i difondre la situació de l'etiquetatge en català i com va evolucionant aquest increment, esperem, de l'etiquetatge en la nostra llengua pròpia.

Hi ha un punt cinquè que parla, doncs, que el Parlament de Catalunya faci una campanya, una vasta campanya on s'expliqui a consumidors i a empreses quin és el contingut de la Llei del Codi de consum i quines són les obligacions que per a aquestes empreses s'exigeixen respecte a l'etiquetatge en llengua catalana. I val a dir que això no ha de suposar un sobrecost per a les empreses. Les empreses ja etiqueten; ja etiqueten, les empreses. Del que es tracta és que l'etiquetatge que ja porten a terme inclogui, com

inclou altres llengües –perquè podem anar al supermercat i ens trobem els productes etiquetats en fins a dotze llengües diferents–, que incorpori, evidentment, la llengua catalana.

Creiem que és de justícia, ho necessita la llengua catalana, és un dret dels consumidors a rebre la informació en la seva llengua pròpia, que és el que facilita la comprensió de les instruccions quan estan escrites en la llengua pròpia, i és el que esperem que avui el Parlament de Catalunya aprovi i puguem realment donar un impuls al que ha de ser el guany de la llengua catalana respecte al seu ús social i al seu prestigi social.

Gràcies.

La presidenta

Per a la defensa de les esmenes presentades, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Pere Bosch.

Pere Bosch Cuenca

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Honorable conseller, senyores i senyors diputats. Els convido a visitar qualsevol comerç d'aquest país, qualsevol botiga, qualsevol hipermercat, qualsevol farmàcia, i a comprovar si hi ha presència de la llengua catalana i si aquesta presència és normal. Els convido a anar a la farmàcia, a comprar qualsevol medicament, els convido a anar a comprar qualsevol electrodomèstic o els convido fins i tot a anar a un supermercat i a comprovar si troben alguna marca de desodorant o qualsevol altre producte escrit en la llengua d'aquest país. La llengua catalana és pràcticament inexistent, residual.

I això és provocat perquè les empreses d'aquest país tinguin un menysteniment per la llengua catalana? Voldria assegurar o voldria afirmar que no. És provocat perquè hi ha una tradició de molts anys? Probablement sí. Però és provocat per un altre fenomen encara més important, i és que l'Estat espanyol té un munt de disposicions –n'hem comptabilitzat més de dues-centes– que imposen una llengua i, en canvi, no en referencien cap de les altres que són llengües oficials també en el conjunt de l'Estat. Imposen, lògicament, la llengua castellana, i de la resta, res de res. Ho repeteixo, més de dues-centes ordres i disposicions en temes tan inversemblants com els preservatius, com qualsevol altre tema que afecta la vida quotidiana. Hi ha una dèria, una autèntica obsessió per part del Govern de l'Estat de fixar, de normativitzar, d'imposar la llengua castellana en qualsevol àmbit.

Per tal de capgirar aquesta situació, en la legislatura passada es va dictar, es va aprovar en aquest Parlament una llei, la Llei del Codi de consum, que intenta capgirar aquesta situació i garantir els drets dels catalans i les catalanes en allò que fa referència al consum, un àmbit que, val a dir, és, a més a més, de la competència exclusiva del Govern de la Generalitat, i, per tant, hauríem d'obviar tota la legislació que fa referència a l'Estat i que s'immisceix en aquesta matèria.

En aquest sentit, a hores d'ara toca complir, toca donar compliment a aquesta Llei del Codi de consum. La moció del Grup de Solidaritat incideix en alguns temes; nosaltres hem volgut anar més enllà en alguns altres, creiem que quant al Govern de la Generalitat s'ha d'anar més enllà. Creiem, fins i tot –i en aquest sentit hi ha un punt consensuat amb la resta dels grups parlamentaris–, que, de la mateixa forma que hem de demanar al Govern de la Generalitat que sigui exemplar amb la utilització de la llengua catalana, també ho hem de demanar al Parlament de Catalunya. I, per tant, és poc versemblant que avui dia els diputats o diputades anem al restaurant, per exemple, del Parlament i bona part dels productes no estiguin etiquetats en la nostra llengua; cal també donar exemple. I cal fer una bona política comunicativa.

Nosaltres hauríem volgut que s'hagués anat més enllà, però, en tot cas, per tal d'afavorir el consens, donarem suport a aquesta proposta de resolució. Ho repeteixo, a hores d'ara el que hi ha és el repte que tenim tots plegats d'intentar situar la llengua catalana des d'una perspectiva de normalització. El nostre grup parlamentari va presentar fa alguns mesos una moció en aquest sentit, en què fixàvem objectius en l'àmbit del consum, en l'àmbit del cinema, en aquells àmbits en què en l'anterior legislatura s'havia produït un avenç substancial quant als drets lingüístics dels catalano-parlants. I, en tot cas, avui toca parlar de la Llei del Codi de consum.

Esperem que el Govern sigui diligent. Esperem que les empreses del país estiguin a l'alçada de les circumstàncies i garanteixin els drets que tenim tots plegats, els drets dels catalans i les catalanes, amb independència del seu origen, amb independència de la seva condició, a tenir tots els productes, joguines, de qualsevol característica, etiquetats en la llengua del país. Si és així, acabarem conduït a una situació normal, que és el que voldríem: que aquest país tingués la seva llengua en una posició absolutament normal.

Moltes gràcies, senyores diputades, senyores i senyors diputats.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la il·lustre senyora Hortència Grau.

Hortència Grau Juan

Gràcies, presidenta. Conseller, diputats, diputades, com deia el company d'Esquerra Republicana, aquest no és un tema nou; el vam tractar en el Ple del 14 d'abril a través d'una moció d'Esquerra Republicana sobre coordinació i impuls de política lingüística. I justament vam aprovar un punt c que instava que el Govern aprovés en el termini de sis mesos un pla de desplegament i control del Codi de consum i que integrés també accions d'acompanyament a les empreses que n'asseguresin el compliment.

Hem pogut tenir accés al control de compliment que fa el Govern d'aquesta moció, signat pel conseller

Mascarell el 27 de desembre, i hem vist que, tot i que no hem vist aquest pla, sí que hem vist que hi han accions conduents a fer complir aquest pla: que s'han trobat amb associacions representatives dels diferents sectors empresarials, que es fixen terminis i mecanismes per posar en marxa aquest pla... És a dir, no hem vist el pla acabat, suposem que ens el presentaran dintre de poc, però sí que hem vist que hi han accions.

Per això nosaltres creiem que si s'anessin complint les coses que s'aproven en aquest Parlament, en aquest cas, si es complís la moció, faria innecessaris tant el punt 1 de la moció de Solidaritat com el punt 2, i és per això que nosaltres presentàvem una esmena en el punt 2 que demana això, el compliment, el compliment d'aquella moció aprovada ja fa mesos.

De totes maneres, sí que és cert que la moció de Solidaritat, per exemple, introdueix un aspecte nou, i que considerem molt positiu, que és la necessitat que l'Agència Catalana de Consum comuniqui al denunciant l'apertura d'expedient..., bé, ho fixa en tres mesos, podrien ser tres, quatre, però que ho comuniqui al denunciant. I per què ho considerem important? Perquè aquest és un aspecte necessari per al bon funcionament i transparència de l'Administració que ha de donar comptes al ciutadà. Aquesta, una. I, segon, perquè també fem pedagogia; informant el ciutadà, la persona que denuncia, de quines accions ha emprès el Govern respecte a la denúncia, fem pedagogia tant envers l'empresa com envers la ciutadania. Per això, aquest punt nosaltres el recolzàvem.

Pel que fa al punt 3, no el podem aprovar; creiem que no el podem aprovar tal com està redactat, perquè..., a part de ser impossible, o sigui, tecnològicament impossible, que a partir de l'1 d'abril els diferents departaments de la Generalitat només comprin productes etiquetats en català. Nosaltres compartim el fons d'aquest punt, però ens genera molts dubtes jurídics pel que fa a la Llei de contractació pública, pel que fa a les normes de la competència. És a dir, entenem que hi ha una norma que va fixar aquest Parlament, que es va aprovar en l'anterior legislatura, que s'ha de complir, però hem de veure quines derivades té per tot el que fa a la contractació pública. Per això, entenem l'esperit, però creiem que la fórmula aquesta no és la més adequada.

Nosaltres creiem que cal fer tot un treball d'acompanyament, a poc a poc anar avisant els proveïdors, anar buscant les fórmules, perquè aquests proveïdors etiquetin en català, i tenir aquest llistat dins del que nosaltres anomenem «la responsabilitat social corporativa», un aspecte que ja vam començar a treballar en alguns departaments en l'anterior Govern i que ara ha quedat aturat. De la mateixa manera que, per responsabilitat social corporativa, també s'haurien de treballar altres temes de sostenibilitat energètica, etcètera.

Donarem suport als punts 4 i 5. Creiem que es podrien haver incorporat les esmenes que feia..., o transaccionat amb les esmenes d'Esquerra, perquè ens semblava que anaven més enllà i donaven més abast.

I nosaltres hem fet una esmena d'addició a partir de les paraules del conseller Mena durant la interpellació,

on van dir que sí que estaven contactant amb els diferents sectors, perquè hi han moltes diferències de sectors pel que fa a l'etiquetatge: hi han sectors que sí que van complint... En això, els recomano l'estudi que fa..., en aquest sentit els recomano l'estudi que fa l'Associació en Defensa de l'Etiquetatge en Català; en l'última memòria del 2010 fan una mica de radiografia dels diferents sectors empresarials, com van complint.

Per tant, ens semblava que, agafant les paraules del conseller, si hi han acords amb els diferents sectors, fóra important que aquests acords fossin públics, tot-hom els conegués; també per una doble condició: de cara a la ciutadania, però també de cara al mateix sector empresarial, que es podria veure una mica, si això es fa públic, esperonat a complir millor.

Nosaltres demanarem votació separada del punt 6 i ens abstindrem en aquest punt de la moció, tot i que entenem que és una demanda legítima, la compartim, perquè està basada en el dret reconegut internacionalment a l'autodeterminació, però entenem que no és objecte de la moció que estem debatent en aquest moment i que és un tema prou seriós i profund per dedicar-li quelcom més que un punt d'una moció; creiem que es mereix un altre procediment parlamentari.

I, per últim –i ja acabo, presidenta–, igual que defensem els drets lingüístics, el dret a decidir, el meu grup, el nostre grup continuem defensant els drets a decidir el model energètic, una qüestió que aquest Parlament té pendent, una qüestió que no hem abordat. Aquest diumenge commemoràvem un any de l'aniversari de Fukushima. Aquesta diputada, cada vegada que surti al faristol, cada vegada que parli, recordarà a aquest Parlament que té pendent el debat energètic sobre el futur de l'energia nuclear.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre senyora Àngels Ponsa.

Àngels Ponsa i Roca

Moltes gràcies, presidenta. Conseller, diputats i diputades, algun dels diputats que m'han precedit hi ha fet referència, però m'agradaria explicar més a bastament la Moció 16, que va aprovar aquest Parlament, una moció del 14 d'abril del 2011, d'aquesta legislatura, que, entre altres punts, instava el Govern a aprovar un pla de desplegament i control del compliment de la Llei 22/2010, de 20 de juliol, del Codi de consum de Catalunya, en allò que fa referència al capítol vuitè, que garanteix els drets lingüístics dels consumidors catalans, i que al mateix temps aquesta moció instava a integrar en aquest pla una proposta consensuada d'acompanyament del sector implicat per assegurar-ne el compliment en els terminis que fixa la llei.

A fi de delimitar l'abast d'aquesta proposta, cal en primer lloc aclarir que bona part d'aquests drets lingüístics dels consumidors catalans ja existien i estaven recollits com a tal i per tant protegits per la normativa

vigent amb anterioritat a l'aprovació del Codi de consum.

Per tant, aquesta acció s'ha de centrar en els nous drets lingüístics que incorpora el codi i que, per altra banda, poden ser més difícils de complir per part de les empreses, especialment en un context econòmic com l'actual; més concretament, aquest és el cas de l'etiquetatge i dels manuals d'instruccions i utilització de béns i serveis.

La novetat del Codi de consum amb relació a la Llei de política lingüística és la disposició immediata a les persones consumidores, almenys en català, sigui quin sigui el suport utilitzat per les empreses, de totes aquelles informacions necessàries per consumir, utilitzar o manejar adequadament un bé o un servei. Per tant, aquesta previsió es refereix a l'etiquetatge obligatori dels béns que s'ofereixen a les persones consumidores de Catalunya i dels manuals d'instrucció, ús i maneig dels béns i dels serveis, com deia.

Amb la voluntat de donar compliment a aquesta nova obligació i en el marc de l'esmentada Moció 16, l'Agència Catalana del Consum ha dissenyat, de comú acord amb la Direcció General de Política Lingüística, un pla d'acció. Aquest pla consisteix a contactar amb tots els sectors afectats i proposar la signatura, en un primer moment, d'uns acords per tal de consensuar en un termini màxim de sis mesos els fulls de ruta de cadascun d'aquests sectors. Aquests fulls de ruta caldrà que fixin detalladament com i en quins terminis es duran a terme en aquest sector aquestes noves obligacions referides als drets lingüístics dels consumidors catalans.

Cal tenir en compte que les problemàtiques i específicament la regulació de cada sector poden ser força divergents i afectar d'una manera o altra la implementació d'aquestes obligacions. Per posar un exemple, que algun diputat s'hi referia abans, un exemple molt clar, el sector farmacèutic està afectat per una normativa tant estatal com comunitària força estricta que caldrà, doncs, també tenir en compte.

Des del Grup Parlamentari de Convergència i Unió pensem que és important dir que en aquests moments des del Govern s'estan tancant els acords esmentats amb tots els sectors productius i, tot seguit, s'iniciaran els contactes per constituir els grups de treball conjunts que han d'abordar els protocols específics per a cada un dels sectors relatius als compromisos concrets amb relació a l'etiquetatge i a les indicacions que fixa el Codi de consum en llengua catalana.

El Departament d'Empresa i Ocupació, juntament amb el Departament de Cultura, a través de la Direcció General de Política Lingüística, ja han elaborat i estan implementant un pla d'acompanyament a les empreses per al compliment de les disposicions lingüístiques que conté el Codi de consum i que s'està articulant a través de les federacions i associacions que representen.

Per la seva banda, el Departament de Cultura té una campanya, «Català i empresa: ja estàs al dia?», per donar a conèixer les obligacions lingüístiques que es-

tableix el Codi de consum. També ha creat un espai dins del web de llengua, gencat.cat/llengua/consum, i ha elaborat un anunci per ser inserit en publicacions i butlletins electrònics adreçats, doncs, a les empreses, consumidors, entitats de foment de la llengua. També ha editat un tríptic divulgatiu, d'uns trenta mil exemplars, que ha distribuït als diferents departaments de la Generalitat i en altres organitzacions.

També el Departament de Cultura ha fet un apartat específic adreçat a les empreses i associacions de formació, conjuntament amb la Confederació de Comerç de Catalunya i Pimec. I darrerament, doncs, des de la Direcció General de Política Lingüística i a través de les xarxes socials, tant Facebook com Twitter, s'ha estat fent tot un seguit de difusió d'aquests acords.

Per tot l'exposat, des del Grup Parlamentari de Convergència i Unió donarem suport a la moció que presenta Solidaritat per la Independència en els acords a què hem arribat en els punts 1, 2, 4 i 5, rebutjarem el punt tercer i ens abstindrem en el punt sisè. Ens abstindrem en el punt sisè perquè pensem que és massa important per ser tractat enmig d'una moció que parla d'etiquetatge, que no es pot frivoltzar amb el futur del nostre país, que és una cosa massa seriosa i no es pot posar al mateix nivell, si em permeten, amb tot el respecte, que l'etiquetatge, doncs, d'una cervesa. És aquest el motiu de l'abstenció. I és per això que ens agradarà votar aquest punt, amb tota la solemnitat que li correspon, en un dia, doncs, el més proper possible.

Dir també que, en el punt setè, que correspon a una esmena presentada pel Esquerra Republicana i que hem transaccionat entre tots..., també la votarem a favor, que me n'he oblidat.

I, per tant, presidenta, demanaríem votació separada en els punts tercer i sisè.

Gràcies, presidenta; gràcies, diputades i diputats.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la il·lustre senyora María José García Cuevas.

María José García Cuevas

Gracias, presidenta. Señoras y señores diputados, honorable *conseller*, nos decía el diputado Bertran: «Las leyes se han de cumplir y los gobiernos serios ni se plantean no cumplir las leyes; no puede ser que un gobierno se salte las leyes.» Nos sigue explicando el diputado, y deducimos de su intervención, que unas leyes son justas y son las que a su criterio se han de cumplir; sin embargo, las leyes que también a su criterio son injustas se pueden incumplir. Y este es el marco de seguridad jurídica y control de la legalidad que nos propone el Subgrupo de Solidaritat. Es evidente que, si cada diputado, cada ciudadano, pensara y actuara de la misma manera, no viviríamos en un estado de derecho. Es evidente que la convivencia, que se basa en el equilibrio entre lo que cada cual considera justo o pertinente, sería imposible.

Por tanto, desde el respeto al estado de derecho, lo que implica el cumplimiento no solo de las leyes sino también de todas las sentencias judiciales, respeto al estado de derecho que implica garantizar la coherencia y ajuste de todas las normas a la Constitución, el Grupo Popular ha presentado una enmienda al grupo proponente de la moción encaminada a corregir los evidentes desajustes entre la actual Ley 22/2010, de 20 de julio, el Código de consumo, y el Estatuto constitucional.

El Código de consumo fue aprobado en julio de 2010 sin incorporar ni tener en cuenta la Sentencia del Tribunal Constitucional de 28 de junio del mismo año sobre el Estatut. Y me voy a explicar.

El Código de consumo desarrolla en materia lingüística el artículo 34 del Estatuto de autonomía, que fue sometido a interpretación por el Tribunal Constitucional para no ser declarado nulo.

La interpretación de este artículo la encontramos en el fundamento jurídico 22 de la sentencia, que literalmente dice: «El artículo 34 extiende al ámbito de las relaciones *inter privados* el derecho de opción lingüística que asiste a los ciudadanos frente al poder público. El deber de disponibilidad lingüística de las entidades privadas, empresas o establecimientos abiertos al público no puede significar la imposición a estas, a su titular o a su personal de obligaciones individuales de uso de cualquiera de las dos lenguas oficiales de modo general, inmediato y directo en las relaciones privadas, toda vez que el derecho a ser atendido en cualquiera de dichas lenguas solo puede ser exigible en las relaciones entre los poderes públicos y los ciudadanos.» Y concluye: «Interpretado en estos términos, el artículo 34 del Estatuto de autonomía de Cataluña no es contrario a la Constitución, y así se dispondrá en el fallo.»

Queda claro, pues, que ninguna ley puede exigir en Cataluña, según el Estatuto constitucional, el uso oral o escrito de la lengua catalana a entidades privadas, empresas o establecimientos abiertos al público.

Las relaciones privadas en el ámbito del consumo quedan explícitamente exentas, al amparo de nuestra Constitución, de nuestro Estatuto constitucional, de cualquier obligación de disponibilidad lingüística. Imponer obligaciones lingüísticas en las relaciones privadas sería, según se desprende del fundamento jurídico que les he leído, infracción constitucional. Fueron estos los motivos que llevaron al Partido Popular junto con el Defensor del Pueblo a presentar recurso de inconstitucionalidad contra el Código de consumo, que fue admitido a trámite en noviembre de 2010 y que está pendiente de resolución.

Como siempre hemos defendido, el Grupo Popular se posiciona a favor del cumplimiento de la legalidad, sin matices, desde el respeto al criterio constitucional y en la defensa de los derechos individuales reconocidos y amparados en nuestro ordenamiento jurídico.

Vemos, por tanto, urgente y prioritario adecuar la normativa autonómica al Estatuto constitucional, pues es evidente que no se puede exigir el cumplimiento de

normas contradictorias ni imponer multas a empresas y comerciantes que no pierden su condición de ciudadanos por el hecho de desarrollar una actividad comercial en Cataluña, ni pierden, por tanto, su derecho a utilizar una sola lengua oficial, la que libremente elijan. Es evidente, y uno de los principios básicos de cualquier estado de derecho, que el criterio de la norma de mayor rango jurídico ha de prevalecer sobre las demás. Por tanto, creemos más sensato, prudente y acorde con la legalidad, que debe regir tanto las relaciones institucionales como las de estas instituciones con los ciudadanos, reformar la Ley 22/2010, de 20 de julio, según el criterio expresado en la Sentencia del Tribunal Constitucional 31/2010, recogido en el Estatuto constitucional, para asegurar la coherencia jurídica de las leyes que el Gobierno exige cumplir a los ciudadanos.

Además, creemos que las políticas impositivas y punitivas van en contra del uso normal de la lengua catalana y de los derechos de todos los ciudadanos. La conclusión y consecuencia de estos años son casi 1.300 catalanes multados por utilizar una lengua oficial, además de varios miles de empresarios y comerciantes catalanes que han sido amedrentados y obligados a cambiar de lengua, casi 2.500 solo en 2011, como nos expuso el *conseller*. Esta situación sí que es atípica en cualquier país de nuestro entorno. Esta es la situación que, de acuerdo con el marco legal vigente, instamos al Gobierno a corregir.

Gracias.

La presidenta

Per fixar la seva posició, en nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Presidenta... *Conseller*, diputados, diputadas, Ciutadans el pasado 5 de julio de 2011 presentó en el Registro de este Parlamento una proposición de ley de modificación de la Ley 22/2010, de 20 de julio, del Código de consumo de Cataluña. Hace ocho meses. Por algún extraño motivo que no acertamos a comprender todavía no se ha tramitado; por lo tanto, lo que algunos piden ahora, si no lo bloqueasen en la Mesa del Parlamento, lo hubiéramos discutido hace tiempo. Los bloqueadores de las proposiciones de ley de Ciutadans deberían desbloquear y permitir los trámites parlamentarios, si no les molestase para sus pactos con el partido del Gobierno.

Y lo voy a descodificar para aquellos que no lo entiendan. El Partido Popular y Convergencia y Unión deberían permitir que las propuestas para adaptar la legislación catalana a la sentencia del Constitucional se pudiesen debatir en el Pleno, aunque les molestase para firmar documentos en hoteles de Barcelona –Neri, para ser más exactos. Lo digo para que quede claro, eh?: 8 de julio, 2011; 15 de marzo, 2012. Adaptar la legislación inconstitucional a la sentencia del Tribunal Constitucional. Dicho queda.

¿Qué propone Solidaritat? Bueno, pues avanzar en la inconstitucionalidad de la ley, cosa que es muy lógica en *Matrix*. Les voy a decir dos cosas; aquí hablamos..., se les llena a ustedes la boca de dos conceptos, a cual más respetable: derechos lingüísticos y disponibilidad lingüística. Pero ustedes tienen un problema, es que solo hablan de unos catalanes, de los catalanoparlantes, cuando deberían hablar de todos los catalanes y de los derechos lingüísticos y la disponibilidad lingüística de *todos* los catalanes, de las *dos* lenguas oficiales de esta comunidad, no una, no la que ustedes quisieran, *dos* lenguas oficiales.

Y uno tiene que empezar predicando con el ejemplo, y qué mejor prédica con el ejemplo que es que las administraciones públicas, que no son privadas, que no son nadie que se le tenga que convencer, sino que es una opción –y acabo, presidenta–, es una posibilidad que tiene cualquier administración de cumplir la ley, la cumpla. Pero cuando existen protocolos lingüísticos de estas propias administraciones que dicen que no habrá formularios en castellano a disposición de los ciudadanos a no ser que lo pidan formalmente. O sea, hacer una instancia; yo voy allí y pido formalmente..., hago una instancia para que tenga un formulario en castellano en cualquier administración pública de Cataluña. Ni información pública de las administraciones. Entonces ustedes no tienen ningún tipo de credibilidad para defender ningún tipo de derecho lingüístico del conjunto de catalanes, porque en el fondo ustedes lo que defienden es una sociedad irreal. Hay una suerte que tenemos en este país, por muchos años, que es..., tenemos el Tribunal Constitucional.

Y solo un detalle. A ver si ustedes aprenden un poco de legislación. Las doscientas o ciento veinte, como dijo Quim Monzó en un artículo que les sirvió a ustedes de pie para seguir esta línea de investigación exhaustiva, de Sherlock Holmes –acabo, presidenta– en el Parlamento español, el Congreso, las normativas españolas que protegen o que amparan el castellano como lengua oficial en el etiquetaje son transposiciones de las normativas europeas. Ojalá el Gobierno de España legislara para impedir que algunos persiguiesen oficialmente la lengua oficial en todo el Estado.

Gracias, presidenta; gracias, *conseller*, diputados, diputadas.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la il·lustre senyora Judit Carreras.

Judit Carreras Tort

Gràcies, senyora presidenta. Senyor conseller, senyors i senyors diputats..., consellera, diverses consideracions per posicionar-nos en aquesta Moció, presentada pel Grup de Solidaritat per la Independència, sobre el garantiment dels drets lingüístics dels consumidors i usuaris.

De fet, crec que seria més encertat anomenar la moció «Moció per a l'etiquetatge en català», perquè els drets lingüístics que estableix l'article 128, del Codi

de consum, són més extensos que l'aspecte que tracta la moció.

Dit això, cal tenir present que els temes lingüístics són una part molt minsa, molt petita dels temes de consum. De fet, hi ha una constant en les preocupacions dels consumidors i usuaris. I aquesta constant són les reclamacions que genera el sector de les telecomunicacions.

Ahir l'Agència Catalana de Consum donava a conèixer algunes dades referents a la seva activitat durant l'any 2011 i afirmava que, de les 13.919 reclamacions que va rebre, el sector de la telefonia i internet continua –continua– com a principal sector en el rànquing de reclamacions, amb el 43 per cent del total –una mica més del 43 per cent–, seguit del sector del transport, amb el 14,9 per cent de les reclamacions; sector energètic, aparells d'ús domèstic, vehicles..., serien els altres aspectes de les reclamacions que presenten els consumidors i usuaris. I, a més a més, és un sector..., aquestes reclamacions sobre telefonia, sobre telecomunicacions, són les reclamacions que creixen respecte a l'any anterior, segons les dades que va presentar ahir l'Agència Catalana de Consum.

Si analitzem les actuacions inspectors i del control del mercat que fa l'Agència Catalana de Consum, ens explicaven ahir que van derivar en un total de 1.188 expedients resolts en sanció.

I, en aquest sentit, les infraccions en l'etiquetatge i envasament de productes van representar una xifra molt reduïda; i, d'aquestes, encara caldria fer un buidatge de dades per veure quines infraccions en l'etiquetatge eren en matèria de llengua. Les infraccions que han motivat major quanties en les sancions imposades han estat: clàusules abusives dels contractes, un 25 per cent; infraccions en publicitat, un 12 per cent; documentació, condicions de venda o prestació de serveis, un 11 per cent; la seguretat de productes, un 9 per cent; infraccions en l'etiquetatge i envasament de productes, un 7 per cent.

Quina és la nostra posició davant aquesta moció? Cal complir el Codi de consum? La resposta és òbvia: sí, cal complir el Codi de consum, només faltaria! Vostès saben que el nostre grup parlamentari va impulsar aquesta norma.

Ara bé, el nostre grup parlamentari pensa que el Codi de consum és una norma recent, jove, de l'any 2010, que actualitza una normativa que era dels anys noranta. Per tant, allò que disposa el Codi de consum s'ha d'anar desenvolupant; diguem-ne que el Codi de consum ha d'anar creixent, s'ha d'anar fent gran. Per tant, estem d'acord a impulsar campanyes informatives, a fer informes de valoració. És una línia que ens sembla encertada.

Respecte als drets lingüístics, ja en el debat i aprovació del Codi de consum en aquesta cambra alguns grups van centrar la seva oposició frontal en els drets lingüístics que incloïa la norma; no és el nostre cas.

Ens plantegen..., el Grup de Solidaritat ens plantegen que cal conscienciar les institucions, les empreses i consumidors de la importància dels drets lingüístics

que incorpora el Codi de consum? Som-hi. Ens plantegen que cal motivar les empreses que encara no etiqueten en català a fer-ho? Som-hi. Aquí ens hi trobaran. Ara bé, tampoc cal veure conflictes allò on no hi són. El nostre grup ho té clar: des de la política, i més en aquests moments, hauríem de mirar de buscar solucions i de no crear problemes allí on no n'hi ha.

En definitiva, votarem a favor dels punts 1, 4, 5 i 7; en contra dels punts 3 i 6, i ens abstindrem en el punt 2.

Per tant, senyora presidenta, demanarem votació separada del punt 2, i, per un altre cantó, votació separada dels punts 3 i 6.

Gràcies, senyora presidenta, senyors consellers, senyora vicepresidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula l'illustre senyor Uriel Bertran.

Uriel Bertran i Arrué

Gràcies, senyora presidenta. Consellers, consellera, diputats, diputades..., bé, abans de posicionar-me sobre les esmenes, que ho faré, una prèvia que no puc evitar de fer per la intervenció de la diputada del Partit Popular. No es multa –no es multa– a ningú pel fet d'utilitzar una llengua oficial; es multa pel fet de no utilitzar la llengua pròpia i oficial de Catalunya.

Si algú vol incloure una segona llengua en l'etiquetatge, si algú vol incloure una segona llengua en els rètols de les botigues..., això no és un problema, això és complir la llei. Per tant, no es multa per utilitzar una llengua oficial, es multa per no utilitzar la llengua pròpia i oficial de Catalunya, que és la llengua catalana; que tenim dret, els catalans i les catalanes, a veure en els rètols de les botigues, a veure en l'etiquetatge i a ser atesos en aquesta llengua. És per això que es multa. I em sembla una qüestió tan elemental i tan bàsica que el fet que vostès vinguin aquí a fer aquesta demagògia de dir que és que es multa per utilitzar una llengua oficial és absolutament intolerable. No poden tergiversar la realitat d'aquesta manera.

I, d'altra banda, respecte a la legalitat i la no-legalitat de les coses..., miri, quan jo era més jove, jo em vaig declarar insumís a l'exèrcit espanyol. I això en aquella època era una il·legalitat. Jo no vaig anar a fer la mili –era una il·legalitat–, perquè no volia que l'Estat espanyol segrestés la meua vida, per exèrcit i per espanyol. I resulta que temps després un expresident del seu partit polític va decidir que això ja no era una il·legalitat perquè el servei militar obligatori s'abolia.

Per tant, quan una causa és justa és lícit –és lícit– no acatar la legalitat vigent, precisament com a element per canviar i aconseguir una legalitat justa. I això és el que fem els independentistes avui a Catalunya: no acatar una legalitat imposada per una democràcia que no és representativa, com és l'espanyola, que no és representativa de la voluntat democràtica del poble català, per canviar aquesta legalitat per una legalitat pròpia.

Però bé, anem al gra i anem a les esmenes presentades. Respecte a les d'Esquerra Republicana, dir que acceptarem l'esmena número 2, que fa referència al punt 3, per desenvolupar, doncs, adequadament aquest punt i per remarcar clarament que el Govern de la Generalitat només ha de comprar productes etiquetats en català, i que aquelles empreses que no compleixin aquest requisit tenen un termini de tres mesos per adaptar-se a la llei que obliga almenys a etiquetar en llengua catalana.

També acceptarem el punt 7, que fa referència al mateix Parlament de Catalunya. Creiem que és un avenç important que el Parlament de Catalunya només adquireixi productes etiquetats en llengua catalana, i que, d'aquesta manera, serveixi d'exemple perquè la resta de departaments i organismes de la Generalitat de Catalunya, entenent que el Parlament forma part de l'entramat institucional de la Generalitat de Catalunya, després també adoptin la llengua catalana a l'hora de comprar béns i serveis.

Acceptarem, també, l'esmena número 3, d'Iniciativa per Catalunya Verds, perquè es facin públics els acords signats amb els diferents sectors empresarials. I aquí li demanem al conseller que no ha d'haver-hi cap tipus de problema perquè es facin públics els acords que vostès signen amb els diferents sectors empresarials que expliciten i desenvolupen el compliment d'aquesta normativa del Codi de consum.

I que, finalment, doncs, hem transaccionat alguna esmena amb el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, precisament per aconseguir el màxim consens possible en el màxim de punts possibles de la moció.

En qualsevol cas, a mi el que em sembla significatiu és que avui el Parlament de Catalunya votarà i ratificarà que el Parlament advoca i aposta per complir el Codi de consum, que es compleixi el Codi de consum, que les empreses etiquetin en català, i esperona el Departament d'Empresa i Ocupació, eh?, l'ànima, l'empeny, l'esperona que sigui més diligent, sigui, doncs, més actiu a l'hora d'exigir aquest compliment del Codi de consum i de l'etiquetatge en la llengua pròpia del nostre país, la llengua catalana.

Gràcies, senyora presidenta.

(Pausa llarga. Jordi Turull i Negre demana per parlar.)

La presidenta

Tinc la petició de votació separada dels punts 3 i 6.

Jordi Turull i Negre

Sí, i nosaltres voldríem fer el 8. Tres i 8 podrien anar junts?

La presidenta

No, de 8 no n'hi ha, hi ha 7.

Jordi Turull i Negre

No, hi ha una esmena acceptada...

La presidenta

Set.

Jordi Turull i Negre

No, hi ha una esmena acceptada d'Iniciativa que és un punt 8, no?

La presidenta

Doncs, hi ha un 7 i un 8, sí.

Jordi Turull i Negre

Doncs, nosaltres demanàriem 3 i 8, i el 6 per un altre costat.

La presidenta

Un moment: 3, 6...

Jordi Turull i Negre

Tres i 8...

La presidenta

Tres i 8 junts.

Jordi Turull i Negre

Per nosaltres sí.

La presidenta

Molt bé.

Jordi Turull i Negre

I el 6 a part.

(Judit Carreras Tort demana per parlar.)

La presidenta

Sí. La senyora Carreras..., jo tinc, el punt 3 i el punt 6, junts, i el 2, separat.

Judit Carreras Tort

Això mateix.

La presidenta

El que passa és que com que em demanen el punt 3 i el punt 8 junts...

Judit Carreras Tort

Però, perdoni, presidenta, de punt 8, no n'hi ha...

La presidenta

És que hi han dos 7, dues addicions.

Judit Carreras Tort

Dues addicions? Vejam...

(Pausa.)

La presidenta

Senyor Turull i senyora Carreras, hi ha la petició per part de Convergència i Unió de votació alhora del 3 i el 8, i, en canvi, la senyora Carreras em demana la votació separada del 3.

Judit Carreras Tort

Presidenta, ens agradaria aclarir, el punt 8...

La presidenta

És l'esmena del Grup d'Iniciativa. *(Pausa.)* Junts, 3 i 8? Senyora Carreras...

Judit Carreras Tort

No, separats –separats.

La presidenta

Separats. Per tant, farem 3 i 8 separats, eh? *(Veus de fons.)* Sí, sí, 2, 3, 6 i 8, d'acord? *(pausa)*, i després la resta de la moció. I quan acabem de votar aquesta moció donarem lectura a la declaració institucional del Parlament de Catalunya sobre Síria, els ho recordo.

Per tant, comencem votant el punt 2.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 77 vots a favor, 18 en contra i 26 abstencions.

Passem a votar el punt 3.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 13 vots a favor, 104 en contra i 8 abstencions.

Passem a votar el punt 6.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 13 vots a favor, 45 en contra i 67 abstencions.

Passem a votar el punt 8.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 49 vots a favor i 76 en contra.

I votem ara la resta de la moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 107 vots a favor i 18 en contra.

Declaració

del Parlament de Catalunya
sobre Síria (tram. 401-00029/09)

Donem ara lectura a la Declaració del Parlament de Catalunya sobre Síria. Prego a la secretària segona que doni lectura a la declaració.

La secretària segona

Molt bona tarda. Per acord unànime dels grups parlamentaris dono lectura a la Declaració sobre Síria d'aquest Parlament de Catalunya.

«La repressió creixent del règim sirianès contra les accions de reclamació de llibertat i democràcia protagonitzades per bona part de la població ha provocat en els darrers mesos milers de víctimes mortals, moltes de les quals són infants, i desenes de milers de ferits i detinguts als quals es nega el dret d'assistència o s'apliquen tortures.

»L'escalada de violència inclou execucions selectives, persecucions de tota mena i amenaces als familiars dels qui gosen exercir llur dret a la llibertat d'expressió. A aquestes greus vulneracions dels drets humans cal afegir-hi l'estat d'excepció sota el qual viu la població des de fa més d'un any, el qual permet la impunitat de totes les accions violentes del règim de Bashar al-Assad, i també l'ús d'artilleria i d'altres armes pesants, amb les quals ha arribat a bombardejar la ciutat de Homs, que és l'emblema dels moviments de defensa de la llibertat.

»El Parlament de Catalunya mostra el seu rebuig a l'actuació brutal del règim sirianès per fer callar la dissidència i reclama que la Unió Europea s'hi impliqui i doni sentit al seu compromís amb una política euro-mediterrània encaminada a la convivència de les diverses ètnies i creences i a la prosperitat i la pau de tota la regió, en la línia que assenyala la Lliga Àrab, a la qual també es demana més contundència i implicació.

»El Parlament de Catalunya se solidaritza amb el poble sirianès i reclama que s'aturi la violència.

»Palau del Parlament, 15 de març de 2012.»

La presidenta

El següent punt de l'ordre del dia és el setzè.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern
sobre la situació econòmica i els escenaris
previstos per al 2012 (tram. 302-00111/09)

I és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació econòmica i els escenaris previstos per al 2012. Presentada pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la il·lustre senyora Rocío Martínez-Sampere.

(*Remor de veus.*)

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Sí. Moltes gràcies, presidenta...

La presidenta

Un moment, senyora diputada. Senyors diputats, si us plau... Ja pot començar.

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Molt bé, doncs. Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, en el Ple passat vàrem interpellar el conseller Mas-Colell per un fet greu, inaudit, que no havia passat mai, i és que ell mateix va donar per amortitzats els pressupostos vint-i-quatre hores després d'haver estat aprovats. En un dia –no estem parlant d'un mes, no estem parlant ni de setmanes, estem parlant d'un dia de vint-i-quatre hores–, en un dia el conseller Mas-Colell va dir que els pressupostos que ell mateix va presentar en nom del Govern i que Convergència i Unió va votar s'havien tancat en fals.

Nosaltres també vàrem insistir en aquesta mateixa interpellació que tots podem entendre moltes coses i que, efectivament, en una crisi tan greu, tan profunda com la que estem vivint, impera la incertesa –això és així, conseller, ens ho va dir també vostè– i obliga a tots, a tots els governs a anar adaptant-nos a la situació. Però sobre això no vàrem ni preguntar ni interpellar –sense trobar, per una altra part, resposta. No vàrem, hi insisteixo, qüestionar la incertesa, sinó la manca d'explicacions, el fet que això servís com a excusa per a tot. Perquè aquesta adaptació, que entenem, no pot portar que no ens expliquem. I això, que és tan clar i tan obvi i tan necessari democràticament, és el que diu la nostra moció.

La moció que presentem té sis punts que amb pulcritud i amb rigor tècnic, sense cap bri de demagogia, diuen una cosa que hauríem de voler tots, que és explicar als ciutadans des del Parlament quines són les polítiques que afecten el seu dia a dia i fer-ho en obert, amb llum, amb taquígrafs, sense excuses, amb debat, amb transparència. Perquè el que no pot ser és que vint-i-quatre hores després d'aprovar uns pressupostos es retalli un 3 per cent del sou dels funcionaris i tres setmanes més tard es retalli un 2 per cent addicional d'aquest sou dels funcionaris sense sotmetre-ho a consideració de la cambra, on es poden plantejar alternatives –que poder és el que els fa por–, on es pot debatre, on es pot discutir i on s'hauria de poder modificar.

Jo els dic molt sincerament, senyores i senyors diputats, que aquesta moció no és una crítica a les retallades; és quelcom, fins i tot, més important, més primigeni, que és tenir l'oportunitat de criticar-les, és una moció sobre el mateix valor que nosaltres donem a la nostra democràcia. Per tant, jo estic segura que tots vostès, tots nosaltres, més enllà de les nostres diferències sobre el que s'ha de fer –que hi són i són prou evidents–, volem debatre-ho com a representants que som democràticament escollits del poble de Catalunya.

I és per aquest motiu tan bàsic, tan important, que estic convençuda del vot afirmatiu de tots vostès que des

d'aquest faristol avui el Grup Socialista els demana formalment.

Moltes gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per defensar les esmenes té en primer lloc la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Sergi de los Ríos.

Sergi de los Ríos i Martínez

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, efectivament, sortim a aquest faristol a defensar el posicionament d'Esquerra Republicana anunciant, doncs, que donarem suport a la moció subsegüent presentada pel Grup Socialista, i, de fet, està donant una sortida, una solució a les mateixes declaracions del mateix conseller d'Economia just l'endemà d'aprovar el pressupost de la Generalitat 2012, quan, ras i curt, deia que els números no quadraven. I davant d'una situació tan greu, que és que no quadrin els números, s'ha de trobar una solució, s'ha de reconduir aquesta solució.

Ahir, conseller, va tenir una oportunitat perquè quadrassin, i aquesta oportunitat la hi vam donar amb el debat de la Llei de mesures fiscals i financeres; de fet, esmenes presentades pel nostre grup parlamentari, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, fixaven tota una sèrie de mesures que haurien incorporat en el pressupost de la Generalitat 1.000 milions d'euros addicionals en la partida dels ingressos i haurien quadrat; aquests números que no els van quadrar el mes de febrer, els haurien quadrat ara, el mes de març. Però aquesta oportunitat, malauradament, la van deixar passar, i ara només queda un camí, i aquest camí és el que marca precisament aquesta moció: han d'elaborar un programa d'adequació pressupostària, han d'elaborar-lo en els terminis i, en definitiva, en el *timing* que aquí es precisa des d'un punt de vista de treball rigorós i seriós.

Just en aquest punt sí que hem introduït dues esmenes. Una primera esmena, en què el que, diguéssim, subratllem és que no es prengui cap mesura de reducció lineal de les remuneracions al personal al servei de la Generalitat de Catalunya. El que volem és això, que no es prengui cap mesura. Si existeix un pressupost, existeixen uns ingressos, existeixen unes despeses, és incompreensible com després d'haver aprovat aquest pressupost es modifiquen partides com la del capítol I, de personal, d'un dia per l'altre, amb reduccions, sense haver fet un programa d'adequació pressupostària, evidentment, i havent deixat passar el tren, com deia abans, d'una política fiscal molt més progressiva, que és la que vam proposar amb la Llei d'acompanyament d'ahir mateix.

I finalment hem presentat una segona esmena, que també ens agradaria que fos tinguda en compte. L'asfíxia financera que pateix en aquests moments la Generalitat de Catalunya té un origen, i aquest no és altre que el dèficit fiscal: 16.000 milions d'euros que es recaptin aquí, que marxen i no tornen. I aquí hi ha l'eix

del problema, aquí hi ha realment l'arrel del problema que patim. Podem adaptar pressupostàriament, podem portar determinades figures impositives, com l'impost de la banca, que era un dels que ahir proposàvem i va ser rebutjat, etcètera. Però l'arrel la trobem aquí. I també la solució la trobem aquí.

Entenem, doncs, que en aquesta línia no cal perdre-hi més temps. La situació del país és crítica, la situació financera de la Generalitat és crítica. I, per tant, l'únic que val en aquests moments són solucions contundents, i aquesta no és altra que el concert econòmic, o el pacte fiscal basat en el concert econòmic. I precisament en aquesta línia és el que demanem. S'ha fet una comissió d'estudi, va acabar els seus treballs a finals del mes d'octubre de l'any passat –per tant, parlem ja de pràcticament tres mesos–, hi han unes conclusions aprovades i ha d'haver-hi un ple monogràfic per acabar de bastir les característiques d'aquest concert econòmic per portar-lo a Madrid. Doncs vingui, som-hi –som-hi–, no cal perdre més temps. Asfíxia financera, i la situació del país no s'aguanta. I, a més a més, amb mostres dia rere dia de deslleialtats continuades des del Govern espanyol, bé en l'època del PSOE, bé en l'època d'ara, amb el PP. Per tant, això, o ho arreglem des d'aquí o ens acabarem d'asfixiar i, en definitiva, desapareixent com a país. Per tant, en aquesta línia és on hem proposat aquesta segona esmena per ser tinguda en compte conjuntament amb la primera, en què fem esment dels sous –per tant, al capítol I– del personal de la Generalitat de Catalunya.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Boada.

Joan Boada i Masoliver

Gràcies, senyora presidenta. Senyor conseller, senyores diputades, senyors diputats, bé, parlem de la qüestió econòmica, i ja vaig dir quan discutíem el tema pressupostari, i posteriorment, que aquests pressupostos ja no tenien cap credibilitat, no? Posteriorment, les xifres macroeconòmiques han demostrat això que ja els explicava. Cap credibilitat perquè no compleixen cap de les xifres macroeconòmiques, i tampoc compleixen res que faci referència a tota l'activitat, poca activitat, impositiva, i a més a més injusta, no?, pel que fa referència a l'impost sobre la malaltia o pel que fa referència a l'impost turístic, tot i que el senyor Oriol Pujol –segur que haurien d'intentar que estigués més informat per no desinformar la població– deia a la ràdio que es recaptarien no sé quants milions d'euros. Ha hagut de sortir el conseller Mas-Colell a explicar-li que no, perquè una s'aplica a partir de juny i l'altra a partir de setembre-octubre. Perdoni, novembre. Poca credibilitat..., que ni el president del grup parlamentari sàpiga com funciona l'activitat pressupostària que feia un moment s'havia aprovat. Però bé, això és la realitat d'aquest Govern i del grup que li dona suport, no?

Deia que els pressupostos anaven al fracàs, però també el model que vostès implanten, Convergència i Unió i el Partit Popular, no? Vostès han volgut repetir contínuament que davant d'una situació de dèficit fiscal el millor sempre és reduir la despesa perquè això envia un senyal al mercat que les coses s'adreçaran i, per tant, els empresaris començaran a invertir de nou perquè confien en un millor futur. Fracàs. Ni el crèdit ha fluït ni els empresaris han invertit, i la situació és de recessió econòmica constant.

Fins i tot ens porta a fallàcies repetides mil i una vegades, com la que un estat s'ha de comportar com una família. Quina bajanada! O obvien els principis elementals de la macroeconomia, i el senyor Mas-Colell això ho hauria de saber, tot i que la seva especialitat és la micro; deu ser per això. Per exemple, que els empresaris inverteixen si tenen expectatives reals de negoci. És que això és la primera normativa que deuen saber vostès, els economistes, no? Ho sabem fins i tot els que ens dediquem a la política; imagina't els economistes, no? Vostès creuen que els empresaris invertiran amb una economia en recessió? Jo crec que no. Els empresaris invertiran amb una economia expansiva, no pas amb una economia en recessió, perquè l'expansiva té més oportunitats de negoci i de benefici, que és el que busquen.

Cada retallada –cada retallada– empitjora els comptes públics a causa del doble efecte que vostès coneixen, de la caiguda de la recaptació i alhora l'increment de la despesa per atur. Saben que les retallades salarials dels treballadors públics contrauran encara més la demanda i faran que moltes persones es quedin cobrant cinc-cents o sis-cents euros. I a més ara els amenacen amb un 2 per cent més, a més del 3 per cent. Per cert, el Govern d'esquerres va reduir i retallar un 5 per cent obligat, evidentment, per un decret llei del Govern central. En canvi, vostès ho han fet voluntàriament. El 3 i el 2. Voluntàriament. Ningú els hi obliga, és una decisió pròpia i exclusiva de Catalunya. L'altra era a nivell estatal.

Jo em pregunto: si saben que les retallades produeixen recessió econòmica, si saben que la reforma laboral no crearà ocupació, com deia el senyor Mena fa pocs dies, si són conscients que el dolor que produeixen a les persones és estèril..., em pregunto, ens preguntem, molta gent es deu preguntar, per què ho fan. Tot això que acabo de dir, vostès ho confirmen! Ho han confirmat en públic i en privat. La pregunta que es deuen fer els ciutadans i les ciutadanes d'aquest país és: per què ho fan? Per ideologia. Convergència i el PP conformen aquesta dreta liberal que participa en aquesta idea –escoltin bé– d'aprofitar la crisi per eliminar les úniques resistències que queden contra aquest capitalisme financer i salvatge que domina. Eliminar el sector públic i els seus treballadors, els drets laborals i socials, i els sindicats, com avui el senyor Luna ens recordava. Comparteixen els mateixos objectius. Fins i tot es posen d'acord per indultar –escoltin bé– un polític empresonat per corrupció. Recorden el senyor Servitje, d'Unió Democràtica de Catalunya, condemnat a quatre anys i mig per malversació de fons públics? I aquest és el servei que deu fer el senyor Duran Llei-

da a Madrid. Deu ser un dels pocs serveis que fa al Congrés de Diputats: treure de la presó els seus afiliats condemnats. Quin missatge donen a la ciutadania, senyors de Convergència i Unió i del Partit Popular? Quin missatge donen a la ciutadania indultant un corrupte?, un polític corrupte d'Unió Democràtica a l'època del Govern del senyor Jordi Pujol.

Nosaltres diem que hi ha alternatives, i no ens cansarem d'explicar-ho. Cal cercar inversions que generin estalvi a la despesa corrent, a l'estalvi energètic, a l'impuls de les TIC, i ho diem. En l'actual situació econòmica existeixen oportunitats que ni tan sols generen més deute a curt termini, potser sí en els primers mesos, i arrencarien aquell cercle virtuós que els hem explicat vint vegades de reactivació econòmica, confiança dels mercats i capacitats internes de retorn del deute. I el deute generat a curt termini és compensat per un increment de l'activitat econòmica que fa que la millora permanent dels comptes públics superi el cost dels interessos del deute. Això ho diem no només Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida, sinó molts economistes, aquells economistes que vostès varen vetar que vinguessin aquí a aquest Parlament a explicar-nos què és el que pensaven sobre aquesta situació.

I a més a més caldria una pressió fiscal europea, no?, que permetés un nivell de despesa pública similar a l'europea.

La presidenta

Senyor diputat, vagi acabant.

Joan Boada Masoliver

I acabo. I la lluita contra el frau fiscal, que no ens cansarem de repetir que vostès tampoc hi fan absolutament res. Lluita contra aquesta fallàcia que no hi ha alternativa. Hi ha alternatives i hi ha països que les porten a terme.

Amb relació a les nostres esmenes –i acabo–, no estem d'acord amb els punts 5 i 6, ja que el seu redactat accepta les retallades fetes per Convergència i Unió als treballadors públics, i nosaltres les trobem inadmissibles, injustes. No les podem acceptar de cap de les maneres. I per això afegim un nou punt que vagi en la línia contrària del Govern. O sigui, a l'estil de Finlàndia. Volen una altra alternativa? Aquí en tenen una altra: no reduir el salari dels treballadors públics i fomentar, evidentment, el sector públic per sortir de la crisi.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre senyor Josep Maria Llop.

Josep Maria Llop i Rigol

Molt honorable presidenta, il·lustres diputats, honorable conseller..., bé, primer permeti'm dir-li, senyor Bo-

ada, que... És clar, jo quan el sentia em semblava que estàvem davant d'un discurs del senyor Hugo Chávez, no? (*Remor de veus i rialles.*) I, amb tota franquesa, no sé si a Catalunya hem d'aspirar a anar en aquesta direcció.

La veritat és que el que debatem és una moció subsegüent a una interpellació, una moció que, permetin-me que els ho digui, és una moció que jo crec que està molt ben presentada, que a més a més és d'una finesa tècnica exquisida, que a més a més fa gala d'una excel·lència intel·lectual que jo crec que honora la presentació d'aquesta moció, una moció que és subsegüent a una interpellació, però una moció que nosaltres, amb tota franquesa, no podem acceptar.

I no la podem acceptar perquè hi ha errors de fons i de principis que considerem que no s'adiuen amb el que en aquests moments convé a aquest Parlament. Permeti'm, en aquests moments, que li posi damunt de la taula algun dels elements que fan que aquesta moció, al nostre entendre, no pugui ser acceptada.

En primer lloc, com vostès saben, tenim una situació crítica de la nostra economia, una crisi econòmica que saben que és europea, que és mundial, que també és espanyola i és també catalana. Per tant, hi ha responsabilitats que corresponen al Govern de Catalunya, al Govern anterior. També a l'actual, si fa bé o no fa bé la seva feina. Però hi ha unes responsabilitats molt clares, encara molt recents, del Govern de Catalunya anterior i unes responsabilitats, també, del Govern anterior de l'Estat espanyol.

En aquest sentit, no és que vulgui posar el dit a la nafra, però sí que hem de fer memòria d'algunes situacions que es produeixen actualment. Vull dir, estem amb un dèficit d'un 4,86 per cent, un dèficit que és molt important, a l'entorn dels 8.000 milions d'euros. Sense aquest dèficit, segurament molts dels ajustaments pressupostaris que en aquests moments patim no els hauríem de patir. Sigui dit de passada que aquest dèficit vostès deien que era molt menor. En realitat, la Intervenció de l'Estat ha dit que hi ha el que hi ha, no? Bé, en un moment de franca davallada dels ingressos vostès anaven tirant de beta i anaven gastant, i anaven generant més dèficit. I això ens ha situat també on estem: en un endeutament altíssim, de 6 milions d'euros diaris en concepte d'interessos, la tercera partida del pressupost de la Generalitat. Per tant, una situació complicada. I permeti'm: 759 milions d'euros que no hi són, en el pressupost de la Generalitat. D'acord? Uns 759 milions d'euros que hi haurien de ser i que no hi són. I vostès segurament van suggerir al Govern anterior que els pagués, però tenien la possibilitat d'exigir que es paguessin i no es van pagar..., i una disposició addicional tercera. Tot això fa que la situació econòmica de la Generalitat sigui especialment crítica en el context actual, que també és de crisi econòmica.

Per tant, hi ha un conjunt de situacions que es produeixen que són responsabilitats massa recents, molt recents, dels governs anteriors, tant de l'Estat com de la Generalitat de Catalunya.

I ara permeti'm que li digui... És clar, aquí, en aquesta moció, es demana que d'alguna forma es refaci aquest

pressupost, que es tinguin en compte les dades macroeconòmiques. Molt bé. Però és que, és clar, aquest pressupost, que com vostè deia, senyora Martínez-Sampere, s'havia de presentar el 10 d'octubre, s'havia de fer d'acord no amb les dades últimes que apareixen a no sé quin organisme internacional, que són molt vàlides, sinó en base a aquelles dades que es poden utilitzar legalment, i les dades que es poden utilitzar legalment són aquelles que es deriven del Consell de Política Financera. I aquestes dades, escolti, són de l'11 de juliol. Ves per on, vostès preveïen un creixement del 2,4 per cent. I, bé, amb aquestes dades s'havia de fer un pressupost que ja es veia que no responia a la realitat. I per això una sèrie de comunitats autònomes el mes d'octubre van demanar en aquells moments al Govern del PSOE: «Facin vostès un consell de política fiscal i financera que actualitzi aquests quadres macroeconòmics perquè permetin realment ajustar la situació a la realitat», perquè ja es veia que no. I vostès, per la raó que sigui –no voldria pensar que fos per les eleccions, ni voldria pensar que fos per altre motius– van decidir no fer-lo. I vostè, vinga i vinga, demana que es faci el pressupost el dia 10 d'octubre. I això no podia ser. I ja aquí, en una comissió d'economia, el conseller Mas-Colell li va dir: «Escolti...»

La presidenta

Senyor diputat, haurà d'anar acabant.

Josep Maria Llop i Rigol

Només un minut i acabo –un minut i acabo. Li va dir que de fet hi hauria un conjunt d'incerteses molt grans, en aquest pressupost. I sap què? És clar, sap que hem estat en cicle electoral, i la major part dels ingressos que es produiran en aquest pressupost són ingressos que vénen de l'aprovació el proper 30 de març, divendres 30 de març, del pressupost de l'Estat.

Per tant, vostè pot demanar el que consideri oportú, només faltaria, però ha d'entendre que, si els elements principals dels nostres ingressos, que són l'aprovació dels ingressos de l'Estat, no s'han produït, no hi ha aquest pressupost aprovat..., vostè comprendrà que en aquests moments no podem estar en una contínua revisió de pressupostos.

Dit això, no tingui..., no hi pateixi pas, no tingui cap dubte, hi haurà tota la informació, i informació abans del 30 de juny, de quina és la situació que s'ha produït. I, per tant, doncs, no tingui cap dubte, senyora Rocío Martínez-Sampere, que això es produirà i amb tota transparència, amb llum i taquígrafs, com no podia ser d'altra manera.

Però entengui que en aquests moments no podem donar suport a una mesura que el que farà o el que pretén és senzillament canviar el pressupost.

Moltes gràcies, senyors diputats.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula l'excel·lentíssim senyor Alfons López Tena.

Alfons López i Tena

Moltes gràcies, molt honorable senyora presidenta. Il·lustres diputades i diputats, honorable membre del Govern, la nostra intervenció anava a ser respecte a allò que s'ha presentat. I, per tant, ja anuncio ara que donarem suport a aquesta iniciativa, amb els últims retocs que s'han fet d'acordar esmenes.

Però, clar, no puc estar-me'n, després de la intervenció del representant de Convergència i Unió, de manifestar la nostra perplexitat. Perquè de què estem parlant aquí? D'un govern que..., afortunadament això no és un estat independent, diria, perquè, clar, si no, vostès no estarien com a Grècia, no?, sinó que vostès estarien directament com a Vanuatu, perquè no són capaços de presentar els pressupostos, no són capaços de presentar els pressupostos en termini, no són capaços de presentar-los abans que acabi l'any, ni d'aprovar-los, no són capaços de fer una previsió macroeconomia, sinó falsa, assumint que és falsa; el dia següent d'aprovar-los diuen que continuen sent falsos, i ara continuen dient que també seran falsos, que dóna igual el que acordi aquesta cambra, si ho acordés, perquè també tindrem uns pressupostos falsos.

Escolti, senyor Mas-Colell, a banda de maquillar comptes, a banda de produir falsificacions comptables, sap fer alguna cosa? Perquè vostè és el responsable d'haver fet això. Vostè ara no s'escudi, el representant de Convergència i Unió, en el fet que en això estan parlant de la previsió feta pel Consell de Política Fiscal i Financera per part del Partit Socialista Obrero Español. Vostè és el responsable d'incloure en la liquidació del pressupost de l'any 2011 unes quantitats no cobrades. Que vostè considerarà, i molts grups d'aquesta cambra, que efectivament existeix el dret, per part de la Generalitat, a rebre els diners a què es va comprometre l'Estat en la Llei de pressupostos. Però això no ho pot incloure com a quantitat cobrada, perquè, si ho inclou com a quantitat cobrada, el que està és també falsificant el dèficit, un dèficit que ha acabat en el 3,7 per cent.

Per tant, si els seus comptes són d'aquesta mena, què vol que li digui?, aprovin el que els doni la gana. Els mercats ja tenen en compte quin és el grau de falsificació comptable, quin és el grau d'incompliment de les normes, quin és el grau d'allò que en una societat s'anomenaria «delicte societari» que vostès estan complint. Per tant, intentin col·locar diners en els mercats i en els particulars fent una piràmide Ponzi..., en la qual acabaran en la més absoluta de les ruïnes, per la seva incompetència; no s'escudi en el Govern socialista, que ja ha acabat a Espanya.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per fixar la seva posició, té la paraula, en primer lloc, en nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Bueno, presidenta, *conseller*, diputados, diputadas..., bueno, la capacidad de este diputado para aumentar sus cotas de perplejidad..., cada Pleno, pues, aumentan exponencialmente, de verdad. Es que, de verdad..., es que no hace ni un mes que aprobamos un presupuesto, de verdad. Vamos a reflexionar; hagamos una especie como de acto de fe colectivo. No hace ni un mes que aprobamos unos presupuestos, no hace ni un mes, y estamos pidiendo actualizar el escenario macroeconómico. Pero ¿dónde estamos?

Yo siempre digo que este Parlamento bascula entre el infantilismo y la incompetencia, de una forma... Y esta vez se ha equilibrado –se ha equilibrado–, porque realmente escuchar al *conseller* de nuestro Gobierno, veinticuatro horas después de aprobar un presupuesto, cambiar el escenario macroeconómico sobre el cual se fundamenta..., yo no quiero poner ningún paralelo de ningún otro país del mundo, pero yo, sinceramente, no conozco..., o sea, me cuesta imaginar que eso pase en ningún otro sitio del mundo. Yo ya sé que nosotros somos muy originales, pero ¿hasta tal punto?

Pero eso es una evidencia. Recordemos un poco y pongámonos en antecedentes. Este Gobierno no aprobó los presupuestos en octubre porque le faltaba información; retrasó su aprobación hasta febrero –presentación en enero, aprobación en febrero–, donde ya se conocían algunos datos que hacían imposibles las previsiones de este presupuesto: un crecimiento del 0,8, una reducción muy mínima del desempleo, un aumento moderado del consumo. Ya se sabía que estos datos eran incorrectos. Y no solo no se fue capaz de modificar el presupuesto, sino que además se ha sido incapaz de modificar la Ley de acompañamiento, que podía haber, digamos, cubierto las desviaciones que el presupuesto evidenciaba. Y no es una opinión política, sino la opinión formulada por los propios miembros del Gobierno, no solo con datos macroeconómicos, sino con medidas concretas: la reducción del 3 por ciento del sueldo de los funcionarios y los servidores públicos, funcionarios no, servidores públicos.

Entonces, ¿por qué no se aprovechó...? (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Ayer, tuvimos –ahora acabo, presidenta– la oportunidad, ayer, de modificar o de corregir el desvío de los datos macroeconómicos y compensarlo a nivel de ingresos, y no se ha hecho. Es de una irresponsabilidad..., no ya el infantilismo de hacer una rueda de prensa para camuflar y desviar la atención con una cortina de humo, con las balanzas fiscales..., algo que ya es tan ridículo –es tan ridículo–, cuando tenemos un escenario catastrófico macroeconómico.

¿Pero dónde quieren ustedes llegar? Asuman su responsabilidad. Dejemos de bascular entre el infantilismo argumental e intelectual y la incompetencia política, y situémonos en la racionalidad intelectual y en la competencia política. Porque estoy convencido de que el conjunto de ciudadanos de nuestra comunidad se lo agradecerá, no sé si los medios de comunicación, no sé si es su objetivo político, pero que, desde luego, el bienestar de esta comunidad depende de que uste-

des de una vez por todas se tomen en serio que están gobernando una comunidad y no haciendo una transición nacional hacia el abismo.

Que, por cierto, vamos a apoyar toda la moción, excepto el punto número 6.

Gracias, presidenta.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor José Antonio Coto.

José Antonio Coto Roquet

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, el Partit Socialista demana el que ha estat incapaç de fer durant set anys de govern a Catalunya i gairebé vuit anys de govern al conjunt d'Espanya.

El Partit Socialista demana que es refaci el quadre macroeconòmic dels pressupostos de la Generalitat de Catalunya. El mateix Partit Socialista que es va presentar a les eleccions generals del 2008 amb el lema «Por el pleno empleo» i que al final ha acabat deixant més de 5 milions d'aturats. És aquest el Partit Socialista que ara ens demana que es refaci el quadre macroeconòmic, demana previsions realistes i encertades.

El mateix Partit Socialista que, amb el seu ministre de Treball, o potser seria més adient ministre de l'atur, i que està assegut en aquest Parlament, prometia, assegurava durant anys que no superarien els 4 milions d'aturats i va acabar deixant més de 5 milions d'aturats. Aquest mateix Partit Socialista ara ens demana previsions realistes i encertades.

El mateix Partit Socialista que el 22 de desembre de l'any 2011 deia que el dèficit al conjunt d'Espanya seria com a màxim del 6 per cent, ho prometia i ho assegurava, i resulta que al final han deixat un forat ocult de més de 25.000 milions d'euros i un 8,5 per cent del PIB en dèficit. Aquest mateix Partit Socialista demana ara previsions encertades i realistes.

El mateix Partit Socialista que quan va deixar la Generalitat de Catalunya deia que el dèficit era del 2,4 per cent del PIB, i al final resulta que era del 4,2 per cent del PIB. Aquest mateix Partit Socialista demana ara previsions encertades i realistes.

El mateix Partit Socialista que no reconeixia la crisi i que quan la va reconèixer va dir que ja sortíem de la crisi, i tot el dia ens prometia i deia que hi havia brots verds, ara és el que ens diu..., és el Partit Socialista que ens demana, que ens exigeix previsions realistes i encertades.

El mateix Partit Socialista que deia contínuament que mai faria cap retallada social i que va acabar congelant les pensions, retallant un 5 per cent els sous dels treballadors públics i eliminant el xec nadó, és el Partit Socialista que ara ens demana previsions realistes i encertades.

El mateix Partit Socialista que ens deia que aquest any 2012 l'economia espanyola creixeria un 2,3 per cent, i tots hem vist tots els estudis i previsions d'organismes internacionals i del mateix Banc d'Espanya que diuen que com a mínim l'economia espanyola decreixerà un 1 per cent, és aquest el Partit Socialista que ara ens demana previsions encertades i realistes.

Per tant, senyora Martínez-Sampere, la pregunta: per què demanen ara el que van ser incapaços de fer vostès durant vuit anys de govern?, per què ho demanen ara?

Miri, senyora Martínez-Sampere, tothom sap que parlar de socialisme és parlar de dèficits ocults; tothom sap que parlar de socialisme és parlar d'atur massiu; tothom sap que parlar de socialisme és parlar d'un estancament profund de l'economia. Per tot això, senyora Martínez-Sampere, el Partit Popular no donarà suport a la seva moció.

Senyora Martínez-Sampere, escoltar un socialista parlar d'economia sona a broma, atès el que vostès han fet quan han tingut la responsabilitat de governar.

I, miri, evidentment que, un cop es coneixen les previsions de la Comissió Europea, les oficials –que de la Comissió Europea vam conèixer les previsions el 23 de febrer, i recordi que els pressupostos de la Generalitat van ser aprovats el 14 de febrer–, i un cop conegudes les previsions dels pressupostos generals de l'Estat, que van ser conegudes fa dos dies, evidentment, un cop conegudes, el Partit Popular de Catalunya exigirem al conseller Mas-Colell que s'adaptin els pressupostos d'acord amb les previsions oficials que es van conèixer el 23 de febrer de la Comissió Europea i fa dos dies dels pressupostos generals de l'Estat.

Senyora Martínez-Sampere, nosaltres, el Partit Popular de Catalunya, estem compromesos a dir la veritat i a fer previsions realistes. I això mateix li exigirem al conseller Mas-Colell.

El que pot tenir per segur que no farà el Partit Popular és ciència-ficció pressupostària, que és del que vostès són experts. Vostès, els socialistes, han demostrat sobradament estar i ser els campions de la Champions League en ciència-ficció pressupostària.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la il·lustre senyora Rocío Martínez-Sampere.

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Sí; moltes gràcies, presidenta. Conseller, senyores i senyors diputats... Deixi'm dir-li, presidenta, que hem transaccionat l'esmena 1 d'Esquerra Republicana, la 1 i la 2 d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa, i que també es subsumeix la 1 de Solidaritat per la Independència, de tal manera que el punt 6 quedaria: «No prendre cap mesura de reducció de les

remuneracions del personal al servei de la Generalitat de Catalunya.»

Les altres esmenes, d'Esquerra Republicana, no perquè no sigui un tema important, sinó perquè són dos temes diferents, i d'Iniciativa, no les acceptaríem.

Pel que fa als altres grups, deixi'm dir-li, senyor Coto, que jo no he tingut molt clar..., tota l'estona deia: «Ens demanen...» Entenc que parla també vostè en nom del Govern de Catalunya. I, per tant, li demanaria simplement una mica de prudència, perquè aquest Govern va prometre que reduiria l'atur a la meitat. De moment, l'únic que tenim és cada dia més atur a Catalunya.

I, en segon lloc, no ho sé, si podem parlar d'economia..., en pot parlar tothom que en sàpiga una mica; però, si parlem de jocs de números, el que ha canviat tres vegades de previsions és el Govern Rajoy a Madrid en un mes que fa que governa. I, per tant, una mica de prudència, si us plau, senyor Coto. (*Remor de veus.*)

En tot cas, senyor Llop, amb la mateixa cordialitat que vostè m'ha tractat a mi, deixi'm dir-li que m'he sentit molt afalagada amb això de «finesa intel·lectual», no m'ho havien dit mai des del faristol del Parlament, i li ho agraeixo. I amb la mateixa cordialitat, deixi'm dir-li que sap què passa?, que vostès fa un any que governen, a molts se'ns està fent etern, aquest any, i jo crec que també a molts ciutadans de Catalunya, però és que com fa un any que governen seria convenient que deixessin la cantarella de l'incompliment del dèficit per part del Govern d'esquerreres. Perquè sap què passa? Que s'han liquidat les dades del seu dèficit. I vostès no només s'han desviat més del que es va desviar l'anterior Govern, sinó que han fet nivells de dèficit similars. La diferència és que vostès han fet les retallades que han fet, han deixat el país com està, i nosaltres, en canvi, vam mantenir la cohesió social d'aquest país, que és el principal actiu econòmic i social que té Catalunya. (*Remor de veus.*)

Vostè sap, senyor Llop, tan bé com jo, que nosaltres hem intentat, hem volgut pactar amb vostès aquesta moció. Estàvem disposats a rebaixar alguna de les exigències en nom del consens, perquè entenem que la transparència democràtica, explicar el que volen fer, és necessari. I vostè no ha volgut pactar perquè ha preferit la comoditat del seu pacte amb el Partit Popular que la naturalitat democràtica de venir a explicar-se en aquest faristol aquí al Parlament de Catalunya, que és on toca explicar-se.

Vostès continuaran fent onades successives de retallades, i no només les patirem, sinó que, a més a més, no tindrem l'oportunitat de debatre-les i explicar als ciutadans quines són. I això és simplement, deixi-m'ho dir així, inacceptable per la salut de la nostra democràcia.

Vostès estan en la seva petita guerra de posicions; però, saben què? No serveixen l'interès general dels ciutadans tampoc en termes democràtics de transparència i d'explicacions.

Moltes gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats.

(*Joan Boada Masoliver demana per parlar.*)

La presidenta

Senyor Boada...

Joan Boada Masoliver

Presidenta, per al·lusions i per demanar una votació separada.

La presidenta

Trenta segons.

Joan Boada Masoliver

Gràcies. Per les al·lusions..., miri, senyor Llop, avui aquest matí el nostre grup parlamentari ja ha estat comparat amb Cuba, Corea del Nord, se'ns ha dit feixistes, bolxevics i a la tarda només faltava Hugo Chávez.

Vostè ja ha acabat de reblar el dallonses, mostrant, vostè també, senyor Llop, com els altres membres del PP o de Convergència, un nivell intel·lectual baix. (*Remor de veus.*) Els meus...

La presidenta

Un moment, un moment...

Joan Boada Masoliver

Sí, acabo de seguida. Els meus i els del meu grup parlamentari d'allà on bevem i que expliquem aquí és del senyor Krugman o del senyor Stiglitz (*remor de veus*), premis Nobel; del senyor Galbraith, del senyor Costas, o, fins i tot, els recomano que llegeixin l'última compareixença de la Llei d'estabilitat pressupostària, on hi havia el senyor Tugores, el senyor Torrents, el senyor Roca, la senyora Etxezarreta, la senyora Borrell..., i veuran com hi ha una diversitat d'opinions sobre aquest tema d'aquí.

No sé jo què pensa el senyor Hugo Chávez de la crisi de Catalunya. Potser quan es recuperi tindrà la capacitat de dir-ho en algun dels seus programes televisius, però ara no ho sabem.

I demanem votació separada de la número 5. (*Veus de fons.*) Sí.

(*Pausa.*)

La presidenta

Procedirem a la votació d'aquesta moció, començant per votar el punt 5.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 40 vots a favor, 59 en contra i 24 abstencions.

I votem ara la resta de la moció amb la transacció incorporada.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 49 vots a favor, 58 en contra i 16 abstencions.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política energètica (tram. 302-00114/09)

Passem al darrer punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la política energètica. Presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'honorable senyor Antoni Fernández Teixidó.

(Pausa.)

Ja pot començar, senyor diputat.

Antoni Fernández Teixidó

Moltes gràcies, honorable presidenta. Honorable conseller, senyores i senyors diputats..., la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre política energètica en la darrera sessió d'aquest Parlament. De fet, conveníem, tant en la interpellació com en la resposta, senyor conseller, que la vocació fonamental d'aquest Govern i el seu pròxim repte i màxim objectiu és vèncer la crisi. O sigui, res mou tant la passió d'aquest Govern com vèncer la crisi. Vèncer la crisi vol dir fer dues coses, també: impulsar el creixement de l'economia i lluitar contra l'atur. Creiem que són els dos elements centrals de l'actuació del Govern ara: treure el país de la crisi, crear ocupació, impulsant el creixement de l'economia.

I ens va semblar oportú en el marc energètic prendre un conjunt d'iniciatives que ajudessin modestament, contribuïssin modestament a tirar endavant aquesta voluntat política, per part del Govern de la Generalitat de Catalunya.

El primer dels punts de la moció té a veure amb una de les palanques, justament, la presentació del Pla de l'energia i del canvi climàtic, fet en un marc d'un conjunt de plans més. Vull que les senyories retinguin que estem parlant del Pla de l'energia, que estem parlant de l'Acord estratègic Catalunya 2020, que estem parlant del Pla industrial, que estem parlant del Pla de l'emprenedor..., o sigui, és una palanca més del conjunt d'acció del Govern per vèncer la crisi. N'hi ha una més, i és aquesta voluntat del Govern de sotmetre –aquest és el primer punt de la moció– al tràmit d'informació pública el Pla de l'energia i canvi climàtic 2012 i 2020, en el termini màxim d'un mes.

A continuació, hi ha una proposta d'una sessió informativa de l'Icaen, davant de la Comissió d'Empresa i Ocupació, per presentar un primer balanç del Pla d'estalvi i eficiència energètica 2011-2014. I això ho volem fer amb un termini de dos mesos.

Hi ha un quart punt: presentar al Parlament les actuacions desenvolupades per seguir el Pla de garantia de la qualitat del servei del subministrament elèctric. I amb la voluntat de fer-ho amb dos mesos.

Crec, senyores i senyors diputats, que això es compadeix molt del que hem estat discutint en comissió. Per això ens ha sorprès alguna iniciativa, concretament la produïda per Iniciativa per Catalunya, en el sentit d'esmenar-ho en el seu conjunt, que ho respectem, només faltaria!, però ens ha semblat, diputats d'Iniciativa, que d'aquesta manera ens ajustàvem molt als desitjos del seu grup parlamentari, de tots els grups parlamentaris i de la nostra voluntat de presentar aquest conjunt d'iniciatives en terminis molt concrets i petits: un mes, dos mesos... –dos mesos–; no els clàssics sis mesos, conseller, habituals: sis, nou, dotze mesos..., no, un mes, dos mesos... –dos mesos.

I després el punt, diguem-ne, que ha tingut més debat durant aquests dies, que és el projecte Zèfir, que és aquest projecte Zèfir Test Station, que són –ràpid, per entendre'ns– els molinets de vent ubicats davant de l'Ametlla. I aleshores hem tingut un llarg debat sobre aquesta qüestió entre els grups parlamentaris.

Com hem quedat? Doncs, presentem al Ple una proposta de transacció sobre la nostra pròpia iniciativa, tancada amb el Grup Parlamentari Popular, tancada amb el Grup d'Iniciativa per Catalunya, amb el suport –cosa que agraïm especialment– del senyor Sabaté, que no tenia esmena, però, pel Partit Socialista de Catalunya, i tancat pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió que dona suport a la iniciativa del Govern.

I aquí vull fer un esment concret, precis –ja tindrem l'oportunitat de prendre partit quan ens toqui el torn–, aquesta transaccional s'ha escrit ratlla a ratlla amb els companys d'Esquerra Republicana de Catalunya; aquesta transaccional l'hem escrit, mot a mot, amb Esquerra Republicana de Catalunya.

Què ens demanaven, els companys d'Esquerra Republicana de Catalunya? Doncs, el que ens demanaven també Iniciativa, el Partit Popular, i també el Partit Socialista, podia estar d'acord amb aquesta línia: a l'hora de parlar de amb qui hem de negociar aquest conjunt de propostes que sortiran a l'entorn de la iniciativa, tinguem en compte les administracions locals com un element clau, i encara deien més: «aquelles administracions locals afectades».

I pensàvem, diputades i diputats, que teníem un acord. Aquest acord cau a última hora. Vull sentir els arguments, abans de pronunciar-me, per part d'Esquerra Republicana de Catalunya. Però sí recordar-li, al portaveu que utilitzarà ara el torn de la paraula, senyor Sanglès: mot a mot, línia a línia, parlat amb vostès.

I només quedava fora una consideració –ho dic per si hi estem a temps, diputat–, que això no es pot negociar amb totes les plataformes del territori, com vostès demanaven. Fixi's bé, demanàvem negociar-ho amb les administracions competents...

La presidenta

Senyor diputat...

Antoni Fernández Teixidó

Acabo, senyora presidenta. Ens demanaven fer-ho amb les administracions locals afectades. Fem-ho, però ja ens sembla que és un gra massa... –i que no s'adiu, em sembla a mi, senyor diputat, que no s'adiu amb aquesta voluntat d'Esquerra Republicana de Catalunya, del seny, de la coherència, de treballar conjuntament, d'apostar per les coses que són raonables–, que tot això es negociï també amb les plataformes del territori.

A mi m'agradaria, senyor Sanglès, que vostè fos tan amable de sumar-se a aquesta transaccional i que permetés tenir una visió de conjunt unida dels grups parlamentaris del Parlament de Catalunya a l'entorn d'un projecte..., atenció!, que va presentar ara fa dos anys, a bombo i platerets, el conseller d'Esquerra Republicana de Catalunya. Fent una gran campanya d'explicació, el senyor Huguet, i demostrant al territori els beneficis inherents d'un pla en el qual el tripartit hi posava totes les seves esperances.

I no entendria jo ara que els seus companys de partit, de partit del senyor Huguet es desdiguessin, senzillament perquè potser no acabarem negociant amb les plataformes del territori.

Gràcies, senyora presidenta; gràcies, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per defensar les esmenes, en primer lloc, en nom d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'illustre senyor Joan Herrera.

Joan Herrera Torres

Moltes gràcies, presidenta. Moció sobre energia, senyor Fernández Teixidó. I és sorprenent com una moció d'energia no pot parlar, si la fa Convergència i Unió, del cop de destrall més important que ha patit avui l'impuls, en aquest cas, d'una estratègia d'eficiència i estalvi, l'impuls de les renovables, que és el Reial decret 1/2012, aprovat pel Govern Rajoy.

I ho dic perquè s'han carregat d'un cop de destrall tot el règim de retribucions, el règim de renovables, i, sorprenentment, la moció del grup que dona suport al Govern –que, per cert, és un govern que també rep el suport del Partit Popular– no parla del Reial decret 1/2012 aprovat per Rajoy.

Per això hem plantejat que el primer que havia de fer aquest Parlament és pronunciar-se. I ho vam intentar fer a la comissió, amb una moció que vam traslladar a tots els grups. Vostès no van voler sumar-s'hi. I nosaltres tornem a insistir-hi: cal un pronunciament ferm amb el que és el sentit comú, que és que avui no ens podem carregar el règim de retribucions de les renovables, si no és que en el que estiguem pensant és més en les elèctriques, que han d'amortitzar els cicles combinats, que no pas en garantir, precisament, l'impuls de les energies renovables.

Segon punt que hem plantejat en la nostra esmena: el Parlament de Catalunya lamenta l'endarreriment en l'elaboració del nou Pla de l'energia i el canvi climàtic. Perquè, mirin, el senyor Fernández Teixidó parlava de dos mesos. Que generosos! Però, escolti'm, si en aquest Parlament hem aprovat que l'any 2011 el Govern havia de presentar el pla; si resulta que teníem un pla que simplement el que calia era continuar-lo. Però resulta que hem estat catorze, quinze mesos sense fer res. I, ho sento, en plena crisi econòmica, quan aquest país ha de fer els deures en aquesta matèria, quan tenim anys d'endarreriment, fruit del Govern anterior, de l'anterior, del teixit empresarial, de moltes raons, no?, és un luxe asiàtic el fet que hàgim estat quinze mesos precisament sense pla de l'energia. Per tant, jo crec que avui el que hauríem de fer és lamentar precisament aquest endarreriment.

Tercer punt. Plantegem que el Govern faci les gestions necessàries perquè el Govern central posi fi als coneixements com a «beneficis caiguts del cel». Els dic el que és: aquells beneficis de les elèctriques que per una mala regulació obtenen cada any 3.000, 4.000, 5.000 milions d'euros de centrals hidroelèctriques o nuclears ja amortitzades. Es parla molt del dèficit tarifari, però resulta que en aquest país ningú parla que les elèctriques reben cada any 5.000 milions d'euros per una mala regulació. Doncs, seria raonable que si parlem d'energia el que fem és aconseguir recursos d'aquells diners que treuen de més les elèctriques a favor de les estratègies d'estalvi i eficiència i de les renovables. Això hauria de ser un pronunciament ferm i clar per part del Parlament.

Hem dit que, a més, el Pla de l'energia mantingui com a mínim –i si volen anar més lluny, ja els ho dic, nosaltres els hi acompanyarem–, com a mínim, els objectius en reducció d'emissions i en estalvi i en percentatge de renovables que els que mantenia l'anterior pla. Perquè avui existeix una pressió, vostè ho sap tan bé com jo: la potència elèctrica instal·lada està per damunt de les necessitats de la demanda. I aquí s'està fent una política energètica i elèctrica en funció dels interessos d'aquells que han instal·lat més centrals de cicle combinat del compte, perquè amortitzin les centrals de cicle combinat; és així! I, ho sento, una política energètica d'un país –i tampoc la política energètica a nivell d'estat– no pot ser en funció dels interessos de les elèctriques que han d'amortitzar els seus cicles combinats, han de ser en funció dels interessos de país. I per això plantejàvem precisament que, com a mínim, es mantinguin els objectius en un escenari, a més, de pujada de preu dels carburants i en un escenari que no ho diuen els radicals –com ho deien?, els «chavistes», no?– d'Iniciativa, ho diu l'Agència (*veus de fons*)... –no, no, ho ha dit el senyor Fernández Teixidó, eh?–, ho diu l'Agència Internacional de l'Energia, que estem a les portes d'un escenari de *peak oil*, és a dir, de pujada del preu dels carburants.

Hem plantejat també que presenti en el termini d'un mes un impost sobre l'energia nuclear, perquè hi ha marge per fer-ho, perquè ho poden fer, si no és que són tan valents amb la salut, amb l'educació, però són tan..., sí, tan covards, eh?, amb els titulars de les nu-

clears. I ho plantejem perquè és possible, és factible i no apuja el preu de la llum, no afecta en res el preu de la llum.

Hem plantejat sumar-nos a les propostes sobre la compareixença de la responsable de l'Icaen aquí al Parlament; hi estem d'acord.

I hem traslladat també..., sobre la conveniència del projecte Zèfir, però nosaltres també creiem que s'ha de fer en consens amb el territori, amb el consens de les administracions i parlant amb tothom. I que, per tant, aquells elements que es puguin millorar, que s'han de millorar i que no suposin l'aturada del projecte, que des del nostre punt de vista és estratègic per aconseguir que l'energia..., no els molinets, no, que l'energia eòlica *offshore*, és a dir, aquella que no està ancorada en territori ferm, es pugui instal·lar precisament a Catalunya, perquè és el nostre gran problema, la nostra plataforma continental. I, per tant, entenem que aquest és un element estratègic i creiem que ha de tirar endavant, però que s'ha de fer amb sensibilitat amb el territori, amb sensibilitat social i amb sensibilitat ambiental.

I, per tant, entenem que aquells elements que es puguin millorar i que garanteixin a la vegada la viabilitat del projecte, doncs, s'han de tirar endavant.

Res més, presidenta; moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Marc Sanglas.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Presidenta, conseller, diputats... Senyor Teixidó, una primera rectificació abans de res: el meu cognom és Sanglas, no Sanglàs. Vull dir que, en tot cas... Cap problema –cap problema–, amb tota, diguem-ne, cortesia parlamentària.

Vostè em deia: «Lletra a lletra, mot a mot.» En els acords sempre falta una signatura, i mentre no hi ha la signatura l'acord no acaba de tenir la seva validesa. Però, en tot cas, entrarem amb posterioritat en aquest tema.

Deixi'm que ens posicionem sobre la totalitat de la moció que vostès ens porten al Ple, per les diferents coses que ens demanen..., hi donarem suport, ja li ho avanço d'entrada. El que trobem a faltar..., en tot cas vostè posava com a valor, feia èmfasi en els terminis curts, en terminis molt curts. Vostè juga amb avantatge: quan nosaltres hem demanat terminis curts en altres coses, desgraciadament ens hem trobat amb la negativa del Govern, i en altres ocasions també hem donat terminis més llargs, i també ens hem trobat amb negatives. Per tant, vostè juga amb avantatge respecte a nosaltres i, per tant... Però benvingut sigui; en tot cas, no ho criticarem.

Ara bé, sí que hi ha un seguit de qüestions que a nosaltres ens preocupen, com és el fet que tota la feina que

s'ha fet anteriorment en el Pla de l'energia vigent, en el Pla del canvi climàtic..., que curiosament està despareguda de la web del departament, no tenim constància que hi sigui a la web del departament i que, per tant, ens sembla que tota aquesta feina que s'ha fet anteriorment, que és aprofitable, que és revisable, evidentment, pel pas de temps i que, per tant, els mateixos plans presenten i proposen modificacions..., en tot cas, tenim la sensació que no s'ha aprofitat, aquesta feina. Nosaltres ja reclamem des de fa algun temps que hi hagi aquest Pla de l'energia; se'ns ha dit i se'ns ha ensenyat –però només n'hem pogut veure la portada– en alguna compareixença, però, en tot cas, entenem que el Govern ha omès algunes qüestions que a nosaltres ens criticava anteriorment.

Els recordo que aquest Parlament va aprovar el 24 de març del 2011 una moció que els plantejava presentar aquest pla precisament durant el 2011. Ha passat aquest termini, i no s'ha fet. Sabem que és complicada l'elaboració de qualsevol pla d'aquest tipus, sobretot si volem que hi hagi el màxim consens, i que, per tant, cal que es treballi conjuntament amb el món professional, amb el món preocupat per la matèria, i, per tant, ens sembla que tot necessita un cert temps per digerir. Ara, quan la situació era a l'inrevés, vostès ens criticaven que això trigava massa. Si fa o no fa, el Pla de l'energia que vostès ens presentaran d'aquí a un temps ha trigat el mateix que l'altre. Per tant, escolti, si valia o si val ara, també devia valer abans.

Per tant, doncs, des d'aquest punt de vista reclamar-li també que en el procés d'elaboració del document, que ja tindrem a bastament temps per veure'l, temps per comentar-lo i temps per valorar-lo, el que sí que..., els partits polítics de moment no en sabem res, els grups parlamentaris no hem tingut capacitat de participar en aquesta iniciativa. Entenem que del contingut ja en parlarem més endavant i que, per tant, no volem entrar-hi.

De la resta de qüestions que es plantegen, el tema de la sessió informativa sobre les funcions de l'Icaen, sobre el Pla d'estalvi energètic..., ens sembla correcte, correctíssim. Ens sembla que això ja és la funció del Govern; no hauríem d'aprovar al Ple del Parlament tot això. En tot cas, diguem-ne, el Govern té prou mecanismes per presentar i voler..., si vol comparèixer, presentar tota aquesta iniciativa i tota aquesta feina que està fent. Per tant, entenem que ho podia fer i, per tant, no calia aportar aquesta proposta.

Deixin-me que faci un incís també en altres temes que ens sembla important també que es tinguin en compte. Ja que parlem d'energia i que reclamem..., volem deixar palès des d'aquesta tribuna la nostra oposició al Decret 1/2012, de 27 de gener, del Govern estatal, pel que fa al tema de les primes de les energies renovables. Ens sembla que és un mal camí que ha encetat el Govern espanyol, segurament per pagar alguns favors, com es deia anteriorment.

Insistim també en la reclamació d'un impost nuclear. No ens cansarem durant aquest mandat de plantejar aquesta reclamació.

I finalment, i per entrar al punt en el qual no hem aconseguit generar suficient consens, manifestem des del Grup d'Esquerra Republicana, com no podia ser d'una altra manera, i malgrat que vostè ho vulgui presentar com una contradicció, que nosaltres hem defensat sempre i a bastament el projecte Zèfir. Deia: «El senyor Huguet el va presentar fa uns anys a bombo i platerets», nosaltres l'hem defensat, el seguim defensant, però entenem que el que falta aquí, com en molts altres projectes, i els ho hem reclamat en diverses intervencions i en altres intervencions, és major consens. Si algun d'aquests projectes, que són innovadors i, per tant, generen uns certs dubtes sobre la població..., cal treballar per evitar la preocupació de les persones respecte a aquests projectes. Si hi ha una preocupació sobre quines afectacions tindrà la pesca...

La presidenta

Senyor diputat, haurà de...

Marc Sanglas i Alcantarilla

Sí, presidenta, un segon. Si es vol saber quines afectacions tindrà sobre la pesca o quina és la contaminació acústica que pot produir, quina és l'afectació electromagnètica sobre el fons marí..., són un seguit de qüestions que, abans de tirar-ho endavant, cal resoldre per aconseguir el màxim consens. És cert, vostès han fet un gest, en part, de la proposta que els presentàvem i, en tot cas, els ho agraïm, però ens sembla que podíem i havíem d'haver anat a més.

Entenem que quan hi ha oposició a un projecte no cal escatir ni un sol minut ni un sol segon a dialogar amb tothom, amb totes les persones afectades, amb totes les persones que s'hi arriben a oposar, per intentar arribar al màxim consens en aquests projectes que són necessaris per al país.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el senyor Xavier Sabaté.

Xavier Sabaté i Ibarz

Moltes gràcies, presidenta; des de l'escó, per guanyar temps. Nosaltres hem presentat aquesta esmena referida al Decret 1/2012 del Govern del Partit Popular, conseller, senyores i senyors diputats, perquè entenem que és vital que aquest Parlament es pronunciï clarament contra un decret que sega literalment les possibilitats de desenvolupament de les energies renovables, també a Catalunya. I és una proposta no nova, perquè, senyor Fernández Teixidó, vostè deu recordar que en el Ple darrer vàrem presentar ja, en una moció que va defensar el meu company Jordi Terrades, un redactat similar, eh? Com vàrem presentar també –li ho dic perquè després, pels terminis que diu el seu punt 1...– una proposta perquè s'organitzés una segona convenció del canvi climàtic a Catalunya en el curs d'enguany. Els terminis ja corren, eh?, conseller. No és

un govern, aquest, que sigui massa procliu a complir els acords del Parlament quant a terminis, però li ho volem recordar també avui.

Mirin, aquesta esmena demana que rebutgem un decret que estableix una dependència més de Catalunya respecte dels poders econòmics i financers, que són les pitjors dependències potser; en aquest cas, la dependència energètica de grans corporacions que estan aconseguint la submissió de Catalunya i dels catalans i les catalanes als seus interessos. És un decret que propugna també la submissió als grans poders econòmics de l'energia de fora de Catalunya, conseller, senyores i senyors diputats. Un decret que impedeix a Catalunya i als catalans usar els nostres recursos energètics propis, infinits i nets, i ens subjuga als recursos perillosos, contaminants, finits i forans. I és un decret que impedeix a Catalunya i als catalans disposar de tecnologia pròpia, de l'energia i d'indústries que generin llocs de treball.

Per això creiem que aquesta esmena, senyor Fernández Teixidó, vostès l'haurien de reconsiderar, perquè segons les meves notícies, doncs, no hi pensen votar a favor, com tampoc no ho van fer fa quinze dies, i haurien de reconsiderar la seva postura.

I votarem la resta de la moció, malgrat que vostès no hagin tingut aquest gest de considerar ni tan sols aquesta moció –i perdonin que m'avanci a la seva explicació o a la seva rèplica.

I votarem també inclús aquest punt que es refereix al projecte Zèfir. No podíem fer-ho d'una altra manera. És un projecte d'investigació en energia eòlica de repercussió –ho hem dit en altres ocasions– mundial, i perquè Catalunya no pot perdre aquest tren i tenim en aquesta ocasió la possibilitat de ser capdavanters a nivell internacional, a més en unes terres del sud, les Terres de l'Ebre, que no han vist gaires projectes d'aquesta naturalesa al llarg de la seva història.

I, per acabar, els diré també, permeti'm, senyor Fernández Teixidó, que li digui que aquesta moció..., votem a favor dels altres punts, perquè ens sembla, amb tots els respectes, que és una moció de pissarí. En fi, no tracta els problemes, el moll de l'os dels problemes de l'energia en aquests moments. Vostès es limiten, s'han limitat, durant aquest any i tres mesos, a marejar una mica la perdiu, a dir que havien de fer un pla d'energia a Catalunya, que no els agradava el que teníem..., en fi, hem actuat sense pla, malgrat que vostès ja tenien un pla que els havia deixat l'anterior Govern, que havia estat aprovat per un amplíssim consens i que vostès haurien pogut seguir. En aquests moments, en fi, ja en parlarem, eh?, perquè aquest any que nosaltres..., jo crec que, en fi, almenys el nostre grup, però veig que també altres grups de l'oposició, potser els hem donat una mica de carta blanca o de..., en fi, una mica de benefici del dubte; doncs, s'ha acabat per la nostra part, ja els ho dic avui, eh? Nosaltres hem de parlar en aquest Parlament dels problemes veritablement importants de l'energia, que avui vostès no els tracten; hem de parlar del marc regulador; hem de tenir postura pròpia respecte a aquesta qüestió; hem de parlar de renovables. Hem de parlar de nuclears, quan

tot el món ho està fent i nosaltres no. Sempre, vostès, donen la culpa o la responsabilitat, en fi, al Consejo de Seguridad Nuclear, al Ministeri d'Indústria, etcètera. Nosaltres hem de tenir la nostra postura pròpia.

Esperem amb veritable interès aquest Pla de l'energia i canvi climàtic que vostès avui s'han compromès un cop més a tenir en el termini d'un mes. I, per tant, el dia 15 d'abril, si vostès no ens ho han donat, que esperem que sí, vindrem, senyor conseller, a la porta del seu departament, si em permet l'expressió, a veure si ens el faciliten d'una vegada.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la il·lustre senyora María José García Cuevas.

María José García Cuevas

Gracias, presidenta. Señoras y señores diputados, honorable *conseller*... El Partido Popular, como ustedes saben, mantiene desde el inicio de esta legislatura un especial interés en la reorientación de la política energética y del enfoque en ahorro y eficiencia energética en Cataluña.

A nuestro modo de ver, el anterior Plan de la energía presentaba carencias y enfoques erróneos que condujeron a un planteamiento muy poco realista. Como siempre decimos, solo partiendo de la realidad, de la información veraz, se pueden alcanzar las conclusiones acertadas que nos lleven a planificar o actuar correctamente, de acuerdo con el interés general de los ciudadanos, que en este caso es disponer de un suministro eléctrico suficiente, fiable y sostenible económica y medioambientalmente.

La primera realidad es que un plan de la energía para Cataluña debe admitir que el suministro eléctrico a este territorio se realiza dentro de la red eléctrica nacional. Cualquier análisis de la generación o del consumo de energía eléctrica en Cataluña aislado del resto de España queda fuera de contexto y nos puede inducir a conclusiones equivocadas.

Así sucede, por ejemplo, con la potencia renovable instalada. En el conjunto de España la potencia en régimen especial es ya del 34 por ciento, muy superior al 20 por ciento recomendado, lo que, unido a una absurda y descontrolada política de primas, que, lejos de incentivar el abaratamiento de estas energías, garantizaron hacer un buen negocio con ellas, nos ha llevado a la insostenible generación de más de 6.000 millones de euros al año de deuda por estas primas, lo que suma un déficit total de 30.000 millones de euros por renovables; un déficit que ahora entre todos tenemos que pagar, y es el que da lugar al inevitable Real decreto 1/2012, del Gobierno de España, que se ha visto obligado a aprobar en el marco actual de reducción urgente e inexcusable del déficit.

La política energética socialista ha ido evidentemente en contra de las propias renovables, lo que nos de-

muestra la importancia de tomar decisiones partiendo de la realidad, supeditando la política, el voluntarismo político, a la realidad técnica y a la capacidad financiera de la Administración.

En relación con los planes de ahorro y eficiencia energética, nos encontramos con la misma situación: una política de incentivos a la eficiencia que no tenga claras las prioridades y las capacidades financieras limitadas se verá abocada al fracaso.

Bajo este criterio, mi grupo presentó cuatro propuestas de resolución que pretendían enfocar la acción del Govern hacia los tres sectores donde las políticas de ahorro son más prioritarias y de mayor impacto: la edificación, el transporte y la industria, instando a incentivar en cada sector los métodos y técnicas de ahorro y eficiencia de mayor impacto, priorizando, por tanto, sectores y tipos de medida a incentivar.

Como nos expuso el honorable *conseller*, el Govern está trabajando en un nuevo plan de la energía que contendrá un plan de ahorro y eficiencia, que daría cumplimiento a estas resoluciones parlamentarias, siempre que se ajustaran a sus criterios.

Nos alegramos, por tanto, de que el grupo que da apoyo al Gobierno lo inste a compartir con los grupos parlamentarios, su enfoque y la aplicación de las políticas de ahorro y eficiencia y la planificación de las mismas, en el marco de este nuevo Plan de la energía, que entendemos, como he dicho, que tiene que contener los criterios expresados en todas las resoluciones parlamentarias aprobadas en este tema; en el caso y a iniciativa de mi grupo, hablamos de la Moción 8/IX y de las resoluciones 221, 222, 223 y 432/IX.

Por tanto, apoyaremos los puntos 1 y 2 de la moción.

También el cuarto punto de la moción que debatimos se ajusta a las prioridades en transporte y distribución de energía eléctrica que mi grupo expresó en la Moción, ya mencionada, 8/IX, por lo que también apoyaremos la oportunidad de una sesión informativa con el Govern.

Con relación al tercer punto de la moción, hemos introducido una enmienda dirigida a explicitar el necesario consenso territorial con el que un proyecto del nivel del Zèfir Test Station debe contar. Entendemos que el impulso de este proyecto debe buscar y negociar el apoyo de todas las administraciones locales involucradas, por lo que agradeceríamos la aceptación de nuestra enmienda, que pensamos que transmitiría tranquilidad y estabilidad al territorio en relación con este proyecto.

Gracias.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula l'il·lustre senyor Antoni Strubell.

Antoni Strubell i Trueta

Senyora presidenta, senyor conseller, Solidaritat votarà en abstenció aquesta moció, aparentment innòcua

i certament buida de continguts que una moció sobre canvi climàtic i energies renovables hauria de tenir. No podem simplement encomanar-nos a avançar el procés d'elaboració del Pla de l'energia i canvi climàtic 2012-2020, l'endarreriment del qual cal lamentar, i molt menys en el sentit que molt ens temem que pot acabar tenint amb les actuals majories.

Solidaritat, malgrat veure insuficient i mancada de definició la moció, vol aprofitar per fer una reflexió sobre el projecte experimental Zèfir, esmentat al tercer punt. I ho volem fer adreçant-nos al veïns de la coordinadora de l'Ametlla de Mar presents a la sala, als quals agraïm la seva presència.

Entre tots els veïns de Catalunya ens hem de conjurar en un acte d'honradesa i de valentia, perquè caldrà anar trobant llocs a la nostra geografia per a la instal·lació de múltiples enginys –el senyor Fernández Teixidó parla de «molins»–, bàsicament solars i eòlics, que ens assegurin el futur i el progrés. Hem de poder dir, com ho fa la cancellera Merkel, que les nuclears ja no tenen lloc a la nostra societat. I això només ho podem fer amb sacrificis i imaginació.

Per Solidaritat un aspecte bàsic d'aquest canvi de mentalitat és que l'energia no continuï essent, com segurament voldria el senyor Fernández Teixidó, cosa d'Endesa i dels seus accionistes. Cal començar a buscar fórmules, entre tots, que busquin la complicitat i l'interès de la població local en les instal·lacions generadores d'energies renovables, com passa a l'Aragó, com passa a Navarra, com passa a Escandinàvia, dels quals ens hem quedat tristament endarrere. Destruïm un paisatge, un generador d'energia neta? És una pregunta. En tot cas, segurament les poblacions les acceptarien més si se'n senten beneficiàries i participants i no víctimes i clients passius.

La manca de garanties i el precedent de les primes ens porten a l'abstenció en la moció d'avui.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per fixar la seva posició té la paraula, en nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Gracias, presidenta. Diputados, diputadas, *conseller*... Discúlpeme: *conseller*, diputados, diputadas, bueno, llamar «moción» a esta moción es decirle mucho. Pero, bueno, de todas maneras vamos a ir a por ella. Es una moción sobre energía y creo que usted no ha dicho «energía» ninguna vez, o una vez, me parece, una vez, y creo que de refilón. Mire, varios temas.

Vamos a votarla a favor porque realmente es un pequeño brindis al sol. Yo creo que su partido tiene que hacer algunas mociones y yo creo que a veces hay un cierto desdén a la hora de hacerlas, ¿eh? Pero, bueno, como es un tema muy importante, algunas, algunas cosas.

¿Saben ustedes dónde se puso el primer molino de producción eléctrica en toda España? En Cataluña. ¿Y sabe dónde estamos ahora mismo los catalanes en producción eléctrica? En el número 7.

¿Qué previsión había...? (*Veus de fons.*) ¡Sí! ¿Qué previsión había en el Plan de la energía 2006-2015? Estamos en el 2012; ustedes se han avanzado un poco para cambiarlo, ¿eh? Supongo que como los planes aquí sirven para nada, porque no se cumplen, pues, venga, hacemos uno con dos años de adelanto –tres años de adelanto, venga.

El año 2010 teníamos que tener –previsto– instalados unos 2.500 megavatios. Estamos en mil. ¿El objetivo 2015? Tres mil quinientos. ¿Qué nos ha pasado? Pues que el Gobierno tripartito no fue capaz de poner en marcha una política de generación eólica en Cataluña. ¡Son ustedes los responsables! Pero yo les escucho a ustedes a veces hablar y digo: «¿Pero de dónde han caído? ¿Dónde han estado encerrados en los últimos ocho años?» Porque parece que han estado secuestrados de la realidad.

Oiga, vamos a ver, ¿cómo que Cataluña puede perder el tren? No, Cataluña ya lo ha perdido. Y no es un problema de que se aplique ahora el decreto ley para suspender las primas eólicas, que se aplicará en todos aquellos parques que no estén construidos en diciembre de 2012. Es que el problema es que aquí tenemos ahora mismo en marcha, creo recordar, 128, de los cuales solo habrá un 25 por ciento ejecutados. ¿Cómo que nos va a privar de la capacidad de apostar...? ¡Haber apostado, hombre! ¿Pero qué les pasaba a ustedes para no apostar? ¿Qué pasa, que les molestaban los toros y los molinos de viento, para que no se identificase esto con ningún paraje quijotesco?

Tenían ustedes un problema, que es el no a todo. Y cuando uno dice no a todo –dice no a todo–, al final, cuando uno se quiere dar cuenta, se le ha pasado el arroz. Y en este caso a ustedes se les ha pasado la oportunidad de tener y de diseñar un modelo de producción eólica en Cataluña que nos situase en la vanguardia española y en la vanguardia europea. Son ustedes responsables.

Yo espero que este plan, el nuevo Plan de la energía que se desarrolle, sea más realista, y sobre todo que se tenga capacidad de decidir. A veces tenemos la capacidad de decidir, esta que ustedes tanto añoran; la capacidad de decidir. Y cuando uno es capaz de decidir y decide no hacer nada, pues entonces ese uno es un inútil. Pues, entonces, ante la inutilidad manifiesta de ser incapaces de estar a la altura de lo que significaba un *pool* energético que diese la capacidad de producción que...

La presidenta

Senyor diputat...

Jordi Cañas Pérez

...nos podría acercar –acabo, presidenta–, que nos podría acercar, entre otras cosas, al cumplimiento de los

criterios de Kyoto de producción de CO₂, pues decidimos no hacerlo. Pues, así estamos.

Yo espero que ahora este Gobierno sea capaz de decir sí, de no dejarse secuestrar por algunos, por el territorio, entre otras cosas, y piense en el bienestar del conjunto de ciudadanos de Cataluña.

Gracias, presidenta, diputados, diputadas.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té ara la paraula l'honorable senyor Antoni Fernández Teixidó.

Antoni Fernández Teixidó

Gràcies, honorable presidenta. Honorable conseller i senyores i senyors diputats... Ja m'agradaria, senyor Strubell, poder entrar en algunes consideracions respecte al que vostè intueix. Li agrairia molt que ho demostrés; en lloc d'intuir ho demostra i ens quedarem tots més tranquils. Però no tenim temps de dedicar-nos a aquestes petites coses –que són petites vostè ja ho admet i jo també– i passem de qüestió.

I, en canvi, sí que hem d'entrar en el contingut del que aquí hem vingut a abordar, que és justament una moció que vam presentar, producte, conseller, d'una interpellació. I aquesta és una qüestió referida clarament als diputats d'Iniciativa i al diputat Sabaté, que agraeixo, de veritat, la seva intervenció.

Crec que era en Nietzsche –n'estic segur– que deia que el mètode és precisament la conquesta més elevada de la humanitat. I tenia raó: el mètode és la conquesta més elevada de la humanitat. I exigeixo, els de-mano, els prego una mica de mètode. Clar que totes les mocions poden presentar tants punts com vostè vulguin, però varem tenir un debat, i el debat no va parlar del reial decret, i el debat no va parlar d'altres coses, que admeto, senyor Sabaté, i admeto, senyor Herrera, que és molt important. Però varem tenir un debat a tenor d'una interpellació, ens va contestar el conseller, varem escriure una moció i la sotmetem a vostès que es voti.

Aleshores, és interessant, senyor Sabaté, el punt cinquè que vostè ens presenta? Doncs, sí. Toca ara? Doncs, el que no toca és en aquesta moció. Ho va presentar el senyor Terrades l'altre dia, no va prosperar; tornem-hi –tornem-hi. Però, de veritat, és que hem de tenir algun mètode per abordar aquestes qüestions, perquè, si no, ens permet incloure un munt de coses que en definitiva no poden ser votades, perquè no han format part del debat. Malgrat tot, senyor Herrera i senyor Sabaté, agraeixo el to de la intervenció i agraeixo l'esforç que vostès fan amb la pretensió de millorar aquesta moció, que segur que, com totes, és millorable, però no ho podrà ser aquesta vegada.

Una cosa que li vull dir al senyor diputat Herrera..., sobre el tema del pla i el canvi climàtic, diu: «Però vostès per què no han partit de l'estupend Pla d'energia que tenia el Govern anterior?» (*Joan Herrera Torres intervé sense fer ús del micròfon.*) Bé, doncs, del no tan estupend (*rialles*), però tenien un pla, oi? Miri,

no sap com de sensible sóc, diputat Herrera, a aquesta qüestió, i li diré el perquè. Perquè era l'any 2003 quan aquest modest diputat, fent de conseller d'Energia, presentava un pla que creia que era bo, que va merèixer el vistiplau de tots els grups parlamentaris, i quan va arribar al tripartit..., desat. És a dir que allò que ara vostès ens plan... Desat. (*Veus de fons.*) Sí, Nadal, sí, desat. És allò que vostès ens plantegen ara: «Però com és que no han aprofitat el nostre pla?» Doncs, a mi em sap greu, i hauria desitjat segurament que haguessin aprofitat el meu, però entenc perfectament que el Govern digui: «Miri, de la mateixa manera que aquell no era el millor pla –el Govern anterior, eh?–, tampoc ho era l'altre, anem a un pla nou i anem a mirar d'escurçar els terminis. Atenció, varem tenir pla de l'energia dos anys després...

La presidenta

Senyor diputat...

Antoni Fernández Teixidó

Acabo, senyora presidenta...

La presidenta

Les esmenes...

Antoni Fernández Teixidó

...dos anys després, no els mesos que portem ara, dos anys esperant el seu pla, i amb molta modèstia i amb molta esperança desitjant que vostès algun dia el presentessin.

I acabo, senyora presidenta, només contestant la iniciativa d'Esquerra Republicana de Catalunya. És veritat, línia a línia, mot a mot, diu: «Però no ho vam acabar de signar.» D'acord, ja ho admeto, això; però la pregunta, senyor Sanglas –disculpa per l'accent–, és, del to que vostè ha emprat, moderat, tranquil, reflexiu, raonable: no en té prou que li diguem des del grup de la majoria i amb tots els grups de la cambra «consensuarem aquest pla»? No en té prou? O vostè necessita picar l'ullet a les plataformes del territori? (*Remor de veus.*) Necessita picar l'ullet a la plataforma del territori? Doncs, un esperaria que, malgrat el respecte –atenció, molt benvinguts– que les plataformes del territori ens mereixen, quan parlem de negociar negociem amb les administracions competents i amb les administracions locals, que són els representants genuïns del territori, dels seus ciutadans i de les seves ciutadanes.

Gràcies, senyora presidenta; gràcies, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Senyor... Quines esmenes? (*Pausa. Veus de fons.*) Senyor Fernández Teixidó, em pot aclarir quina és l'esmena que admet? (*Pausa.*) Però de qui és? (*Pausa.*) Amb qui? (*Pausa.*) D'acord –d'acord. (*Antoni Strubell i Trueta demana per parlar.*) Senyor Strubell.

Antoni Strubell i Trueta

Per al·lusions.

La presidenta

Trenta segons.

Antoni Strubell i Trueta

Vull dir, entenc que el diputat Teixidó hagi pretès una desqualificació de la meua intervenció amb l'ús de la paraula «intuïció», no?; vull dir, com si els parlamentaris no poguéssim exercir la nostra intuïció. Jo crec que venim al Parlament a exercir la nostra intuïció, a exercir la nostra intel·ligència, venim a exercir la nostra consciència, venim a exercir la nostra experiència i la nostra ideologia política. I, per tant, penso que no és correcte ficar-se amb la intuïció dels parlamentaris.

Gràcies.

(Antoni Fernández Teixidó demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Fernández Teixidó.

Antoni Fernández Teixidó

Senyor Strubell, la pell és ben fina: vostè és capaç de dir des de la tribuna que té la intuïció que servim no sé quina empresa i es molesta que jo li digui..., es molesta vostè, amb la pell fina, que, en lloc d'intuïció, proves. Ens ve aquí a insinuar el que som els altres i ens tira en cara que nosaltres li diguem que, en lloc d'intuïció –tingui tota la que vulgui, i la intel·ligència serà sempre benvinguda–, proves. Bromes, diputat, no.

(Marc Sanglas i Alcantarilla demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Sanglas.

Marc Sanglas i Alcantarilla

En tot cas, per demanar la votació separada del punt 3.

La presidenta

Separat, votació separada del punt 3.

Marc Sanglas i Alcantarilla

I, en tot cas, aclarir al senyor Teixidó que l'estratègia que utilitzi cada grup i la vinculació que vulgui tenir amb cadascun dels territoris són, formen part de cadascú de nosaltres i que, per tant, som escollits, som representants legítims, i aquí també, a la tribuna també hi han representants legítims de l'Ajuntament de l'Ametlla.

Gràcies.

(Antoni Strubell i Trueta demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Strubell.

Antoni Strubell i Trueta

Se'm demana proves, vull dir..., i no bromes. Jo penso que els diputats gironins, concretament els que vivim a la Vall d'Aro, fa més d'un any que sabem exactament què volen dir les recompenses fetes per les nevades a l'empresa Endesa, que resulta que cobra exactament la quantitat en recompensació per la qual va ser multada en ocasió del desastre que es va produir amb les nevades.

(Remor de veus. Antoni Fernández Teixidó demana per parlar.)

La presidenta

Passem a la votació.

Votem primer per separat el punt 1, després votem per separat el punt 3 i a continuació la resta de la moció, amb l'esmena transaccional incorporada. D'acord? *(Pausa.)*

Comença la votació del punt 1.

Ha estat aprovat per 114 vots a favor i 9 abstencions.

Votem el punt 3.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 112 vots a favor, 10 en contra i 1 abstenció.

I votem la resta de la moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 122 vots a favor i 1 en contra.

S'aixeca la sessió... *(Antoni Fernández Teixidó demana per parlar.)* Sí, senyor Fernández Teixidó?

Antoni Fernández Teixidó

Quan vostè, per al·lusions, ha cregut que no tenia la paraula, disciplinadament m'he assegut i hem votat. No demano la paraula per al·lusions, sinó per fer una puntualització que ha fet un diputat respecte a una qüestió d'interès per la cambra. No em sento ni al·ludit, presidenta, i li demano quinze segons. Deu, amb deu farem.

Senyor Strubell, el que ens acaba de dir hauria d'anar acompanyat pel fet que aquesta situació que descriu vostè està realitzada pel Govern tripartit un mes abans que arribessin les eleccions.

Gràcies, senyora presidenta.

(Veus de «Molt bé!»)

La presidenta

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de set del vespre i nou minuts.